

39
ΙΩΑΝΝΟΥ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗ

ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΕΝ ΕΡΜΙΟΝΗ, Γ. ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827

**...Γενομένης συζητήσεως, απεφασίσθη δπως
ή βάσις τοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος ἔ-
σεται Κοινοβουλευτική...**

(Ἐπίσημα πρακτικά ΙΓ'. τακτικῆς Συνεδριάσεως
3ης Μαρτίου 1827).

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ",

1930

ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΕΝ ΕΡΜΙΟΝΗ,
Γ' ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827

«...Γενομένης συζητήσεως, άπεφασίσθη όπως ή βάση του Πολιτεύματος της Ελλάδος έσεται Κοινοβουλευτική...».

(Ἐπίσημα πρακτικά ΙΓ'. τακτικῆς Συνεδράσεως
3ης Μαρτίου 1827).

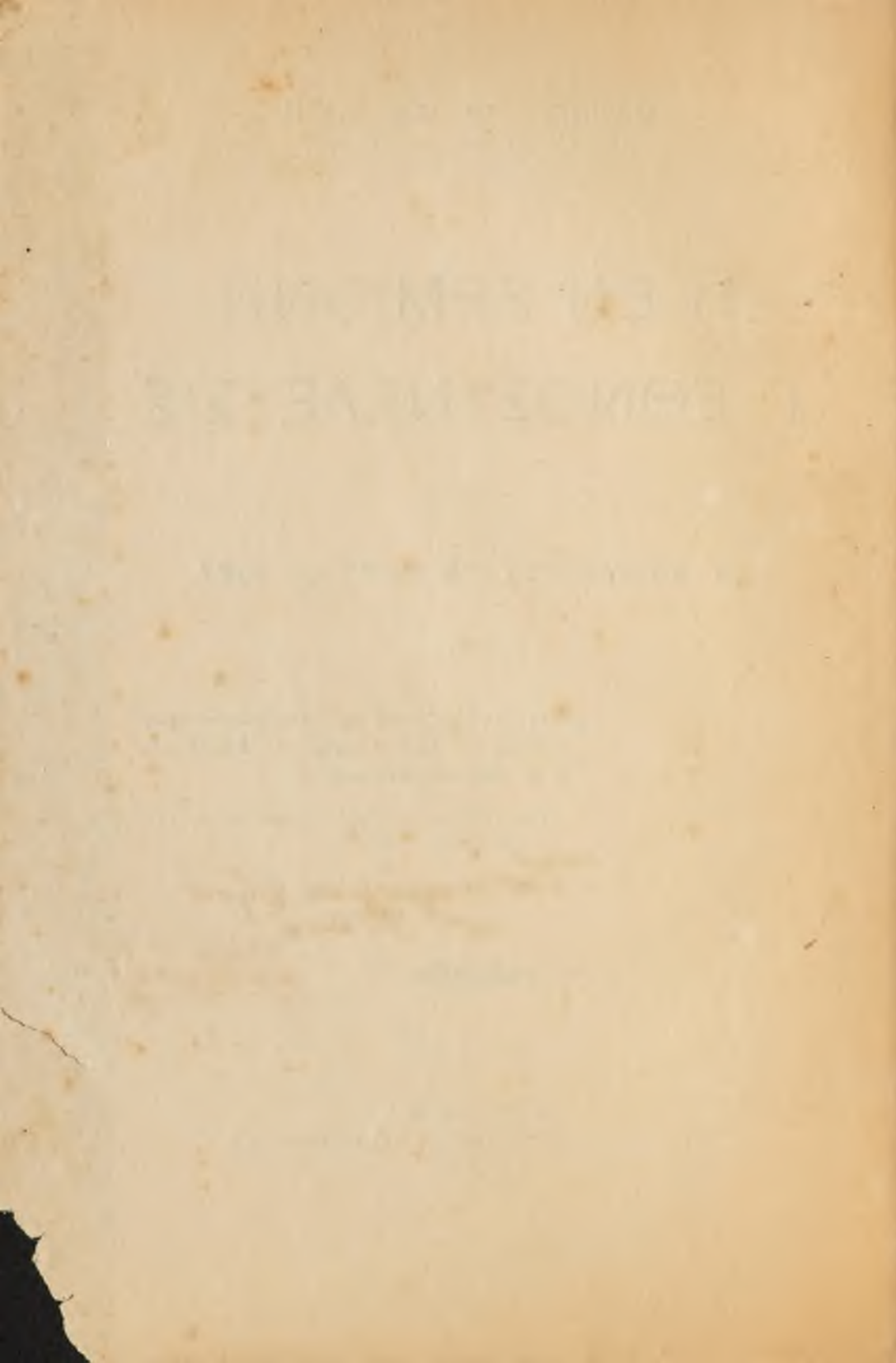
Two very good & fine
H. Swa

Massing

A ④ H N A I

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,,

1930



ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΝΗΜΗΝ
ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΘΟΔΩΡΑΚΗ ΜΑΛΛΩΣΗ
ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ ΤΟΥ 1821
ΑΦΙΕΡΟΥΝΤΑΙ ΕΥΛΑΒΩΣ
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥΤΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐθεώρησα καθήκον ἱερόν, περιλαμβανόμενον εἰς τὴν ιδιότητά μου ὡς δημοσιογράφου, ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὸ ἱστορικὸν γεγονός τῆς συγκλήσεως ἐν Ἑρμιόνη τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοψάσης τὰς ἐργασίας τῆς Γ'. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως. Προσφέρων δὲ εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τὸ τεῦχος τοῦτο, οὔτε ἱστορίαν συγγράφω, οὔτε δόξαν ἱστοριοδίδου ἐπιδιώκω. Ἀπέβλεψα ἀπλῶς καὶ μόνον εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν: νὰ ἐμφανίσω ἁπλως ζωηρότερον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως Ἐκατονταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Κράτος Ἐλεύθερον, καὶ συγχρόνως μὲ τὰς ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἐορτάς τῆς Ἑρμιόνης—ιδιαιτέρας μου προσφιλοῦς πατρίδος—νὰ ἐμφανίσω μίαν εἰκόνα τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοβουλευτικῶν ἐκδηλώσεων κατὰ τὰ ἔτη 1826—1827, δηλὰ δὴ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς δημιουργίας τοῦ μικροῦ κατ' ἀρχὰς Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἣν ἐπεχείρησεν ὁ ἐν Ἑρμιόνη προταθεὶς ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη δι' ὑπομνήματός του πρὸς τὴν Γ'. Ἐθνικὴν Συνέλευσιν καὶ εἰς Τροιζήνα ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνελεύσεως ψηφισθεὶς καὶ ἐκλεγείς ἀεὶμνηστος Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας.

*
* *

Τὸ παρὸν τεῦχος διαιρεῖται εἰς τρία κεφάλαια: α'. Τὸ ἀφορῶν τὴν σύγκλησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς Ἑρμιόνην, β', τὸ περιλαμβανόν τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῶν προκαταρκτικῶν καὶ τακτικῶν (ἐπισήμων) συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως ὡς καὶ τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτῆς ψηφίσματα, καὶ γ'. τὸν τρόπον καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διεξήγοντο αἱ συνεδριάσεις καὶ συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

Τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ Α'. κεφάλαιον εὑρηνται εἰς τὰ σημειώματα καὶ τὰς «Ἀναμνήσεις» τῶν μεγάλων ἱστορικῶν τῆς Ἐπικρατετικῆς Ἑλλάδος Σπ. Τρικούπη καὶ Νικόλ. Δραγούμη, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸν

πρόλογον τοῦ βου Τόμου τοῦ κλασικοῦ συγγράμματος—'Αρχείου, τοῦ διασήμου ιστοριοδίφου καὶ ἐρευνητοῦ Α. Μάμουκα. (1)

Τὰ παρατιθέμενα πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ βου καὶ 7ου Τόμου τοῦ «'Αρχείου» Α. Μάμουκα, διασωζόμενα ἐπίσης καὶ εἰς τὰ 'Αρχεῖα τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ δὲ ἀναφερόμενα εἰς τὸ γ'. κεφάλαιον ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ θαυμαστοῦ βιβλίου «'Αναμνήσεις» τοῦ Νικολάου Μάρκου Δραγοῦμη (2) διατελέσαντος γραμματέως τοῦ Γραφείου τῆς Γ' 'Εθνικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας μοι παρέσχεν ὁ ἀοιδίμος πατὴρ μου, ὅστις εἶχεν ἀντιγράψει αὐτὰς ἐκ τινος «τετραδίου» τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ του καὶ θείου μου 'Ι. Θ. Μάλλωση. (3) Εὐπαίδευτος οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐξ ἀφηγήσεων τοῦ ἀγωνιστοῦ πατρός του καὶ τοῦ ἐκ θυγατρὸς γαμβροῦ του Γεωργίου Σαχίνη, υἱοῦ τοῦ 'Υδραίου Ναυάρχου τῆς 'Επαναστάσεως 1821 Σαχίνη, εἶχε σημειώσει ὅσας συνεκέντρωσεν ἱστορικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Ἑρμιόνη συγκληθείσης Συνελεύσεως καὶ περὶ ἄλλων γεγονότων σχέσιν ἔχόντων μὲ τὴν συμβολὴν τῶν Ἑρμιονέων γενικῶς εἰς τὸν

(1) Τὸ ἱστορικὸν σύγγραμμα τοῦ Α. Μάμουκα τιτλοφορεῖται: «Τὰ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος».

(2) Ὁ Νικόλαος Μάρκου Δραγοῦμης, προσελήφθη γραμματεὺς τῆς Γ' 'Εθνικῆς Συνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνη. Ἦγε τότε ἡλικίας 17 ἐτῶν. Ἦπο υἱὸς τοῦ Μάρκου Δραγοῦμη πληρεξουσίου τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ Γ' 'Εθνικῇ Συνελεύσει. Βραδύτερον διετελέσεν ἰδιαιτερός Γραμματεὺς τοῦ Κυβερνήτου 'Ιωάν. Καποδίστρια, καὶ ἐπὶ Βασιλέως Ὁθωνος Ὑπουργὸς κλπ.

(3) Ὁ 'Ιωάννης Θ. Μάλλωσης, διατελέσας Δήμαρχος Ἑρμιόνης καὶ ταμίας τοῦ Κράτους, ἐκ τῶν μεγάλως ἐκτιμωμένων δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Χαρίλ. Τρικούπη, ἦτο υἱὸς τοῦ Καπετάν Θεωδωράκη Μάλλωση, ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821. «Μπιστικὸς» ὁ Θεωδωράκης Μάλλωσης, τοῦ Ἑρμιονίτου Πολεμάρχου ἤρωος Καπετάν Γιάννη Μήτσα, ἐνδόξως πεσόντος ἐν Ν. Φαλήρῳ μετὰ τοῦ Καραϊσκάκη, μετέσχε τῶν μαχῶν, Ἀργούς κατὰ Κεχαγιάμπεη, Δερβενακίων, τῆς ἀλώσεως Παλαμηδίου, ἐτραυματίσθη εἰς Ἀρείαν Ναυπλίου, καὶ μετέσχε τῆς ὑπὸ τὸν Καραϊσκάκην ἀτυχοῦς μάχης τοῦ Ν. Φαλήρου. Εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς τὸν Ἑθνικὸν ἀγῶνα ὑπηρεσιῶν του, τὸ νεοσυσταθὲν Ἑλληνικὸν Κράτος τῷ ἐχάρισε μίαν «δρατσίεραν», δαπάναις δὲ τοῦ δημοσίου ἐποῦδασεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Ναυπλίου ὁ 'Ιωάννης Θ. Μάλλωσης. Ἐκ κομματικῶν λόγων ὁ Καπετάν Θεωδωράκης Μάλλωσης δὲν ἀνεγράφη εἰς τοὺς ἐξ Ἑρμιόνης ἀγωνιστὰς εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν στήλην τὴν στηθεῖσαν ἐν Κρανιδίῳ καὶ ἀποκαλυφθεῖσαν τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1930 κατὰ τὰς αὐτόθι ἐορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος, ἐνῶ εἰς ταύτην ἀνεγράφησαν ὀνόματα ἀνυπάρχτων ἀγωνιστῶν πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλευσιν, κακοποιηθείσης καὶ ταπεινωθείσης οὕτω τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. Ὁ καπετάν Θεωδωράκης Μάλλωσης ἀπεβίωσεν ἐν Ἑρμιόνη ἐν ἔτει 1864, εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν.

ὄλον ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821—1828. Ἀτυχῶς τὸ τετράδιον ἐκεῖνο, ἀληθινὸν ἱστορικὸν δοκουμένον δὲν διεσώθη, καὶ περιορίζομαι μόνον εἰς τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ παρασχεθέντα μοι ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου πατρός μου, παρατιθέμενα εἰς τὸ γ', κεφάλαιον.

*
* *

Ἵπῃρξαν καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὑποστηρίξαντες ὅτι οἱ πληρεξούσιοι ὄλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τῆς ἐλευσεως τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α'. Ἐθνοσυνελεύσεων, δὲν ἤρθησαν ἀπολύτως εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ ὅτι τὰ ἀντιπροσωπευτικὰ ἐκεῖνα τοῦ Ἐθνους σώματα, κατετρίβησαν, τὸ πλεῖστον, εἰς τὰ μικρὰ καὶ ἐπουσιώδη ζητήματα, ἀποβλέψαντα πρωτίστως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κομματικῶν συμφερόντων καὶ παρασυρθέντα εἰς πράξεις ἀτόπους ἐκ τοῦ κομματικοῦ πάθους παρεγνώρισαν εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις τὰ ὕψιστα τῆς Πατρίδος συμφέροντα. Δὲν εἶμαι ἀρμόδιος νὰ ἐπιληφθῶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀφορισμοῦ τούτου. Θέλω μόνον νὰ τονίσω ὅτι ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐν Ἐρμιόνη, οὐδαμῶς διείδον οὐδὲ διέγνωσα πού, περίπτωσιν τινὰ δικαιολογοῦσαν τὸν ἀφορισμὸν τοῦτον. Ἀντιθέτως διεπίστωσα ὅτι τὸ πνεῦμα ὅπερ διεῖπε τοὺς ἐν τῇ Γ'. Ἐθνικῇ Συνελεύσει πληρεξούσιους τοῦ Ἐπαναστατημένου Ἐθνους, τὸ προεδρεῖον αὐτῆς, καὶ τὴν ὅλην ὑπόστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἐκείνου Συνεδρίου, ἦτο ἀπολύτως καὶ ἀκραϊφνῶς ἐθνικὸν καὶ μόνον Ἐθνικὸν καὶ αὐστηρῶς κοινοβουλευτικόν. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρω τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐν Ἐρμιόνη συγκεντρωθέντες πληρεξούσιοι τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοψάσης τὰς ἐργασίας τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καίτοι ἀντιμετωπίζοντες τὰς ἐνεργείας τῶν ἐν Αἰγίνῃ συγκεντρωθέντων εὐαρίθμων συναδέλφων των περὶ συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως ἐν Αἰγίνῃ, κατεψήφισαν ἐν τούτοις πρότασιν πληρεξουσίων τῆς νήσου Κρήτης, περὶ ἀκυρώσεως ἀποφάσεως ἀποκλεισάσης τινὰς ἐξ αὐτῶν τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐρμιόνης, ὡς μὴ κανονικῶς ἐκλεγέντας, ἐνῶ οἱ ἐν Αἰγίνῃ συγκεντρωθέντες ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὡς νομίμους πληρεξουσίους τῆς Κρήτης.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποσον πιστοποιεῖται ἀπολύτως καὶ πραγματικῶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν καὶ περιγραφῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐν Ἐρμιόνη Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, εἶνε ἡ βίχθη καὶ μεγάλη πίστις καὶ προσήλωσις τῶν πληρεξουσίων αὐτῆς πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Στρατηγοὶ καὶ ναύαρχοι, ὅλοι σχεδὸν ἀγωνιστὰ καὶ στρατιῶται τοῦ Ἐπαναστατημένου Ἐθνους, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Συνελεύσεως ταύτης—οἱ «λογάδες» ἦσαν ἐλάχιστοι—διεπνέοντο ἀπὸ ἀξί-

παντες ἐκ μιᾶς, αὐτόχρομα τυφλῆς, προσηλώσεως, εἰς τὸν κοινοβουλευτισμόν. Οἱ πληρεξούσιοι οὗτοι, ἀφοῦ εἶχον ἀποκομίσει, οἱ πλεῖστοι, ἐκ τῶν πεδίων μαχῶν περιδόξων καὶ περιλάμπρων δάφνας ἀμαράντου δόξης καὶ εἶχον ἀκόμη ἐξασφαλίσαι τὴν Ἑθνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ λαϊκὴν δημοτικότητά παμμεγίστην, παρεκάθησαν εἰς τὸ ἔθνικόν τοῦτο συνέδριον, ἀποβλέψαντες νὰ συντελέσουν, ὅλοι ὁμοῦ, ἴσοι πρὸς ἴσους, μὲ μιάν ψυχὴν, ἀπὸ ἑνὸς καὶ μόνου πνεύματος διεπόμενοι. ἑνὸς καὶ μόνου ἱερὸν ἰδανικὸν ποθοῦντες καὶ ἐπιδιώκοντες : πῶς νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν Ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ αὐτῆς βίου ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς.

Ἡ διαπίστωσις αὕτη, ἃς χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκείνων οἵτινες ὑποστήριζον ὅτι ὁ Κοινοβουλευτισμός, ἐγκαίρως εἰσαχθεὶς ἐν Ἑλλάδι συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ πολιτικοῦ αὐτῆς βίου. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, δύνανται νὰ διατυπωθῶσι πλεῖστοι ὅσαι σύμφωνοι ἢ ἀντίθετοι γνώμαι. Μὴ ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν—ἄλλως εἶνε ὁ σκοπός μου—ἄρκοῦμαι εἰς τὴν ὡς ἄνω διαπίστωσίν μου. Εἶνε αὕτη τὸ πιστὸν συμπέρασμα τῆς μελέτης τῶν πρακτικῶν τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1827.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

Η ΕΝ ΕΡΜΙΟΝΗ

Γ'. ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μετά τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ'. ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐπελθοῦσαν ἐκ τῶν διχονοιῶν καὶ τῶν ἐρίδων τῶν πληρεξουσίων, τοὺς ὁποίους ὁ κομματισμὸς καὶ ἡ ἐκατέρωθεν ἀδιαλλαξία εἶχε χωρήσει εἰς ἀλληλομαχόμενα στρατόπεδα, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ (1) αὐτῆς θεωροῦσα ὅτι εἶχε διαφυλαχθῇ αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ τόπου εἰς ὃν θὰ ἐσυνεχίζοντο αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως (Μάϊος 1826) μετέβη εἰς Αἴγιναν καὶ ἐκάλεσεν εἰς τὴν νῆσον ταύτην τοὺς πληρεξουσίους τῆς Γ'. Ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Τόσον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅσον καὶ οἱ εἰς Αἴγιναν συγκεντρωθέντες πληρεξούσιοι ὑπεστήριζον ὅτι ἀνεφαίρετον δικαίωμα τῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ὅχι μόνον ὁ προοδιορισμὸς τοῦ τόπου εἰς ὃν θὰ ἐσυνεχίζοντο αἱ ἐργασίαι τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ μόνον τοὺς ἀπαρτίσαντας τὴν Γ'. ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ὥς τοὺς νομίμους πληρεξουσίους τοῦ Ἐθνους. Ἡ ἐν Αἰγίνῃ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, θὰ ἐλογίζετο, κατὰ τὴν ἄποψιν ταύτην, συνέχεια τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ, καὶ θὰ μετείχον αὐτῆς μόνον

(1) Ἐκαλεῖτο καὶ «Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος» Ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν : Ἀνδρέα Ζατμὴ Προέδρου, Γ. Γλαρὶκὴ γεν. γραμματέως. Δ. Τζαμαδοῦ, Π. Μαυρομιχάλη, Σ. Τρικούπη, Π. Δ. Δημητράκοπούλου, Α. Χ. Ἀναργύρου, Α. Μοναρχίδου, Κ. Ζώτου καὶ Ἰωάν. Βλάχου.

οἱ ἀπαρτίσαντες τὴν διακόψασαν τὰς ἐργασίας της ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσιν πληρεξούσιοι.

Ἄλλ' ἐν Ἑρμιόνη εἶχον ἀρχίσει συγκεντρούμενοι συγχρόνως πρὸς τοὺς ἐν Αἰγίνῃ, οἱ πλείστοι τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοψάσης τὰς συνεδριάσεις της Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ μετ' αὐτῶν καὶ πληρεξούσιοι ἐπαρχιῶν ἀγωνισθεισῶν κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἀπελευθερωθεισῶν, αἵτινες δὲν ἀντιπροσωπεύοντο εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐπιδαύρου. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1826 εἶχε στρατοπεδεύσει εἰς Ἑρμιόνην ὁ Ἀρχιστράτηγος Πελοποννήσου Θεόδωρος Κολοκοτρώνης(1). Ὁ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Μωρηᾶ, ἐγκατέστησε τὸ Στρατηγεῖόν του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἑρμιονίτου Καπετὰν Γιάννη Μήτσα(2) καὶ τελῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν κυριωτέρων παραγόντων, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος, ἐνήργει ὑπὲρ τῆς ταχύτερας συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνη πρὸς λήψιν σητηρίων διὰ τὴν Πατριδα ἀποφάσεων.

Ἡ γνώμη καὶ ἡ σύστασις τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη περὶ συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνη δὲν εἰσηκούετο ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγίνῃ, ὑποστηριζόντων τὰς ὡς ἄνω ἐκτεθεισὰς ἀποφύεις. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἑρμιόνη ἐπέμενον, φρονοῦντες καὶ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ τῶν ἐν Αἰγίνῃ ἀποψις δὲν ἐστηρίζετο εἰς τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον καὶ ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἔπρεπε νὰ συγκληθῇ ὅπου ἡ πλειοψηφία ἤθελεν ἀποφασίσαι, καὶ δὴ ὑπὸ πληρεξουσίων μὲ ἀνανεωμένην τὴν λαϊκὴν ἐντολήν, δηλαδὴ ἐκ νέου ἐκλελεγμένων.

Ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν ἡ ἀποψις τῶν ἐν Ἑρμιόνη ὑπερίσχυσε τελικῶς καὶ διότι ἦτο εἰς Ἑρμιόνην συγκεντρωμένη ἡ πλειοψηφία τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἐθνους καὶ διότι ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ πάντων ἡ ἀρχὴ ὅτι μετὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργα-

(1) Ἐφερε τότε τὸν τίτλον «Γενικός Ἀρχηγός τοῦ Στρατοῦ».

(2) Ὁ καπετὰν Γιάννης Μήτσας (εἰς τὸ ἀρχεῖον Μάμουκα ἀπαντᾶται ὡς Γιάννης Μίτζας) ὑπῆρξεν ἕνας ἀληθινὸς ἥρωας. Ἠγηθεὶς ἅμα τῇ ἐκκρήξει τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 σώματος ἐξ Ἑρμιονιτῶν καὶ Διδυμιωτῶν ἀγωνιστῶν, μετέσχε τῶν μαχῶν Ἀργούς, Δερβενακίων, Παλαμηδίου, Ναυπλίου καὶ ἄλλων, ἐξαιρετικῶς ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Κατὰ τὴν περὶ τὴν Κολοκοτρώνης εὐρίσκετο ἐν Ἑρμιόνη καὶ συνεκλήθη ἐν αὐτῇ ἡ Γ'. Ἑθνικὴ Συνέλευσις, ὁ Γιάννης Μήτσας διώκει τμήμα 45 ἀνδρῶν, φρουρῶν τῆς πόλεως. Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐδράμεν εἰς Ἀττικὴν καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Καραϊσκάκη. Κατὰ τὴν ἀτυχῇ μάχην τοῦ Νέου Φαλήρου εὗρε μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἐνδοξοῦ θάνατον καὶ περιελήθη τὸν στέφανον τῆς Ἀθανασίας.

σιῶν τῆς Γ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως, ἡ ἀνανέωσις τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς ἦτο πλήρης ἐπιβεβλημένη, Οὕτω κατορθώθη περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1827 ἡ ἔνωσις, καὶ ὁμοφώνως, κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς θερμῆς ὅσον καὶ ἐπιβλητικῆς προτροπῆς τοῦ λόρδου Κόχραν, ἀρχηγοῦ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, ἡ Συνέλευσις ὥρισε τόπον συνεχίσεως τῶν ἐν Ἑρμιόνη ἐργασιῶν αὐτῆς τὴν Τροιζῆνα (Δαμαλᾶ) ὅπου συνεκεντρώθησαν ἀπαξάπαντες οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος.

* * *

Ἡ μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων διαμάχη περὶ τοῦ τόπου τῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἶχε βαθυτάτα συγκινήσει τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς ἐπαναστατημένης χώρας. Καὶ ἦτο φυσικὴ καὶ ἀπολύτως δεδικαιολογημένη ἡ συγκίνησις αὕτη. Μετὰ ἔξαιτῃ σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ ἐχθροῦ διαθέττοντος ὄγκον μιᾶς Αὐτοκρατορίας ἰσχυρωτάτης, ἡ χώρα εἶχε σχεδὸν ἐρημωθῇ καὶ δηωθῇ, αἱ ἔνσπλοι δυνάμεις εἶχον ἀποκίμει, χρῆματα, ἐφόδια πολέμου καὶ τροφίμα ἔλειπον, αἱ Τουρκο-αἰγυπτιακαὶ δυνάμεις ἠπείλουν τὴν ὑποδούλῳσιν ὀλοκλήρου τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἀχρόπολις τῶν Ἀθηνῶν ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, αἱ πρὸς ἐπίτευξιν εἰρήνης διαπραγματεύσεις, αἰτινες διεξήγοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν Πρέσβων Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, εἶχον σταματήσῃ καὶ τὴν γενικὴν ἀπαγοήτευσιν καὶ ἀπελπισίαν ἐκορύφωσεν ἡ διαίρεσις ἡ φθοροποιὸς καὶ καταστρεπτικὴ τῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐκλεγέντων πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, διαμάχη.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ περιλαμβάνον τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς ἐν Ἑρμιόνη Γ'. Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ δώσουν μίαν εἰκόνα ζωηρὰν καὶ ἔντινον τῆς ἀπελπισίας τοῦ ἔθνους αἱ πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐπικλήσεις τοῦ Ἡρώος ἀρχιστρατήγου τῆς «Χέρσου Ἑλλάδος» Γεωργίου Καραϊσκάκη. Εἰς τὰς λιτὰς καὶ ἀπερίττους γραμμὰς τῶν θαυμαστῶν τούτων ἐγγράφων, τὰς ὁποίας ἐνέπνεεν ὁ ἔνθεος πατριωτισμός, καὶ ὁ μέγας διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς ψυχικὸς πόνος τοῦ Μεγάλου ἡρωικοῦ Στρατηγοῦ, ἀντικατροπίζεται ὅλη ἡ Ἐθνικὴ ἀπελπισία τῆς δεινῆς ἐκείνης διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος περιόδου.

Ἐν ἀπελπισίᾳ διατελῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ στρατὸς ἀπὸ τὴν διχόνοιαν αὐτῆν τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, παρηκολούθει μετ' αὐξούσης συγκινήσεως τὰς καταβαλλομένας προσπάθειάς διὰ τὴν ἔνω-

σιν. Πόσα ἀληθῶς δὲν λέγει τὸ κάτωθι ποίημα ὅπερ ἐψάλλετο πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ στρατόπεδον τοῦ Καραϊσκάκη;

Στὴν Αἰγίνη—δὲν θὰ γείνη !..

Στὴν Ἑρμιόνη—δὲν τελειώνη...

Στὸ Λαμαλά—πάει καλά

Ἐκεῖ θὰ τελειωθῇ—Κι' ἡ Ἑλλάδα θὰ σωθῇ !

* *

Ἐλέχθη ἤδη ἀνωτέρω ὅτι εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν πληρεξουσίων καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν τούτων ἀπόφασιν περὶ μεταφορᾶς τῆς Ἑθνοσυννελεύσεως ἔξ Ἑρμιόνης εἰς Τροιζῆνα, συνετέλεσεν ἐκτὸς τῆς πανδήμου τοῦ Ἑθνους ὀλοκλήρου ἀξιώσεως καὶ ἡ ἐπιβλητικὴ προτροπὴ τοῦ Λόρδου Κόχραν. Πρέπει ὅμως νὰ καταλέξωμεν καὶ ἄλλα περιστατικὰ συντελέσαντα εἰς τὴν ἔνωσιν. Ἦτοι τὰς προτροπὰς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄγγλου πρεσβευτοῦ καὶ φιλέλληνος Στρατφὸρδ Κάνινγκ ἐπιφορτισμένου ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνους νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Τουρκίας τὴν σύναψιν εἰρήνης, τὰς συμβουλὰς τοῦ τότε εἰς τὴν Μεσόγειον εὐρισκομένου Ναυάρχου Ἀμιλτων ἄρχηγοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου καὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα κατελθόντος ἄγγλου Ριχάρδου Τζώρτζ, διωρισθέντος βραδύτερον ἄρχηγοῦ τῶν κατὰ ξηρὰν Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Οὕσιωδῶς ὅμως ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν πληρεξουσίων καὶ τῶν ἐν Ἑρμιόνη καὶ τῶν ἐν Αἰγίνη, ἐπέφερον τὴν ἔνωσιν, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ Ἕλλην ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπειλεῖ τὴν Πατρίδα, λησμονῇ καὶ καταπνίγει τὰ πάθη τὰ προσωπικὰ καὶ κομματικὰ καὶ μόνον εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ἀποβλέπων καθίσταται πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος προασπιστὴς αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὸν ἀκόμη τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀνωτέρας ἀντιλήψεως τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεων τῶν τότε ἡγετῶν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἀπευθινυμένη πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τοῦ Ἑθνους ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς εἰς Ἑρμιόνην μεταβάσεώς του.

« Πρὸς τοὺς πληρεξουσίους τῆς Ἑλλάδος

Ἀδελφοὶ Πατριῶται ! Ἰδοὺ ἄρχεται ἡ ἐπανάληψις τῆς Ἑθνικῆς Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συννελεύσεως. Εἰς τὴν ἐπανάληψιν

ψιν ταύτην δὲν ἔχομεν, βέβαια, ἀντικείμενα ὡς εἰς τὰς παρελθούσας Ἑθνικὰς Συνελεύσεις.

Τὸ ἔργον τῶν Πληρεξουσίων εἰς τὴν ἐνεστιῶσαν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν πρέπει νὰ εἴναι βέβαια, ἐὰν δὲν ἀμφιβάλλω,

Α΄.) Ἡ διόρθωσις ἐκ τῶν παρελθόντων

Β.) Τὸ γενικὸν καὶ οὐχὶ τὸ ἴδιον συμφέρον Καὶ

Γ.) Τὸ ν' ἀποφύγωμεν τὰς εἰς ἃς ἐναυαγήσαμεν ὑφάλους, δι' οὓς θέλομεν κερδίσει τὴν ἐθνοίαν τοῦ πεφωτισμένου κόσμου καὶ θέλομεν φέροι τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν. Κατὰ χρέος πατριωτικὸν σῶς ὑπενθυμίζω ταῦτα, Ἄγριοι, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην σας.»

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1826

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΜΙΟΝΗ, ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ Γ. ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὴν Ἑρμιόνην συνῆλθον καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις
τῆς Γ', Ἑθνικῆς Συνελεύσεως οἱ κάτωθι πληρεξούσιοι :

- 1) Γεώργιος Σισίνης Πρόεδρος
- 2) Νικόλαος Σπηλιάδης Γραμματεὺς
- 3) Γεώργιος Κουντουριώτης
- 4) Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
- 5) Φραντζέσκος Βούλγαρης
- 6) Δημ. Ι. Κριεζῆς
- 7) † Ὁ Κορινθίου Κύριλλος
- 8) † ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος
- 9) † ὁ Τριπόλεως Δανιὴλ
- 10) † ὁ Ρέοντος Διονύσιος
- 11) † ὁ Ἀνδρούσης Ἰωσήφ
- 12) Π. Ἀν. Καψάλης
- 13) Ρήγας Παλαμίδης
- 14) Ζαχαρ. Σταΐκος
- 15) Κωνστ. Γουβέλης
- 16) Δ. Πανοῦτζος
- 17) Χρ. Γεροθανάσης
- 18) Ἀναγν. Δικαῖος
- 19) Λεόντιος Καμπάνης Ἀρχιμσνδρίτης

- 20) Μάρκος Δραγούμης
- 21) Ἀναγνώστης Παπαλεξόπουλος
- 22) Θεόδωρος Σκορδίλης
- 23) Γεώργιος Σακκόραφος
- 24) Νικόλαος Μπότασης
- 25) Ἰωάννης Καράπανος
- 26) Κίτζος Τζαβέλλας
- 27) Κωνστ. Βλαχόπουλος
- 28) Γεώργιος Καλλέργης
- 29) Π. Ζερβουδάκης
- 30) Γ. Μαυρομάτης
- 31) Π. Καλογεράς Λογοθέτης
- 32) Ἀναστ. Ἀναγν. Λοιδωρίκης
- 33) Γεώργιος Νοταράς
- 34) Νικόλαος Πονηρόπουλος
- 35) Κωνσταντῖνος Κανάρης
- 36) Γεώργιος Βαλτηνός
- 37) Βασίλειος Πειμεζᾶς
- 38) Δημήτριος Τζιόκρης
- 39) Φράγκος Βουζάκης
- 40) Λεωνίδας Ἡλ. Χορμόβας
- 41) Λουκάς Λιβάνιος
- 42) Νικόλαος Βίκκου (ἢ Βῶκος)
- 43) Ἀναγνώστης Οἰκονόμου
- 44) Γεώργιος Χατζῆ Θεοφίλου
- 45) Δ. Βούλης
- 46) Π. Μοναστηριώτης
- 47) Γ. Σαουνᾶτζος
- 48) Μ. Βενάρδος
- 49) Γαβριήλ Δελλαγραμμάτικας
- 50) Ἰωαννουίλης Ν. Νίκου
- 51) Χρ. Ματακίδης
- 52) Ἰωάν. Εὐγενίδης
- 53) Σταματέλος Ἀντωνόπουλος
- 54) Ἀλέξιος Λουκόπουλος
- 55) Γ. Σταῦρος
- 56) Κωνστ. Ι. Τζιατζίου
- 57) Β. Π. Καλίγερος

- 58) Ἰωάννης Εὐθυμίου
- 59) Βασίλειος Μπαρλᾶς
- 60) Ἀντωνάκης Καραπατᾶς
- 61) Π. Καλαμαριώτης
- 62) Νικόλαος Σάββας
- 63) Εὐστάθιος Σπυρίδων
- 64) Δημ. Ἱερεὺς Κωστόπουλος
- 65) Ἀναγνώστης Μακρυπουκάμισος
- 66) Δημ. Λαμπροῖδης
- 67) Γιαννάκης Γούλενος
- 68) Ἰωάν. Γ. Οἰκονομίδης
- 69) Σπῦρος Λεβαχὸς
- 70) Παπαμιχάλης Σαράντου
- 71) Διονύσιος Βασιλείου
- 72) Ν. Γολόπουλος
- 73) Ι. Μιχαήλ (Παπαμίκε) Β'. Γραμ.
- 74) Ν. Οἰκονόμου
- 75) Κωνστ. Κυριακὸς
- 76) Νικήτας Κάλλας
- 77) Γρηγόρης Χ. Γιάννου
- 78) Γιαννάκης Χατζη Πέτρου
- 79) Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος
- 80) Δημ. Ταγκόπουλος
- 81) Κωνστ. Χ. Α. Τζουβαλιτζῆς
- 82) Παναγιώτης Νασὺμ
- 83) Ἰωάννης Κ. Γιαννόπουλος
- 84) Ἰωάννης Κοκαλιάρης
- 85) Ἡλίας Γ. Μποντιέρος
- 86) Φωκᾶς Φραγκούλης
- 87) Παναγιώτης Καραλῆς
- 88) Ἀναγνώστης Σπυρόπουλος
- 89) Γεώργιος Μπατζουράκης
- 90) Ἰωάννης Οἰκονόμου
- 91) Δημάκης Ἱερομνήμων
- 92) Λάμπρος Νάκος
- 93) Ζαχαράκης Ἰωάννου
- 94) Ἀναγνώστης Γκολφόπουλος
- 95) Ὁ Γεροντιανὸς Ἰωακὴμ

- 96) Μιχαήλ Μαρκοπουλίτης
- 97) Δ. Πρωτοσύγγελος
- 98) Παῦλος Καλογένητος
- 99) Γεώργιος Ρούντου
- 100) Μανώλης Δ. Λαζάρου
- 101) Νικόλαος Χατζῆ Ἰωάννου Μέξης
- 102) Γκίκας Καρακατζάνης
- 103) Ἐμμανουήλ Ἀντωνιάδης
- 104) Ἀναγ. Π. Γιαννακόπουλος
- 105) Γεώργιος Ἀθανασιάδης
- 106) Βελισσάριος Πασχάλης
- 107) Γεωργάκης Μῆτρος
- 108) Ἰ. Σκανδαλάκης
- 109) Β. Χάλης ἢ Χόλης
- 110) Ἀναγνώστης Κονδάκης
- 111) Ἰωάννης Λεκάτης
- 112) Κ. Χ. Δημητρίου
- 113) Π. Δημ. Κωστόπουλος
- 114) Ἀναγ. Μαντζουκόπουλος
- 115) Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς
- 116) Μαρτιανὸς Περγάκης
- 117) Ζώνης Πάνου
- 118) Θεοχάρης Ἀγαθάκης
- 119) Γιαννούλης Καραμάνος
- 120) Κωνστ. Γ. Δουζίνας
- 121) Εὐαγγελινὸς Π. Ἰωάννου
- 122) Γιαννάκης Ν. Τζανέτου
- 123) Γεώργ. Πατζουρέσκης
- 124) Σπυρίδων Χαρολάμπης
- 125) Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης
- 126) Νικόλ. Χ. Ἀλεξανδρῆς
- 127) Ἀντώνιος Παπαδάκης
- 128) Γεώργιος Κίτζος
- 129) Ἀγγελῆς Σακέτος
- 130) Κυριάκος Βαλιτζῆς
- 131) Διαμαντῆς Χατζηναστασίου
- 132) Δρόσος Μανσόλας
- 133) . . .

- 134) ὁ Πρωτοσύγγελος Ἀμβρόσιος
- 135) ὁ Δημητρίου Ἱερεὺς
- 136) Ἀθανάσιος Ἀρχιδιάκονος
- 137) Μητρός Ἀναστασόπουλος
- 138) Σταῦρος Νικολάου
- 139) Δῆμος Πρασᾶς
- 140) Μιχαὴλ Χρησιτίδης Γ. Γραμματεὺς
- 141) Κόμης Α. Μεταξᾶς (1).

1) Ὁ Κόμης Α. Μεταξᾶς ἐκ Κεφαλληνίας δὲν μετείχε τῶν συνεδριάσεων διὰ τὴν μὴ προκληθῆ παρρηγήγισαι ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀφοῦ ἡ Ἑπτανήσος τότε ἐτέλει ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Οἱ ἐν Ἑρμιόνη συγκεντρωθέντες κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1827 πληρεξούσιοι, ἐν ἀναμονῇ τῆς προσελεύσεως καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων των, οἵτινες εἶχον εἰδοποιήσει ὅτι θὰ μετέβαινον αὐτόθι, ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν ὅπως μέχρι τῆς πλήρους συγκροτήσεως τοῦ Σώματος συνήρχοντο εἰς «**Προκαταρκτικὰς Συνεδριάσεις**». Συνεκροτήθησαν οὕτω **δέκα** ἐν συνόλῳ τοιαῦται συνεδριάσεις. Ἀπὸ τῆς 18 Ἰανουαρίου 1827 μέχρι καὶ τῆς 10ης Φεβρουαρίου ἰδίου ἔτους.

Κατὰ τὴν **πρώτην** προκαταρκτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γεροντοτέρου πληρεξουσίου Ζώη Πάνου (18 Ἰανουαρίου 1827) ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις.

Ἐξελέγη φρούραρχος τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως ὁ Στρατηγὸς Νικήτας Σταματελόπουλος. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ φρουρὰ Ἑρμιόνης ἀποτελεῖται ἐκ 400 ἀνδρῶν. Γενομένης συζητήσεως περὶ τῶν πόρων πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐξόδων τῆς Συνελεύσεως κ. λ. π. ἀπεφασίσθη νὰ πωληθῶν αἱ πρόσοδοι τῆς ἐπαρχίας Κάτω Ναχαγέ. (1)

Διωρίσθη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρημάτων τῆς παραγωγῆς τῆς Ἑπαρχίας ταύτης. Ἐτέρα πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐγγράφων τῶν Πληρεξουσίων. Καὶ διωρίσθη ἀστυνόμος τῆς Συνελεύσεως ὁ Ἰωάννης Γιαννόπουλος μὲ φρουρὰν 10 ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν **δευτέραν** συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γεροντοτέρου Γεωργίου Σισίνη τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1827 ἐγένετο ἔλεγχος τῶν ἐγγράφων τῶν πληρεξουσίων καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ μὲν στρατιωτικοὶ πληρεξούσιοι φέρουν μέχρι πέντε στρατιώτας ὡς ὑπηρέτας, οἱ δὲ πολιτικοὶ ἓνα ἢ δύο.

Κατὰ τὴν **τρίτην** συνεδρίαν προεδρεύοντο, πλέον συνεχῶς τοῦ

(1) Κάτω Ναχαγὲ ἐκαλεῖτο ἡ ἐπαρχία Ἑρμιονίδος, ἣς τὰ ὅρια τότε ἐφθانون μέχρι Χαϊδαρίου Ναυπλίας-Λυγουριῶ καὶ κατέληγον ἀνατολικῶς καὶ βορείῳ πρὸς τὴν Ἐπίδαυρον.

Γεωργίου Σισίνη, ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ πληρεξουσίων ἵνα ἐπεξεργασθῇ καὶ συντάξῃ τὸν κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος, τὰ καθήκοντα τοῦ Φρουράρχου καὶ τοῦ Ἀστυνομίου. Ἐνεκρίθη ἐπίσης πρότασις ὅπως ἀποσταλῇ γράμμα πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ «Φίλου τοῦ Νόμου» παρακινητικὸν εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος, εἰς ἣν νὰ καταχωροῦνται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως. Ὡσαύτως δὲ νὰ γραφῇ καὶ ἕτερον γράμμα πρὸς τοὺς διοικητὰς τῆς νήσου Ὑδρας διὰ νὰ τὸν παρακινήσουν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐφημερίδος.

Κατὰ τὴν *τετάρτην* συνεδρίασιν τῆς 22 Ἰανουαρίου μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἀνεγνώσθησαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 19-20-21 φύλλα τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» ἧς ἡ ἀρθρογραφία καθήπτετο τοῦ κοινοῦ τῆς Ὑδρας καὶ τινων ἀτόμων ἀνωνύμως μὲν, ἀλλ' ὥς πρὸς τὰ ὁποῖα ἦτο δυνατόν «νὰ βάλῃ τὸ κοινὸν εἰς ὑποψίαν ὅτι ἐνοχοποιοῦνται τὰ σημαντικώτερα ὑποκείμενα καὶ ὑποληπτικώτερα τῆς Ὑδρας, τῶν ὁποίων αἱ χρηματικαὶ καὶ ἄλλαι θυσίαι ἐστάθησαν αἱ λαμπρότεραι καὶ σημαντικώτεραι εἰς τὸ Ἔθνος. Τὰ τοιαῦτα ὥς ἀνατρεπτικά τῶν καθεστῶτων τῆς κοινωνίας, ὥς παράλογα, ἄδικα, ψευδῆ καὶ καθ' αὐτὸ σικοφανταί καὶ κυρίως ὥς ἀπετεινόμενα νὰ ταράξουν τοῦ λαοῦ τῶν Ναυτικῶν νήσων τὴν ἡσυχίαν, λαοῦ ἀπὸ τοῦ ὁποῖου μόνον τὴν ἀνδρείαν καὶ εὐτολμίαν ὑπεστηρίχθημεν καὶ ὑποστηρίζομεθα τώρα καὶ ἔξ ἔτη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ χαρακτηρίζουν εἰς τὰ ἔξω τὸ ἔθνος μας ὥς τὸ πλέον ἀνάξιον Ἔθνος τοῦ Κόσμου».

Ἀπεφασίσθη ὅπως μόλις συνεπληροῦντο τὰ δύο τρίτα τῶν πληρεξουσίων καὶ ἤρχιζεν ἡ συνέλευσις, νὰ προσεκαλεῖτο ὁ Ἐφημεριδογράφος διὰ νὰ *δικασθῇ καὶ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ποινὴν τῶν βαρέων τούτων ἐγκλημάτων του κατὰ τοὺς Νόμους.* (1)

Κατὰ τὴν *πέμπτην* συνεδρίασιν τῆς 24—1—1827 ὑπεβλήθη πρότασις περὶ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ οἰκήματος τῆς Συνελεύσεως καὶ περὶ ἐξοικονομήσεως τῶν ἐξόδων τούτων. (2) Ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ μὲν Ἐκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν νὰ ἐπισκευασθῇ καὶ διορθωθῇ διὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ διορισθεῖσα διὰ τὴν πώλησιν τῶν προσόδων τοῦ Κάτω Ναχαγὲ νὰ ἐπιστατήσῃ καὶ φροντίσῃ μετὰ τοῦ Ἀστυ-

(1) Εἰς τὴν παράθεσιν τῶν πρακτικῶν ἐν τῇ τεύχει τούτῳ, θὰ χρησιμοποιεῖται ἐνίοτε τὸ λεκτικὸν τοῦ ἀρχείου Μάρκουκλ.

(2) Περὶ τοῦ οἰκήματος ἔπου συνεδρίαζεν ἡ Γ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐν Ἐρμιόνη γράφονται εἰδικῶς τινὰ εἰς τὸ Γ'. κεφάλαιον.

νόμου διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διόρθωσιν καὶ νὰ κάμῃ ἐν δάνειον διὰ τὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἀκολουθήσουν.

Κατὰ τὴν **ἔκτην** συνεδρίαν τῆς 25 Ἰανουαρίου 1827 ἀνεγνώσθη ἑγγραφον τῶν Α. Δεληγιάννη, Σ. Τρικούπη, Γ. Αἰνιάν, Σ. Καλογεροπούλου καὶ Ν. Βελισσαρίου σταλὲν μετ' αὐτῶν παρὰ τῶν ἐν Αἰγίνῃ εὐρισκομένων πληρεξουσίων διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρότεινον τρίτον τρόπον συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἔγινεν ἡ ἀκόλουθος ἀπόκρισις.

«Ὅτι τὸ περὶ τόπου ἀρκετὴν ἔκαμεν ἐποχὴν — (πολὺ ἀπασχόλησε) — **καὶ ὅτι ἤδη τὸ δικαίωμα τῶν πλειόνων καὶ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ Ἐθνους ἀποφασίζουσιν τόπον τῆς Συνελεύσεως τὴν Ἑρμιόνην ὅπου προσκαλοῦνται νὰ ἔρθουν καὶ αὐτοὶ διὰ νὰ συγκροτηθῇ ὁσον τάχους».**

Κατὰ τὴν **ἐβδόμην** συνεδρίαν τῆς 28 Ἰανουαρίου 1827 μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ Προέσβευς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει Στρατῳόρτ Κάννινγ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν Θ. Κολοκοτρώνην, εἰς ἣν λέγει, ὅτι ἕως τῶρα δὲν τῷ ἔγραψεν εἰς ἀπάντησιν ἕως νὰ φθάσῃ ἡ στιγμὴ νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Πόρταν (Ὑψηλὴν Πύλιν) τὰς προτάσεις τῆς Εἰρήνης, ὅ,τι λογῆς τὰς ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδάφρου, Καὶ ὅτι ἐχρειάσθη μερικὸς καιρὸς ἕως νὰ κερδίσῃ τὴν συγκατάθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς Ρωσσίας καὶ Γαλλίας καὶ τῶν λοιπῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν. Ὅτι τῶρα ἔφθασεν ἐκεῖνῃ ἡ στιγμὴ, ὅτι ἡ Αὐλὴ τοῦ χαρίζει τὴν μεσιτείαν ὁποῖαν τὴν ἐξήτησεν ἀπ' αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις καὶ ὅτι τὴν ἔκβασιν τῆς διαπραγματεύσεως νομίζει ὡς τὸν μόνον δρόμον τῆς σωτηρίας τῶν ὕψοι ἐμέθεξαν εἰς τὸν ἀγῶνα. Προτρέπει δὲ εἰς ὁμόνοιαν τὸ Ἔθνος καὶ τοὺς ἀρχηγούς του, πρὸς δὲ καὶ εἰς σταθερότητα, αἱ πρὸς τὴν βάσιν τῆς ὁποίας ἔκαμε αἰτήσεις. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἀπαντήσῃ καταλλήλως ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην.

Κατὰ τὴν **ὀγδόην** συνεδρίαν τῆς 31 Ἰανουαρίου 1827, μετὰ τὴν ἀνάνησιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν ληφθέντος ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ συναχθεὶς ἐν Ἑρμιόνῃ ἀριθμὸς τῶν Πληρεξουσίων ἦτο πλέον ἢ ἱκανὸς ἀπεφασίσθη νὰ προσκληθοῦν ἅπαντες ὅπως τὴν Δευτέραν πρωτὶ 11 Φεβρουαρίου 1827 διὰ νὰ γείνῃ ἡ ἐναρξὶς τῶν τακτικῶν Συνεδριάσεων.

Ἐνεκρίθη εἰτα αἵτησις τῶν ἐφόρων τῆς Ἐπαρχίας Μονεμβασίας περὶ ἀναλήψεως τῆς φρουρᾶς ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Δημητρίου Πλαπούτα. Ἐπροτάθη καὶ ἐνεκρίθη ὅπως μὴ δύναται οὐδεὶς τῶν Πληρεξουσίων ν' ἀπέρχεται τῆς Ἑρμιόνης ἄνευ τῆς κοινῆς ἀδείας.

Εἶτα ἀνεγνώσθη τὸ ἐξῆς γράμμα τοῦ Καραϊσκάκη.

«Ἐξοχώτατοι καὶ εὐγενέστατοι ἀδελφοὶ κύριοι πληρεξούσιοι τῶν ἀρμάτων καὶ Ἐπαρχιῶν εἰς Ἑρμιόνην. Μετὰ τῶν ἀδελφικῶν μας ἀσπασμῶν σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι μὲ ἀπορίαν μας μεγάλην βλέπομεν τὴν ἀναβολὴν τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε λολοτριβεῖτε ἐπὶ τόπου γινόμενοι εἰς δύο κόμματα οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἐθνους, οἱ μὲν εἰς Αἴγιναν, οἱ δὲ εἰς Ἑρμιόνην καὶ οὕτως βραδύνεται ἡ ἑναρξὶς τῆς Συνελεύσεως ἐκ τῆς ὁποίας προσδοκοῦμεν κάθε καλὸ σύστημα τοῦ Ἐθνους μας καὶ χρηστὰ ἀποτελέσματα. Ἡμεῖς ἐνταῦθα, ὡς σᾶς εἶνε γνωστόν, ἀγωνιζόμεθα περιφερόμενοι μὲ τόσας κακουχίας διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ διὰ νὰ ἔχωμεν πάλιν τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐλευθέραν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους ὡς πρότερον καὶ προχωροῦμεν μὲ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Ἐθνους.

Ἀπὸ μέρους σας ὅμως ὅπου ἐλπίζομεν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως δυσαρεστούμεθα βλέποντες αὐτὰ τὰ δύο κόμματα νὰ διαφέρονται πρῶτον περὶ τοῦ τόπου. Ὁ τόπος, ἀδελφοί, δὲν εἶνε ὁποῦ νὰ ἐκτελῇ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τοῦ Ἐθνους, ἀλλὰ τὰ καλὰ καὶ ἀπαθῆ αἰσθήματα τῶν ὑποκειμένων, καὶ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀδελφοσύνη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ταῦτα κρέμονται ἡ σωτηρία ὅλων μας καὶ εἴμεθα ὅλοι ἀδελφοὶ καὶ ἐν Ἐθνῷ. Ἄς λείψῃ τὸ Πελοποννήσιοι, Νησιῶται καὶ Ρουμελιῶται. Ἀλλ' ὅλοι νὰ νομιζώμεθα ἓν, ὡς καὶ εἴμεθα. Καὶ διὰ τὸ περὶ τόπου τῆς Συνελεύσεως εἶνε τὸ συμφερότερον ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν ὡς βλέπετε κατὰ τὸ παρὸν τὰς δύο ταύτας μεγαλωτάτας ἀνάγκας τῶν δύο στρατοπέδων τοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Στερεᾶς, ἐξ ὧν κρέμονται αἱ ἐλπίδες τοῦ Ἐθνους μας νὰ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις εἰς τὸ πλησιέστερον μέρος διὰ νὰ προφθάνῃ ἡ ἐξοικονόμησις τῶν δύο τούτων ἐκστρατειῶν ὅθεν ἢ εἰς Αἴγιναν ἢ τὸ ὕστερον ἅς γείνη εἰς Σαλαμίνα. Εἶνε καὶ μέρος ἡσυχον διὰ τὴν Συνέλευσιν καὶ προφθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὰ δύο μέρη μὲ κάθε ἀναγκαῖον, τὸ ὅποῖον εἶνε τὸ κυριώτερον νὰ προνοήτε καὶ νὰ προμηθεύητε μὴ τύχη, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ διαλυθοῦν τὰ στρατόπεδα ταῦτα καὶ ἐπειτα μῆτε Συνέλευσις γίνεται μῆτε ἐλπίζετε πλέον σωτηρίαν καὶ εἴσθε ἀρχετοὶ νὰ τὰ γνωρίζετε τὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο καὶ δὲν σᾶς ἐκτεινόμεθα περισσότερον.

26 Ἰανουαρίου 1827.

Ἐκ τοῦ Στρατοπέδου Διστόμου
πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
καραισκάκης

Κατὰ τὴν ἐννάτην συνεδρίᾳσιν τῆς 24 Ἰανουαρίου 1827 ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Καραϊσκάκη πρὸς τὸν Γενικὸν Ἀρχηγὸν Θ. Κολοκοτρώνην εἰς ὃν λέγει, ὅτι θέλουν ἐξαποσταλῆ οἱ τῶν μερῶν ἐκεῖνων πληρεξούσιοι ὅταν τελειωθῇ καλῶς ὁ διαρκῶν ἐκεῖσε εἰς Δίστομον πόλεμος. Προέτρεπε δὲ ὁ Καραϊσκάκης καὶ πάλιν τοὺς πληρεξουσίους εἰς ὁμόνοιαν. Ἀπεστάλη εἰς τὸν Καραϊσκάκην ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ :

«Πρὸς τὸν γενναϊότατον Γ. Ἀρχηγὸν τῶν κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα στρατοπέδων Γεώργιον Καραϊσκάκην.

Εὐχόμεθα νίκας εἰς τὰ ὄπλα σας λαμπρότερως τῶν ὅσας μέχρι τοῦδε ἀπεκτήσατε καὶ τὰς ὁποίας ἀκούσαντες χαίρομεν.

Ἀρχηγέ ! Ἡ διαφωνία ὅπου ἐπροξενήθη περὶ τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως ἔκαμεν ἀρκετὰ ἐποχὴν. Τώρα ἐσχάτως ἤλθον ἀπεσταλμένοι καὶ ἐξ Αἰγίνης δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν περὶ τόπου ὑπόθεσιν καὶ εἶδον ὅτι τὸ διαίωμα τῶν πλειόνων καὶ οὐχὶ ἄλλος τις ἀποφασίζει τόπον Συνελεύσεως τὴν Ἑρμιόνην, ἣτις καὶ ἄλλως εἶνε τόπος κατὰ πάντα πρόσφορος καὶ κατάλληλος διὰ τοῦτο, καὶ ὅσοι δὲν κυριεύονται εἰμὴ ἀπὸ ἀπλοῦν τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος δὲν ἔμειναν ἀκατάπειστοι, οὔτε θ' ἀργήσουν νὰ μεταδῶν καὶ ἐκεῖνοι ἐξ Αἰγίνης ἐδῶ καὶ τοὺς ἄλλους θὰ παρακινήσουν νὰ μεταβοῦν. Ἡμεῖς καὶ προλαβόντες Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ἤδη κατ' ἐπανάληψιν Σᾶς γράφομεν νὰ παρακινήσετε τοὺς Πληρεξουσίους τῶν μερῶν Σας νὰ ἔλθουν τὸ γληγορότερον ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴ ἀναβάλλεται τῆς Πατρίδος ἡ ὠφέλεια εἰς τοιαύτας κρισίμους στιγμὰς, καθ' ὅς καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς μᾶς παρρησιάζονται οὐσιώδεις περιστάσεις, αἱ ὅποιαι ἀπαιτοῦσι τὴν νουνεχῇ καὶ ὁμόφωνον ἀλλὰ καὶ ἔγκαιρον σκέψιν τῆς Συνελεύσεως. Γνωρίζετε τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλεις ἀκούσει καὶ τὴν φωνὴν ἡμῶν καὶ τῆς Πατρίδος καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλῃς τὸ γληγορότερον.

Εὐχόμενοί Σας δὲ πάλιν καὶ πάλιν νίκας καὶ τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν μένομεν.

Τῇ 29 Ἰεσουαρίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη.

Οἱ ἀδελφοὶ πληρεξούσιοι.
(Ἐπονται ὑπογραφαί)

* *

Κατὰ τὴν δεκάτην καὶ τελευταίαν προκαρκτικὴν συνεδρίᾳσιν τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1827 ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῶν ἐν Αἰγίνῃ πληρεξουσίων, οἱ ὅποιοι ἐρριδόμενοι εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸν Ἀπρί-

λιον 1826 διακοπείσης Γ'. Ἐθνικῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως μετακαλοῦσι τοὺς ἐν Ἑρμιόνη συνηγμένους πληρεξουσίους ἐκεῖ καὶ δὲν ἀναγνώριζουσι καμμίαν πράξιν αὐτῶν ὡς νόμιμον. Ἡ Συνέλευσις Ἑρμιόνης δὲν ἔκρινεν ἄξιον ἀποκρίσεως τὸ ἔγγραφον τοῦτο.

Ἀνεγνώσθη εἴτα ἔγγραφον τῆς ἐν Αἰγίνῃ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐν Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν πολιορκουμένων. Αὐτὰ ἀναγγέλουσιν τὴν δεινὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ τὸν ἐπικείμενον τῆς Ἀκροπόλεως κίνδυνον ἕνεκα τοῦ ὁποῖου ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ προσκαλεῖται εἰς τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τῶν Πληρεξουσίων.

Ἀπεφασίσθη τότε νὰ ἐκστρατεύσουν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον δύο χιλιάδες στρατιῶται οἱ μὲν χίλιοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἰωάννου Θ. Κολοκοιτῶνῃ οἱ δὲ πεντακόσιοι ὑπὸ τὴν τοῦ Στρατηγοῦ Χρυσάνθου Σισίνῃ, καὶ οἱ πεντακόσιοι ὑπὸ τὴν τοῦ Στρατηγοῦ Θεοδώρου Ζαχαροπούλου, πλὴν νὰ εὐρεθῇ καὶ χρηματικὸς πόρος πρὸς ἐξοικονόμησιν αὐτῶν.

Ἡ συνέλευσις κρίνασα ὅτι ὁ συγκεντρωθεὶς ἀριθμὸς πληρεξουσίων ὦν τὰ ἔγγραφα ἐξηλέγχθησαν ἦτο ἀρκετός, ἀπεφάσισε τὴν ἐναρξιντῶν τακτικῶν Συνεδριάσεων διὰ τὴν ἐπομένην πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τρίτης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Προτάσεως ὑποβληθείσης πρὸς ἐκλογὴν Προέδρου, ἐξελέγη παμψηφεί ὁ Γεώργιος Κουντουριώτης, οὗτος ὁμοῦ παρητήθη. Ἐξελέγη εἴτα ὁμοφώνως Πρόεδρος ὁ Γεώργιος Σισίνης. Καὶ γραμματεῖς ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης καὶ δύο συμβοητοὶ του ὁ Μηχαὴλ Οἰκονόμου καὶ Γεώργιος Χρηστίδης Ἀπεφασίσθη νὰ κληθῶσιν ἅπαντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ γενομένης τῆς ὀφειλομένης τελετῆς νὰ ὀρκισθῶσιν ἅπαντες οἱ πληρεξούσιοι,

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ 75 πληρεξουσίων.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιάδης

ΣΥΝΘΕΩ, ΑΓΙΩ,
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Γ'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἐπαναλαμβανούσης τὰς ἐργασίας της
ΕΝ ΕΡΜΙΟΝΗ

Συνεδριάσεις Α'.

11 Φεβρουαρίου 1827

Προεδρεία Γ. ΣΙΣΙΝΗ

Οἱ ΝΟΜΙΜΟΙ πληρεξούσιοι τῶν διαφόρων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος συνήλθον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν κατὰ τὴν χθρυσινὴν αὐτῶν ἀπόφασιν καὶ μετὰ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν προηγούμενος ὁ Πρόεδρος ἔκαμε τὸν ἐπόμενον ὅρκον.

«Ὁρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Θρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος· μήτε νὰ προβάλω μήτε νὰ ψηφίσω τι ἐναντὶον τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, κινούμενος ἀπὸ ἰδιοτέλειαν ἢ πάθος· καὶ νὰ μὴν παραβλέπω τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον.»

Τὸν ὅρκον τοῦτον ὑπαγορεύοντας σεβασμίου τινὸς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐπαναλαμβάνοντες ἀθρόον οἱ πληρεξούσιοι ἅπαντες ὠρκίσθησαν μετὰ τὸν Πρόεδρον ὑποῦντες τὴν δεξιάν.

Μετὰ ταῦτα συνήλθον εἰς τὸ «Βουλευτήριον» καὶ ἤρχισαν τὰς ἐργασίας των.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν διεξήχθη μακρὰ συζήτησις περὶ τῆς νομιμότητος τῶν ἐν Αἰγίνῃ συγκεντρωθέντων Πληρεξουσίων.

Ἐκρίθη ὅτι οὗτοι δέον νὰ θεωροῦνται ὥς μὴ ἀντιπροσωπεύοντες τὸ λαόν.

Ἀπεφασίσθηνὰ σταλῇ γράμμα πρὸς τοὺς ἐν Ἀττικῇ (Πειραιᾷ) συγκεντρωμένους Στρατηγοὺς καὶ στρατιώτας καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν πολιορκουμένους δι' ὧν ἀνηγγέλετο ἡ ἐκ Πελοποννήσου ἀποτελουμένη στρατιωτικὴ βοήθεια.

Τὸ γράμμα τοῦτο, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Πρὸς τοὺς πολιορκουμένους Ἀθηνῶν πατριώτας».

Ἡ συνέλευσις ἅμα ἐπαναλαβοῦσα τὰς ἐργασίας της, εὐθὺς ἔστρεψε τὴν προσοχὴν της εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ φρουρίου τῶν Κλεινῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον σεῖς ὑπερασπίζεσθε· ἡ θέσις αὕτη εἶναι καὶ θεωρεῖται, ὁ προμαχὼν τῆς Ἑλλάδος· ἐνδοξος διὰ τὰς ἀρετάς τῶν ἀθανάτων προγόνων μας, δοξάζεται καὶ τῶρα πάλιν, καὶ κάνει νέαν ἐποχὴν διὰ τῆς γενναίας καὶ ἡρωικῆς ὑπερασπίσεώς Σας. Καὶ σεῖς ἐνώνοντες τὰ αἵματά σας μὲ τὴν στάκτην τῶν Θεμιστοκλέων, τῶν Κιμῶνων, τῶν Μιλτιάδων, τῶν Ἀλκιβιαδῶν, τῶν Ἀριστειδῶν, τῶν Περικλέων παραδίδετε τὰ ὀνόματά σας εἰς τὴν ἀθανασίαν, εἰς τὸν θαυμασμὸν τῶν αἰώνων, καὶ εἰς τὰς εὐλογίας τῶν γεννεῶν, καὶ ἐνῶ ἡ Πατρίς θεωρεῖ εὐγνωμόνως τοὺς ἀγῶνάς Σας ἡ Συνέλευσις φροντίζει διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ὑπεράσπισιν καὶ ἀσφάλειάν σας καὶ τοῦ Φρουρίου. Δι' ὃ σήμερον ἐθέσπισεν ἐκστρατεῖαν ἐκ Πελοποννήσου ἱκανὴν ἥτις ἐνεργεῖται ἐντόνως καὶ θέλει φθάσει ὅσον οὐπὼ διὰ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὰ λοιπὰ στρατεύματα, καὶ ἐνούμενοι καὶ ἐνδυναμούμενοι νὰ κτυπήσουν ἀπεφασιστικὰ καὶ διαλύσουν τὸν πολιορκητὴν Σας, ἐχθρὸν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Θαρσεῖτε λοιπὸν γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Πατρίδος καὶ ἐγκαρτερήσατε ἔτι μικρόν, διὰ νὰ προσθέσητε εἰς τὴν δόξαν τοῦ παρόντος ἐνδόξου ἀγῶνος σας, καὶ ἐκείνην τῆς νίκης, καὶ νὰ κερδίσητε τὴν τελείαν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἕθνους. Ἡ Συνέλευσις γράφει καὶ πρὸς τοὺς ἔξωθεν καὶ παραγγέλλει καὶ τὰ δεόντα· καὶ μὴν ἀμφιβάλlete ὅτι καὶ ἡ Σωτηρία σας εἶναι τὸ πρῶτον καὶ οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον τῶν σκέψεών της. Βεβαιωθῆτε δὲ ὅτι λαμπρὰ τύχη εἶναι ἐτοιμασμένη διὰ τὴν πατρίδα μας. Ἀντὶ μικροῦ καιροῦ ἀγῶνος θέλει ἐπισφραγίσουν ὅλους μας τοὺς περασμένους καὶ τῆς Πατρίδος μας ἐλευθερίαν· καὶ περὶ τούτων ἀπάντων θέλετε πληροφορηθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους σας.

Τῇ 11 Φεβρουαρίου 1827

ἐν Ἑρμιόνη

ὁ Πρόεδρος

ὁ Γραμματεὺς

Μετὰ ταῦτα ἐνεκρίθη ὁ Κανονισμὸς οὕτως εἶπεῖν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος ἥτοι αἱ **διατάξεις τῶν συνεδριάσεων τῶν Πληρεξουσίων** αἵτινες ἐν περιλήψει ἔχουν ὡς ἑξῆς :

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

α') Οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὴν β'. ὥραν τῆς ἡμέρας (ὥρα 8η πρωῒνῃ) ἅμα σημάνῃ τὸ τύμπανον ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ νὰ διαμένωσιν ἐκεῖ ἕως οὗ διαλύσει ὁ Πρόεδρος αὐτῶν, χρεῖα δὲ τυχούσης ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ τοὺς πληρεξουσίους καὶ εἰς δευτέραν ἔκτακτον συνεδρίαν ἥτις θέλει σημαίνεισθαι ὁμοίως διὰ τοῦ τυμπάνου.

β') Κάθε πληρεξούσιος πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔγγραφον ἄδειαν τῆς εἰσόδου διὰ νὰ μὴν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν Φρουράρχον.

γ') Οἱ πληρεξούσιοι δὲν πρέπει νὰ **φέρουν ὅπλα οὔτε ράβδους**.

δ') Πρέπει νὰ κáθηνται εὐσεχημόνως καὶ μόνον ὅστις ἐξ αὐτῶν ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ ὄρθιος.

ε') Κάθε πληρεξούσιος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προομιλοῦντος.

στ') Κάθε πληρεξούσιος ἡμπορεῖ νὰ προβάλλῃ νέαν πρότασιν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης μετὰ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου.

ζ') Κάθε πληρεξούσιος ἡμπορεῖ νὰ προβάλλῃ γνώμην ἐγγράφως.

η') Ἐνῶ ὁμιλεῖ εἰς πληρεξούσιος, μερικαὶ ὁμιλίαι παρ' ἄλλων νὰ μὴ γίνωνται, οὔτε ταραχαί, οὔτε χειρονομίαι, ὥστε νὰ διακόπτεται ὁ ὁμιλῶν : Οὗτος δὲν πρέπει νὰ παρεκτρέπεται εἰς φωνὰς βορυβώδεις, ἀλλὰ νὰ ἐξηγῇ ἀταράχως τὰς ἰδέας του, μῆτε νὰ ἐκτείνεται εἰς ἀπεραντολογίας. Ἀταξίας δὲ συμβάσης, ὁ Πρόεδρος νὰ τὸν ἀνακαλῇ εἰς τὰ χρέη του.

θ') Ὁ ὁμιλῶν πρέπει ν' ἀποτείνῃ πάντοτε τὸν λόγον του εἰς τὸν Πρόεδρον· καθὼς καὶ ὁ διαδεχόμενος τὸν λόγον εἰς ἀποκρίσιν τῆς προτάσεως τοῦ προμιλοῦντος.

ι') Δέχεται ἡ Συνέλευσις κάθε πολίτου ἔγγραφον γνώμην ἥτις δέον νὰ διευθύνεται εἰς τὸν α'. γραμματέα τῆς Συνελεύσεως. Πάντοτε ὁμως ν' ἀποβλέπῃ τὰ κοινὰ συμφέροντα.

ια') Κάθε πρότασις ἥτις μέλλει νὰ προβληθῇ, πρέπει νὰ ἐκτείνεται παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τοῦ πρώτου Γραμματέως πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ Συνέδριον, διὰ νὰ λαμβάνουν καιρὸν οἱ πληρεξούσιοι νὰ σκέπτωνται περὶ αὐτῆς».

ιβ') Κανείς ἀπὸ τοὺς Πληρεξουσίους δὲν πρέπει νὰ ἀναχωρῇ ἀπὸ τὸ Συνέδριον πρὸ τῆς διατεταγμένης ὥρας, μήτε νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται χωρὶς ἀνάγκην.

ιγ') Τὰ δύο τρίτα τῶν Πληρεξουσίων, ὅταν εἶνε παρόντα, ἡ Συνέλευσις νομίζεται πλήρης.

ιδ') Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως λαμβάνει πρῶτος τὸν λόγον· ἐπαναλαμβάνων ἐν περιλήψει τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης Συνεδριάσεως ἢ ὁ ἴδιος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ πρωτογραμματεὺς.

ιε') Ὅταν ἀκολουθήσῃ θόρυβος εἰς τὸ Συνέδριον ὁ Πρόεδρος πρέπει ν' ἀνακαλῇ τοὺς πληρεξουσίους εἰς εὐταξίαν, κρούων τὸν κώδωνα.

ιστ') Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων· ὅταν δὲ εἶνε ἰσότης εἰς τὰς ψήφους, τὸ μέρος ὅπου εἶνε ἡ νῆφος, τοῦ Προέδρου ὑπερισχύει, πλὴν ἡ ψηφοφορία νὰ γίνεται μυστικῶς· καμμία ὑπόθεσις δὲν ψηφοφορεῖται τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συζητήσεώς της.

ιζ') Εἰς κάθε οὐσιῶδες πρόβλημα, ἕκαστος πληρεξούσιος ὅταν ζητήσῃ νὰ καταγραφῇ τὸ ὄνομά του εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν ἄρνησιν ἢ κατὰφασιν, πρέπει νὰ καταγράφηται.

ιη') Οἱ πληρεξούσιοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως πρέπει νὰ ὁρκισθῶσι.

ιθ') Εἰς ἔλλειψιν τοῦ Προέδρου ἐκπληροῖ τὰ χρεῖ ἐκείνου ὁ ἀντιπρόεδρος ὅστις θέλει ἐκλεχθῆ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν.

κ') Ὁ πρῶτος γραμματεὺς δέχεται τὰς ἀναφορὰς περὶ γενικῶν συμφερόντων τῶν, χρεωστεῖ δὲ νὰ τὰς ἀναγινώσκει κατὰ σειράν.

κα') Χρεωστεῖ νὰ κρατῇ τακτικῶς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, τοὺς πληρεξουσίους ὅλους, ἀπὸ τὸν πρῶτον γραμματέα καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Συνελεύσεως, ὡσαύτως καὶ ὅλα τὰ ψηφίσματα καὶ κάθε ἀντίγραφον ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅσα δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐξέρχονται, ταῦτα ἐπικυρώνονται μόνον ἀπὸ τὸν πρῶτον γραμματέα καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Συνελεύσεως, ἐκτὸς τῶν ἐκδιδομένων ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα θέλει ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, προσυπογράφονται ἀπὸ τὸν πρῶτον γραμματέα καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Συνελεύσεως,

κβ') Τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδριάσεως θέλουν δημοσιεύεσθαι διὰ τοῦ τύπου κατὰ τὴν ὀφειλομένην τάξιν.

κγ') Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Α' Γραμματέως ἐκπληροῖ τὰ χρεῖ ὁ δεύτερος.

Β' ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΥ

α') Νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πληρεξουσίων.

β') Νὰ ἐμποδίζη κάθε ἀταξίαν γινομένην ἐν τῷ τόπῳ τῆς Συνελεύσεως στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν.

γ') Νὰ μὴν ἀφίνη νὰ ρίπτονται τουφέκια καὶ κάνουν ἄλλους θορύβους οἱ στρατιῶται, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίζεται ἡ ἡσυχία τῆς Συνελεύσεως.

δ') Νὰ μὴν ἀφίνη κανένα νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς Συνεδριάσεως, χωρὶς τὸ τακτικὸν ἔγγραφον τῆς εἰσόδου.

ε') Νὰ μὴν ἀφίνη κανένα μὴ πληρεξούσιον ὄντα, οὔτε νὰ εἰσέρχεται οὔτε νὰ διατρίβῃ εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως ἄνευ τῆς τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς ἀστυνομίας, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ἐξοδὸν του.

στ') Νὰ μὴν ἀφίνη κανένα τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν τόπον τῆς Συνεδριάσεως νὰ φέρῃ ὄπλον καὶ ραβδί.

ζ') Νὰ σημαίνει εἰς τὴν διωρισμένην ὥραν, ἥτις εἶνε ἡ δευτέρα τῆς ἡμέρας τὸ τύμπανον διὰ νὰ συνάζονται οἱ πληρεξούσιοι.

η') Νὰ ἔχῃ 5 ἀνθρώπους ἐμπροσθεν τῆς θύρας διὰ νὰ γίνωνται κλήτορες ἐν καιρῷ χρείας ἢ δι' ἄλλην ἀνάγκην.

θ') Νὰ μὴν ἀκούῃ μερικὰς διαταγὰς ἐκτὸς τῶν διαταγῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

ι') Ὅποιος βιάσῃ τὴν φυλακὴν διὰ νὰ εἰσέλθῃ πρέπει νὰ τὸν ἐμποδίξῃ δυνάμει τῶν ὅπλων.

ια') Νὰ δίδῃ βοήθειαν ἐκ καιροῦ χρείας εἰς τὸν Ἀστυνόμον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του καὶ νὰ συναγροικῇται μετ' αὐτοῦ περὶ παντὸς πρέποντος.

ΧΡΕΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ

α') Χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς ὅλους τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως γραμμάτια ἠριθμημένα καὶ δηλοῦντα τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐξερχομένους.

β') Νὰ ἐπαγρυπνῇ περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας τοῦ τόπου τῆς Συνελεύσεως, νὰ λαμβάνῃ χρείας τυχούσης βοήθειαν ἀπὸ τὸν φρούραρχον συνεννοούμενος μετ' αὐτοῦ περὶ παντὸς πρέποντος καὶ νὰ εἰδοποιῇ εἰς κάθε οὐσιῶδες περιστατωμένως τὴν Συνέλευσιν.

γ') Νὰ ἐπιστατῇ εἰς τὴν προμήθειαν τῶν καταλυμάτων.

Ἐν Ἑρμιόνη τῇ 11 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Πρόεδρος
Γεώργιος Σισίνης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Σπηλιάδης

Οἱ πληρεξούσιοι
(Ἔπονται ὑπογραφαί)

Ἡ Συνέλευσις ἀμέσως ἐξέδωκε τὴν κάτωθι προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Διὰ κηρύττει,

«Ἕλληνες! ἤδη ἀποδείξατε εἰς τὸν κόσμον ὅτι εἶθε ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας Σας. Ἡ εὐγενής σας ἀπόφασις τοῦ νὰ ζήσετε ἢ ν' ἀποθάνετε ἐλεύθεροι, προσήλωσε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν τύχην σας. Ἦδη ἀγωνίζεσθε τὸν ἑβδομον χρόνον διὰ τ' ἀπαράγραπτα δίκαιά σας διὰ τὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα Σας, ἐπάθετε πολλὰ δυστυχήματα. Ἐστερήθητε ὅλα τὰ καλὰ σας. Κολυμβᾶτε εἰς τὰ αἵματα, βρέχετε μὲ τὰ δάκρυά Σας τὸν ἄρτον Σας, ἀνυποῦτε τοὺς ὀφθαλμούς Σας εἰς τὸν Οὐρανόν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν! Ὅποια τάχα θέλει εἶσθαι ἡ τύχη σας; Ἀρὰ γε ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἐγκαταλείψῃ ζητῶντας τὴν ὁποῖαν ὁ ἴδιος σᾶς ἐχάρισεν ἐλευθερίαν, ὅχι βέβαια· ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐνισχύει τὸν βραχιόνά Σας καὶ ἐπειδὴ ἡ δύναμις του ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται θαρσεῖτε! Ἡ Θεία δύναμις Σᾶς ὑπερασπίζεται διότι τέλος πάντων ὁ δίκαιος ἀγὼν ἀνταμείβεται. Ἴδοὺ οἱ ἐνάρετοι Φιλέλληνες, καὶ βασιλεῖς καὶ μεγιστᾶνες, καὶ λαοί, Σᾶς συλλυποῦνται, Σᾶς εὐσπλαχνίζονται, ὅλος ὁ κόσμος ἔλαβεν οἶκτον διὰ τὰς συμφοράς σας, καὶ ἡ αὐγὴ τῆς ἐλπίδος ἤδη διασκεδάσει τὴν ὁμίχλην τῶν δυνῶν ὅσα ἐπέφερεν εἰς τὸν δριζυνοτά Σας ἡ ξοφύρῃ νύξ τῆς τυραννίας, τῆς ὁποίας τὰς βαρείας ἀλύσεις διερρηξάτε! Θαρσεῖτε, καὶ δὲν θ' ἀποτύχητε τῶν ἐλπίδων Σας.

Οἱ ἐμπιστευόμενοι τὰ δίκαιά Σας πληρεξούσιοι, τέλος πάντων συνήχθησαν ἐνταῦθα. Σήμερον ἐπαναλαμβάνουν τὴν διακεκομμένην σειρὰν τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ εὐχονται ἀπὸ καρδίας νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐκπληρώσουν ἀνεπιλήπτως τὰ βαρύντα καὶ ιερῶτατα καθήκοντά των.

Χωρὶς ἀρετὴν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν αἱ Πολιτεῖαι· ἀλλ' ἡ ἀρετὴ γεννᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν Νομοθεσίαν καὶ ἐπειδὴ δι' αὐτῆς οἱ πολῖται γινόμενοι ἐνάρετοι τείνουσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τῆς Πολιτικῆς Κοινωνίας, ἡγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν των.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη ἐπαναλαβοῦσα τὰς ἐργασίας τῆς ἔχει κύριον σκοπὸν νὰ τελειοποιήσῃ καθ' ὅσον τὸ δυνατόν τὸ πολιτευμα τοῦ ἔθνους, ὁδηγουμένη ἀπὸ τὰ παρελθόντα εἰς τὸν καταλλήλοτερον μὲ τὰς περιστάσεις καὶ μὲ τὰ ἥθη του τρόπον. Εἶθε

τὴν φωτίσει ἡ Θεία Πρόνοια νὰ πράξῃ τίμια ἔργα, δίκαια, καὶ ἀποβλέποντα τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ εὐτυχίαν του.

Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἡ Πατρίς προσορμηζομένη, εἰς τὸν λιμένα κινδυνεύει νὰ ναυαγήσῃ. Διὰ τοῦτο ἡ Συνέλευσις ἐθεσπίσατο ἐκστρατεῖαν εἰς Ἀθήνας καὶ ἰδοὺ Ἕλληνες! ἀνοίγεται εἰς τὸν Πατριωτισμόν Σας νέον στάδιον ἀθανασίας καὶ δόξης. Τὸ σύνθημά Σας, ἐλευθερία ἢ θάνατος. εἶναι σύνθημα τῆς ἀρετῆς. Τὸ σκληρὸν δρέπανον τοῦ Θανάτου ἐθέρισεν ἤδη ἀπειρίαν Ἕλλήνων· ἀλλ' ὁ θάνατος τούτων εἶναι ἐπίφθορος· προξενεῖ δόξαν καὶ τιμὴν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα προξενεῖ καταισχύνῃν καὶ ἀποστροφὴν εἰς τὴν τυραννίαν· διαγείρει τὸν θαυμασμόν τῶν γενεῶν καὶ τῶν αἰώνων, καὶ ποῖος Ἕλλην φοβεῖται τὸν τοιοῦτον ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος Θάνατον; Ἀλλὰ τέλος πάντων θέλει παύσῃ ἡ αἵματοχυσία. Μὴν ἀμφιβάλλετε. Ἡ φιλοσοφία ἡ Ἠθικὴ καὶ ἡ Δικαιοσύνη δὲν ἐπιτρέπουν πλέον νὰ κατασφάξῃ ὁ δημοσουλτάνος τὸ πλᾶσμα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐξολοθρευθῶσιν οἱ πιστεύοντες εἰς Χριστόν. Οἱ δυνατοὶ τῆς Ἐδρώπης Σᾶς βλέπουν μὲ ἴλεον ὄμμα. Προτιμήσατε λοιπὸν τὴν εὐδοξίαν ἀντὶ τῆς αἰτιμίας, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ τῆς δουλείας. Ἀγωνισθῆτε τὸν ἱερὸν τῶν δικαίων σας ἀγῶνα. Καὶ ὅσον ἀλγεῖνὰ εἶναι τὰ παθήματά Σις τόσον λαμπρότεροι στέφανοι πλέκονται διὰ νὰ στεφανώσουν τὰς κεφαλὰς Σας.

Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Σισίνης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Σπηλιόδης

Συνεδρίασις Β'.

14 Φεβρουαρίου 1827

Προεδρεῖα ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΙΣΙΝΗ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ἀνεγνώσθη καὶ ἐνεκρίθη ἡ κάτωθι πρὸς Καραϊσκάκην ἐπιστολή :

« Πρὸς τὸν Γενναϊότατον Στρατηγὸν Καραϊσκάκην Γενικὸν Ἀρχηγὸν τὸν ὅπλων τῆς χέρσου Ἑλλάδος, καὶ λοιποὺς ὁπλαρχηγούς.

Ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις ἀνεγνώρισεν ἀπὸ τὸ ἔγγραφόν σου τῇ 26 Ἰανουαρίου τὸν Στρατηγὸν Καραϊσκάκην εἰς τὰ Πατριωτικά του φρονήματα.

Οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἑθνους, οἱ ὅποιοι συνεκρότησαν ἐνταῦθα τὴν Συνέλευσιν ἐπαναλαμβάνοντες τὰς διακεκομένας ἐργασίας των, αἰσθανόμενοι τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ὡς καὶ ἡ γενναιότης Σας καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ βασιλεύῃ ἡ Σωτηρία καὶ εὐδαιμονία ἡς Πατρίδος, προσπαθοῦν καὶ εὐχονται νὰ ἐκπληρώσουν τὰ βαρύνταί α ἡ χρέη των δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν ἱερὸν σκοπὸν συνῆλθεν ἐνταῦθα. Εἰς τοῦτον καὶ μόνον καταγίνονται καὶ δὲν εἶναι διηρημένοι ὡς ἡκούσατε, ἀλλ' εἶναι ὅλοι, καὶ Νησιῶται καὶ Ρουμελιῶται καὶ Πελοποννήσιοι, ὡς ἀδελφοὶ ἡνωμένοι διὰ τὸ γενικὸν τῆς πατρίδος συμφέρον.

Ἐκριναν δ' εὖλογον νὰ συγκροτήσουν ἐνταῦθα τὴν Συνέλευσιν, καθὼς καὶ τὴν ἐσυγκρότησαν, διότι, οὗτος ὁ τόπος εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ πολλοὺς λόγους· καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἔχουν σκοποὺς πατριωτικοὺς καὶ εἰλικρινῆ φρονήματα. θέλουν νὰ πράξουν ἔργα κοινωφελῆ καὶ σωτήρια.

Ἡ Συνέλευσις ἤδη προσπικθεῖ νὰ σᾶς στείλῃ καὶ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον στρατιωτικὴν βοήθειαν ὑπὲρ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸς τούτοις νὰ σᾶς προμηθεύσῃ τὰ πρὸς πόλεμον ἐπιτήδεια, καὶ νὰ κάμῃ ὅτι καλὸν δυνηθῇ. Εὐγνωμονοῦσα καὶ πρὸς τὴν Γεναιότητά σας διὰ τὰ λαμπρὰ κατορθώματά Σας καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματά Σας, ἀπὸ καρδίας Σᾶς ἐπεύχεται λαμπροτέρας νίκας, καὶ στέφανον ἀειθαλῆ καὶ ἀμόραντον.

Ἐν Ἑρμιόνη τῇ 12 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

— Ἐπροτάθη εἶτα ἡ λῆψις μέτρων διὰ νὰ μὴ γίνωνται σφετερισμοὶ εἰς τὰ ἐξ Εὐρώπης στελλόμενα τῶν φιλελλήνων βοηθήματα. Ἀνεγνώσθη ἀποκριτικὸν γράμμα πρὸς τὸν ἀντιστράτηγον Π. Νοταρᾶν ἐνθαρρυντικόν, εἰς ὃν ἀναγγέλεται καὶ ἡ πρὸς τὸ στρατόπεδον Ἀττικῆς βοήθεια.

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκστρατεία 4.500 στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἰ. Θ. Κολοκοτρῶνῃ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἀττικῆς.

Συνεδριάσεις Γ'.

16 Φεβρουαρίου 1827

Ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τῶν πληρεξουσίων Χριστ. Ματακίδου καὶ Νικήτα Κάλλα γνωματευόντων νὰ ἀκολουθήσῃ κατὰ συνέχειαν τὸν ἀριθμὸν τῶν Συνεδριάσεων τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπέισης, ἡ ἐν Ἐρ-



ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

μιόνη Συνέλευσις. Ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ συνεδριάσεις ἀριθμοῦνται «Πρώτη τῶν διακοπεισῶν Ἑργασιῶν τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως» δευτέρα καὶ οὕτω καθέξης :

Ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις δι' ἐπουσιώδη ζητήματα.

Συνεδριάσις Δ'.

17 Φεβρουαρίου 1827

Ἐπροτάθη ἡ ἀποστολὴ τοῦ κατωτέρω γράμματος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας Κάνιγγ διαβεβαιούμενον περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπὲρ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

«Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κύριον Σιατφόρντ Κάννιγ.

Πληρεξούσιον λειτουργὸν καὶ ἑκτακτον πρέσβιν τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος κτλ. κτλ. παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ. Εἰς Κων)πολιν.

Ἐξοχώτατε,

«Ἡ Γ' Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἐπαναλαβοῦσα τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπείσας ἐκ τῶν περιστάσεων ἐργασίας της, πρὸ πάντων σπεύδει νὰ διακηρύξῃ τρανῶς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν μεγάλην Βρεττανίαν ἥτις μεσολαβεῖ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τοῦ ἀνθρώπου δικαίων.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος γράφον ἤδη μὲ ἀνεξαλείπτους χαρακτήρας εἰς τὴν καρδίαν του, τὴν ὁποίαν ἐλπίζει εὐεργεσίαν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς Ἐθνάρχας καὶ ἀποτεινόμενον διὰ τῆς Ἐξοχότητός Σας καὶ πρὸς τοὺς Πρέσβεις αὐτῶν ἐξαιτεῖται τὴν εὐσπλαχνίαν αὐτῶν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν των. Δοκιμάζει δὲ γλυκεῖαν συναίσθησιν προφέρον τὸ ὄνομα τοῦ περιβοήτου Κάννιγγ καὶ ἐπιστηριζόμενον εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς καρδίας σας, εἶναι σχεδὸν πεπεισμένον, ὅτι δὲν θέλει διαψευσθῇ τῶν ἐλπίδων του, διὰ τοῦτο σᾶς ἀποκαλεῖ Εὐεργέτην. Τὰ Ἑθνη δὲν εἶναι ἀχάριστα. Τὸ δὲ πολυπληθὲς Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, ὅσον δεινότερας ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει συμφοράς, τόσον εὐγνωμονέστερον ἀποδείχνεται πρὸς τοὺς σωτήρας του.

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ἑλλήνων, συγκροτήσαντες ἐνταῦθα τὴν Γ'. Ἐθνοσυνέλευσιν, μετεκαλέσαντο τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών της.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη παύει καὶ ἡ Ἐξοχότης Σας θέλει ἀποτεινεσθαι γράφοντες ἐφεξῆς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μας πραγμάτων πρὸς τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἔθνους.

Δέξασθε δὲ καὶ αὖθις τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ λάβετε φιλόανθρωπον κηδεμονίαν ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ εὐδαιμονίας του.»

Τῇ 18 Φεβρουαρίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς Οἱ Πληρεξούσιοι

Συνεδριάσεις Β'.

18 Φεβρουαρίου 1827

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Ἀναστασίου Α. Λοιδωρική ἐκ Σαλαμίνος εἰδοποιοῦντος τὴν Συνέλευσιν ὅτι φθάνει εἰς Ἑρμιόνην μετ' ἄλλων πληρεξουσίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Συνεζητήθη μέχρι τίνος ποσότητος δέον νὰ γείνη προσδιοριστέα ἡ πώλησις Ἑθνικῶν προσόδων καὶ ποῖος ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς. Καὶ ἡ μὲν ποσότης ἐπροσδιωρίσθη εἰς γρόσια τετρακοσίας χιλιάδας ἡ δὲ πληρωμὴ ἐξ ἡμισείας εἰς μετρητὰ καὶ ἐξημισείας εἰς διαταγὰς.

Συνεδριάσεις ΣΤ'.

21 Φεβρουαρίου 1827

Ἐπροτάθη ἡ ἀποκατάστασις τῶν λαβόντων τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος προφανῶς ζημιωθέντων καὶ δυστυχησάντων. Ἐσυζητήθη πολυλίκως καὶ ἀπεφασίσθη ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ τοιοῦτοι ἀπὸ τὰ Ἑθνικὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ὠφελήματα, μετὰ τὴν ὁποιανδήποτε ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑθνους καὶ νὰ ἐκδοθῇ περὶ τούτου ψήφισμα.

Συνεδριάσεις Ζ'.

22 Φεβρουαρίου 1827

Ἀνεγνώσθη σχέδιον ψηφίσματος διαλαμβάνον περὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἐξ ὧν σύγκειται ἡ Ἐπικράτεια τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ζημιωθέντων. Ἐνεκρίθη καὶ κατετέθη εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπ' ἀριθμ. Α.

Τὸ ψήφισμα ἔχει οὕτω :

Ἀριθ. Α.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Θεωρήσασα τὴν ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους μεταβολήν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες τῶν Ἐπαρχιῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τὰ ὄπλα, ὑπέπεσαν καὶ ὑπόκεινται,

Θεωρήσασα ὅτι ὁ ἀγὼν εἶνε κοινὸς καὶ κοινὰ καὶ τὰ ἐκ τούτου καλὰ τε καὶ κακά,

Ἐψηφίζει

Α'. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια σύγκειται ἀπὸ ὅλας τὰς Ἐπαρχίας, ὅσαι ἔλαβον τὰ ὄπλα κατὰ τῆς τυραννίας. Εἶναι δὲ ἀδιαίρετος καὶ ἀδιάσπαστος.

Β'. Τὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων, ὅσοι κάτοικοι τῶν εἰρημένων Ἐπαρχιῶν καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀγαθῶν, θέλουν εἶσθαι κοινά.

Γ'. Ἐκ τῶν κατοίκων τῶν αὐτῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσοι ἐξημιώθησαν καὶ ἐδυστύχησαν προφανῶς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν Ἐθνικῶν ὠφελημάτων τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὴν ὁπαιανδήποτε ἀποκατάστασιν.

Δ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τὴν 22 Φεβρουαρίου 1827 ἐν Ἐρμιόνη.

Ὁ Πρόεδρος *Γεώργιος Σισίνης*

Ὁ Γραμματεὺς *Ν. Σπηλιάδης*

Ἔπονται 123 ὑπογραφαὶ πληρεξ.

Συνεδριάσεις II'.

24 Φεβρουαρίου 1827

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐν Σαλαμίνι φροντιστῆς Ἐφορίας ζητούσης ζωοτροφίας διὰ τὰ στρατεύματα τῆς Ἀττικῆς καὶ ἐμπερικλειούσης ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν πολιορκουμένων οἵτινες ἐξιστοροῦσι τὸν μέγαν κίνδυνον καὶ ζητοῦσι βοήθειαν.

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Ἀρχιερέων Κορίνθου Κυρίλλου, Τριπόλεως Δανιὴλ, Ρέοντος Διονύσου, Ἀνδρούσης Ἰωσήφ καὶ Βρεσθένης Θεοδωρήτου ἀξιούντων νὰ προσκληθῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἄξιοι νὰ δώσουν σχέδιον πρὸς διατήρησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων.

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν προκρίτων Σάμου ἀναγγέλλουσα ὅτι ἀπειλεῖται νὰ γενῇ ὀγλήγορα ἐκ Μ. Ἀσίας μυστική ἐπιδρομὴ εἰς Σάμον καὶ ὅτι πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ οἱ Σάμιοι διώρισαν φυλακὰς διὰ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης, ἀλλὰ ζητοῦν καὶ τὸ ἀτμοκίνητον εἰς βοήθειάν των.

Συνεδρίσεις Θ'.

25 Φεβρουαρίου 1827

— Ἀνεγνώσθησαν ἀναφοραὶ τοῦ στρατηγοῦ Πλαπούτα καὶ τῶν κατοίκων Μονεμβασίας ἀναγγελλόντων ὅτι ἀνάγκη νὰ σταλῶσι δύο γολέτται διὰ νὰ παραληφθῇ τὸ Φρούριον ἀπὸ τὸ Ἔθνος ὅπερ κατεῖχον οἱ Μαυρομιχάλοι.

— Ἐπρωτάθῃ καὶ ἀπεστάλῃ ἐπαινετικὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν ἔγγραφον πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἰ. Ράγκον, ἀγωνιζόμενον εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

— Ἀνεγνώσθη εἴτα ἀναφορὰ τοῦ Χρηστ. Ματακίδου προβάλλοντος νὰ διορισθῶσι τέσσαρες Ἐπιτροπαὶ διὰ νὰ καθυποβάλλουν σχέδιον εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἥ μὲν περὶ θρησκευτικοῦ, ἥ δὲ περὶ διοργανισμοῦ, τῶν μὴ τακτικῶν στρατευμάτων καὶ περὶ συστάσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἥ δὲ περὶ διοργανισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, ἥ δὲ περὶ πολιτεύματος καὶ μιὰ διὰ τὰς γενικὰς ἀναφοράς. Ἡ δὲ κυβέρνησις, ἐκτὸς τοῦ Δικανικοῦ νὰ σύγκειται ἀπὸ δύο δυνάμεις Νομοδοτικὴν καὶ νομοτελεστικὴν. Αὕτη ὅμως νὰ παραδοθῇ εἰς *ἓνα Κυβερνήτην*. Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

— Ἀπεφασίσθη ἡ εἰς Σάμον ἀποστολὴ τριῶν πλοίων πρὸς ἀπόκρουσιν τουρκικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς νήσου.

Συνεδρίσεις Ι'.

27 Φεβρουαρίου 1827

— Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Καραϊσκάκη αἰτοῦντος 200 χιλιάδας ὀκάδας ἀλεύρου διότι ἄνευ τροφῶν διαλύεται τὸ στρατόπεδον.

Ἐξεδόθη διαταγὴ πρὸς τὸν δόκτορα Γὸς διαλαμβάνουσα νὰ στείλῃ 40 ἢ 50 χιλ. ὀκ. ἀλεύρου εἰς τὴν Ἐλευσίνα ἥ δὲ Συνέλευσις θὰ τὸ ἀ-

ναπληρώση ἀπὸ τὰ, ἐξ Εὐρώπης ἀποστελλόμενα, τῶν Φιλελλήνων βοήθημα.

Συνεδριάσεις ΙΑ'.

1 Μαρτίου 1827

— Ἀνεγνώσθησαν ἔγγραφα τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετζῶν προβάλλοντα νὰ γράψῃ παρακλητικὸν ἢ Συνέλευσις πρὸς τὸν Λόρδον Κόχραν παριστῶσα τὸν κίνδυνον τῆς Πατρίδος καὶ ἐξαιτουμένη τὴν ταχίστην ἔλευσίν του.

Νὰ γράψῃ δὲ καὶ πρὸς τὸν Εὐνάρδον καὶ πρὸς τὰς Ἑταιρίας Παρισίων, Ἑλβετίας καὶ Γερμανίας προτρεπομένης νὰ στείλουν ὅσον τάχους τὰς ὑπὲρ τοῦ στόλου συνεισφορὰς τῶν Φιλελλήνων.

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κίττου Τζαβέλα καὶ ἄλλων Σουλιωτῶν ζητούντων τόπον διὰ νὰ κατοικήσουν.

— Διετάχθη ὁ στρατηγὸς Πλαπούτας νὰ καταλάβῃ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑθνους τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας ἐξοικονομῶν μίαν Γολέτταν ἐκ Σπετζῶν, διαταχθοῦν δὲ οἱ ἐν αὐτῷ Σπαρτιᾶται ν' ἀπέλθουν τοῦ φρουρίου.

Συνεδριάσεις ΙΒ'.

2 Μαρτίου 1827

— Ἐπροβλήθη νὰ γίνῃ καταβολὴ χρημάτων δανειζομένων, ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους διὰ τὰς ἐπείγουσας ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐξοικονομίσειν τοῦ στρατοπέδου Ἀττικῆς. Συζητήσεως γενομένης ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασις καὶ ἐπρόσφεραν αὐθόρμητοι

Γ. Κουντουριώτης ἀτομικῶς	γρ. 12000
Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι περιληπτικῶς	» 10000
Οἱ δὲ Σάμιοι ὁμοίως	» 2000
Καὶ οἱ Σερίφιοι »	» 500

Τὸ ὅλον 24500

Προσεφέρθη ἀπὸ τὴν νῆσον Ὑδραν ἐν πολεμικὸν πλοῖον δι' ἰδίων ἐξόδων εἰς χρῆσιν τῆς Συνελεύσεως καὶ ἕτερον ὁμοίως ἀπὸ τὸν Καπετὰν Νικόλαον Χ. Ἀλεξάνδρου Ψαριανόν.

Συνεδριάσεις ΙΓ'.

3 Μαρτίου 1827

— Ἀπεστάλη εὐχαριστήριον ἔγγραφον πρὸς τὸν Ἑυνάρδον διακηρύσσον ἀκόμη τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνους διὰ τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ καὶ τῶν Φιλελλήνων.

— Ἐπίσης ὁμοιον πρὸς ἀπάσας τὰς κατὰ τὴν Εὐρώπην φιλελληνικάς ἑταιρίας.

— Ἀπεστάλη τὸ κάτωθι ἔγγραφον πρὸς τὸν Ναύαρχον Λόρδον Κόχραν :

**Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ'. Συνελεύσεως τῶν
Ἑλλήνων**

« Πρὸς τὸν ἑνδοξον Λόρδον Κόχραν

Ἔτι κήδεται Θεὸς τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἀποστέλλει εἰς βοήθειαν τὸν μεγαλεπήβολον Λόρδον, ἀπὸ τὸν βραχίονα τοῦ ὅπου ἐλπίζονται σωτηριώδη κατορθώματα.

Τὸ ὄνομά Σου, Κύριε, ἐσύγχισε τὸν τύραννον καὶ ὁ Ἕλλην ἐνθαρρυνθεὶς, ἐγκαρτερεῖ εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε λαβῶν τὰ ὄπλα σταθερὰν ἀπόφασιν, νὰ ζήσῃ ἢ ν' ἀποθάνῃ ἐλεύθερος. Ἀλλ' ἀντιπαλαίῳ τὸν ἔβδον ἤδη χρόνον πρὸς τὴν ἐπτακέφαλον Ὑδραν τοῦ δεσποτισμοῦ, ἔχει ἄφευκτον ἀνάγκην ἀπὸ τὰ μεγάλα σου προτερήματα, διὰ νὰ καταβάλῃ τὸ φοβερώτατον τοῦτο θηρίον. Οἱ πολυπαθεῖς Ἕλληνες προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμούς των πρὸς τὴν Μεσόγειον, καὶ Σὲ περιμένουν ἀνυπομόνως ἀπὸ ὧραν εἰς ὧραν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν διὰ νὰ στήσῃς τρόπαια τοῦ Θεμιστοκλέους ἐπ' Ἀξία ἐν ᾧ ὁ ὑπερήφανος Ἱμπραῖμ ἀπέκαμε πράττων ὅλα τὰ ἀνοσιουργήματα καὶ ὁ Πελοποννήσιος δὲν ἔκλινε τὸν αὐχένα· ἐν ᾧ ὁ Στερεολλαδίτης ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα, ἐδίωξεν πάλιν ἀπὸ τὴν πατρῶαν γῆν τὸν ἐχθρόν, τὸν πολιορκήσας καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγιον, καὶ ἤδη ἐτοιμάζεται νὰ ὀρμήσῃ κατὰ Κιουταχῆ διὰ νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς κλεινῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οἱ φοβεροὶ στόλοι τῆς Κων)πολεως καὶ τῆς Αἰγύπτου ἀπειλοῦσι νὰ μετακομίσουν νέας δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤδη ὁ Ἕλλην ἐπικαλεῖται τὸν Κόχραν, διὰ νὰ προσβάλῃ θαρραλέως τὸν ὑπερμεγέθη κολοσσὸν ἀπὸ τὸν ὅποτον ἀπειλεῖται νὰ κατασυντριβῇ. Ἡ δὲ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, θεωροῦσα τὸν μέγαν κίνδυνον, καὶ προνουμένη τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀποστέλλει εἰς προὔπαντησίν σου τὴν γολέτταν Ἀμφιτρίτην, καὶ Σὲ προσκαλεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου. Τάχυνε λοιπὸν Κύριε, τάχυνε νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃς τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ στολίσῃς μὲ τὰς πράξεις Σου καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, νὰ θερίσῃς τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀρετὴν σου δόξαν, καὶ νὰ τιμήσῃς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, καὶ νὰ συντελέσῃς εἰς τὸ νὰ καταισχυνηθῇ ὁ ἀσεβής, ὅστις εἶναι ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄν ἡ ἐτοιμασία τῶν ἀτμοκινήτων ἐμποδίζει τὴν ταχείαν ἔλευσιν

Σου, ἡ παρουσία Σου εἰς τὸν πολῦτιμον τοῦτον καιρὸν λογίζεται καὶ χωρὶς τούτων συντελεστικωτάτῃ, ὅτε ὁ θαλάσσιος Ἕλληγὴν δὲν ἔχει ὑπομονὴν ἐπιθυμῶν μεγάλως νὰ τὸν ὀδηγήσῃς εἰς νέας λαμπροτέρας νίκας.

Ἐν Ἑρμιόνη τῇ 3 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Σισίνης

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιάδης

Οἱ Πληρεξούσιοι

Κατηρτίσθησαν εἴτα αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς Συνελεύσεως. Ἦτοι ἡ περὶ τοῦ Πολιτεύματος, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἡ ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ, ἐπὶ τοῦ Ὁρησκευτικοῦ, ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

— Γενομένης συζητήσεως ἀπεφασίσθη *ὅπως ἡ βάσις τοῦ Πολιτεύματος ἔσεται ἡ Κοινοβουλευτικὴ*. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τρεῖς Δυνάμεις, Νομοδοτικὴν, Νομοτελεστικὴν καὶ Δικαστικὴν. Τὸ Δικανικὸν θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητον.

— Ἐπροτάθη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ προσκλητικὸν ἔγγραφον εἰς τὰς θαλασσίους νήσους νὰ ἐκλέξουν ἄνδρας ἐμπείρους διὰ τὸν καταρτισμὸν σχεδίου περὶ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἔγγραφον πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς διὰ τὴν σύνταξιν σχεδίου ὁργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν σχολείων.

Συνεδριάσεις ΙΔ΄.

4 Μαρτίου 1827

Ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις περὶ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τῶν ἀφορῶντων ἰδίᾳ τὸν τύπον τοῦ Πολιτεύματος.

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Θ. Κολοκοτρῶνη προτρέποντος νὰ μὴ βραδύνῃ περαιτέρω ἡ Συνέλευσις ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ λάβῃ σπουδαῖα μέτρα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος ὅτε ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζει νέαν ἐκστρατείαν.

— Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Στρατηγοῦ Καραϊσκάκη αἰτοῦντος δέκα χιλιάδας γιδοπρόβατα.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ πόρου (Διαχειριστικὴ—οἰκονομικὴ) δίδῃ ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς, τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐσφραγισμένα μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Συνελεύσεως, τὰ πολιτικὰ ἔγγραφα τῶν Ἐθνικῶν προσόδων.

Συνεδριάσεις ΙΕ'.

5 Μαρτίου 1827

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ζητούντων τροφὰς πολεμοφόδια καὶ πλοῖα διὰ τὴν πολιορκίαν καὶ διὰ τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Μεσολογγίου.

Ἐνεκρίθη νὰ διαταχθῇ ὁ ἐπιστάτης Πολεμοφοδίων Ναυπλίου νὰ παραδώσῃ 40 φορτία φυσέκια εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀλέξ. Βλαχόπουλον, καὶ ἀπεστάλῃσαν διαταγαὶ εἰς τοὺς στρατηγοὺς Ἀλεξ. Βλαχόπουλον καὶ Μιχαὴλ Σισίνην, καὶ εἰς τὸν Βιάρων Καποδίστριαν καὶ τὸν Κ. Γερροστάθην περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς ἀποκλεισμόν τοῦ Μεσολογγίου.

Συνεδριάσεις ἑκτακτος

6 Μαρτίου 1827

Ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Λόρδος Κόχραν γενομένης ἐκτάκτου Συνεδριάσεως ἀπεφασίσθη καὶ ἀπῆλθον εἰς Πόρον ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς Θ. Κολοκοτρώνης, ὁ στρατηγὸς Κ. Τζαβέλας, οἱ κύριοι Κ. Κανάριος, Φ. Βούλγαρης, Χ. Μπότσης καὶ ὁ κόμης Α. Μεταξᾶς διὰ νὰ τὸν συγχαροῦν ἐκ μέρους τῆς Συνελεύσεως συνεπιφέροντες καὶ ἐπίσημον ἐπιστολὴν συγχαρητικὴν πρὸς τὸν Λόρδον.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὥς ἑξῆς :

Πρὸς τὸν ἐνδοξον λόεδον Κόχραν

« Ἡ Ἑλλὰς σὲ συγχαίρει διὰ τὴν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς παρουσίαν Σου, Αἱ εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκπληροῦνται διὰ τοῦτο, καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνυψοῦνται περὶ τῆς καλῆς ἐμβάσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος των.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος συνηγμένον ἐνταῦθα εἰς Γ'. Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἐπιθυμεῖ τὴν παρουσίαν Σου καὶ σὲ προσκαλεῖ, ἀποστέλλον τὸν γενικὸν Ἀρχηγὸν τῶν ὀπλων τῆς Πελοποννήσου Θ. Κολοκοτρώνην, τὸν Κ. Κανάριον, τὸν Ν. Βότσιν, τὸν Στρ. Κίτσον Τζαβέλαν καὶ τὸν κόμητα Α. Μεταξᾶν διὰ ν' ἀποδώσῃ τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν δικαίων του ζῆλόν Σου. »

Τῇ 5 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Συνεδριάσεις ΙΣΤ'.

14 Μαρτίου 1827

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Καπ. Γενναίου Θ. Κολοκοτρώνη ἀγγέλλοντος ὅτι ἐξεστράτευσε μὲ 1800 στρατιῶτας Καρυτινοὺς καὶ Φαναρίτας καὶ μετὰ 400 ὑπομισθίων. Ὅτι εἰς τὰς 12 Μαρτίου θὰ διήρχετο τὸ Καλαμάκι (Ἰσθμοῦ Κορίνθου) καὶ ὅτι ἕτεροι 2500 Πελοποννήσιοι ἔσπευδον πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Λόρδου Κόχραν συμβουλευόντος τὰ σωτήρια διὰ τὴν Πατρίδα. Τὸ ἔγγραφον ἔχει ὥς ἑξῆς :

**«Πρὸς τοὺς Βουλευτὰς τῆς Ἑλλάδος τοὺς συγκεν-
τρωθένους εἰς Ἑρμιόνην.**

Κύριοι,

Ἐσχον τὴν τιμὴν νὰ λάβω, μέσῳ τῆς σεβαστῆς ἀντιπροσωπείας σας, τὸ ἔγγραφον ὅπερ μοι ἀπευθύνετε. Εἶμαι υπερῆφανος διὰ τὰ αἰσθήματα τὰ πρὸς τὸ προσωπὸν μου ἐκδηλούμενα. Καὶ ἡ υπερηφάνειά μου κορυφούται διότι μοι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν Στρατηγὸν Κολοκοτρώνην τοὺς κ. κ. Κανάρην Μπότασιν, Βούλγαρην, Τζαβέλαν τὸν κόμητα Α. Μεταξὺν καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς οἵτινες τοὺς συνοδεύουν.

Αὐτὸ τὸ εὐχάριστον γεγονός, ὀφείλω νὰ ἐξομολογηθῶ εἰλικρινῶς, συνοδεύεται ὅμως ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς λύπης καθόσον διεπίστωσα ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ πλέον γενναῖοι, καὶ οἱ πλέον φημισμένοι ἀπασχολοῦνται καὶ χάνουν τὸν καιρὸν τῶν συγκροτοῦντες πολιτικὰς συνελεύσεις καὶ χάνουν τὸν καιρὸν τῶν συζητοῦντες εἰς ποῖον τόπον δεόν νὰ συνεδριάσῃ ἡ Συνέλευσις, εἰς στιγμὰς καθ' ἃς ὁ ἐχθρὸς διατρέχει τὴν χώραν ἄνευ ἀντιστάσεως, κατέχει τὰ τρία τέταρτα τῶν φρουρῶν τῆς χώρας καὶ πολιορκεῖ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ Ἀθηναὶ κινδυνεύουν νὰ πέσουν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ὁ γενναῖος Φαβιέρος μὲ μίαν δρᾶκα ἐνθουσιωδῶν ἡρώων ἀγωνίζεται διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἀπασχολοῦνται μὲ τὰς πολιτικὰς Συνελεύσεις.....»

Περαιτέρω ὁ Λόρδος Κόχραν ἔγραφεν εἰς τοὺς Πληρεξουσίους ὅτι καλὸν θὰ ᾔτο ν' ἀναγινώσκετο αὐτοῖς μία παράγραφος τοῦ πρώτου Φιλιππικοῦ τοῦ Δημοσθένους :

«Ἄ τοῖνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐθελή-
σητε γενέσθαι γνώμης νῦν.....»

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Λόρδου Κόχραν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

Ἐξοχώτατε :

.

«Ἐλήφθη δὲ καὶ τὸ ἔγγραφόν σας καὶ ἡ Συνέλευσις συνησθάνθη τὸ λυποῦν τὴν ψυχὴν σας αἰσθημα διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας. Ἀλγεινὸν εἶναι βέβαια νὰ καταγίνεται ὁ Ἕλλην εἰς φιλονεικίας περὶ Συνελεύσεως, ὅτε ἀπειλεῖται ἀπὸ φοβεροὺς κινδύνους. Αἱ συμβουλαὶ σας εἶναι σοφαί, εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ ἡ Συνέλευσις τὰς ἤκουσε μὲ τόσῃν εὐχαρίστησιν, ὅσῃν εὐγνωμοσύνην ὀφείλει προηγουμένως πρὸς εὐεργέτην, καὶ εὐεργέτην τοιοῦτον, ἀπὸ τὸν ὅποῖον ἐλπίζει τὴν ἀπόλαυσιν τῶν Δικαιῶν τοῦ Ἐθνους. Διὰ τοῦτο καταγίνεται ἤδη ἀνενδότως νὰ ἐξομαλίσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ συμβιβάσῃ τὰς διαθέσεις διὰ ν' ἀποτελέσῃ τὴν πολυπόθητον ἔνωσιν τῶν Ἑλλήνων. Ἐλπίζει δὲ νὰ μὴν ἀποτύχῃ τοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἀποβησόμενον, ὡς εὐχεται καὶ κατὰ τὴν εὐχὴν τῆς Ἐξοχότητός Σας.

Ἡ Συνέλευσις δὲν ἐφρόνει ἄλλο τι παρὰ τὸ γενικὸν ὄφελος τῆς Πατρίδος. Εἰς τοῦτο εὗρισκεν ἐμπόδια· δὲν ἤθελεν οὔτε θέλει πώποτε τὴν διαίρεσιν, καὶ μ' ὅλα τὰ δίκαιά της σεβομένη τὰς πατρικὰς σας συμβουλάς θέλει κάμει κάθε θυσίαν διὰ νὰ εὐαρεστήσῃ πρὸς ἄνδρα εὐάρεστον οἶον ἡ Ἐξοχότης σας».

Τῇ 12 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη.

— Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ κυρίου Γγὸς ἀναγγέλον ὅτι ἐστάλησαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς 80 χιλ. ὀκ. ἀραβοσίτου.

— Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Κίτζου Τζαβέλα ἐξαιτουμένου ν' ἀκυρωθῇ τὸ ἀποκλειτὸν ἀπὸ τὰ δίκαια τοῦ πολίτου τὸν Δημήτριον Ὑψηλάντην.

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ 50.000 γροσίων εἰς τὸν Στρατηγὸν Καραϊσκάκην.

«**Ἐπροβλήθη εἰτα νὰ γενῇ μετάβασις τῆς Συνελεύσεως εἰς ἄλλον τόπον ἐνεκα τῶν περιστάσεων διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἀπεφασίσθη ἡ Τροιζήν (τὰ Λαμαλά), Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ γινῇ ψήφισμα.**

— Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ κάτωθι πρὸς Ἐθνοσυνέλευσιν ἔγγραφον τοῦ Στρατάρχου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, προτείνοντος, τὸν

στρατηγὸν Τζώριτζ ὡς ἀρχιστράτηγον τῶν Ἑλληνικῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων, τὸν Λόρδον Κόχραν ὡς Ἀρχηγὸν τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων καὶ τὴν ἐκλογὴν μιᾶς **Κεφαλῆς**, ἐνὸς Κυβερνήτου τοῦ Κράτους, τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν.

Τὸ βαρυσήμαντον τοῦτο ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τοῦ ἐνδόξου ὅσον καὶ Μεγάλου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἔχει ὡς ἑξῆς:

« Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Γ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων
Σ)στὴ Συνέλευσις !

Ἐκ νεότητός μου ἠγάπησα τὴν ἐλευθερίαν, κατεφρόνησα ὑπὲρ αὐτῆς πάντα κίνδυνον καὶ προετίμησα αὐτὴν καὶ τῆς ἰδίας μου ζωῆς, καὶ εἶχον τὴν καλὴν τύχην εἰς δὲ τὴν πρεσβυτικὴν ἡλικίαν νὰ ἀγωνισθῶ καὶ θυσιασθῶ καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς φίλης Πατρίδος. Ὁ ἔρωσ τῆς ἐλευθερίας, ἡ προσήλωσις μου εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος καὶ τὰ πρεσβεῖα, ἅς σᾶς ἐγγυηθοῦν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν ὅσον θέλει εἶπω.

Σ. Συνέλευσις, ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν ἠνεώχθη καὶ προέκοπτε καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐγχείρημά μας ἦτο τολμηρότατον διὰ τὴν ἀνισότητά μας ὡς πρὸς τὸν ἐχθρὸν κατὰ τοῦ ὁποίου ἐξελάβομεν τὰ ὅπλα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων, μ' ὅλον τοῦτο ἐπειρῶ ἦτο ὑπὲρ τῶν ἱεροτάτων δικαίων μας, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑλόγησε, καὶ μετ' οὗ πολὺ ἠμπόρεσα νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐκερδίσαμεν τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν, ὅτι ἦτο εὐχῆς ἔργον δι' ἐμὲ νὰ ἐθυσίαζα καὶ αὐτὴν τὴν μικράν, ἥτις μοὶ μένη ζωὴν, διὰ τὴν ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους μου καὶ διὰ νὰ ἔπαυον τοῦ ζῆν μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην. Τέως δαίμων κακὸς τῆς διχονοίας, γεννημένος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν αὐτῶν, μᾶς ἔκαμε νὰ παλινδρομήσωμεν, καὶ νὰ χάσωμεν πολὺ ἀπὸ τὰ ἀποκτημένα, καὶ νὰ καταντήσωμεν, ὥστε νὰ ταλαντεύονται αἱ ἐλπίδες μας· ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς ἀνδρείους καὶ ἀποφασιστικοὺς λαοὺς ὅπου ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ ξηράν τε καὶ θάλασσαν! ἡ ἀνδρεία των ἀμιλλᾶται μ' ἐκείνων τῶν Προγόνων μας! Αὐτὴ καὶ ἡ σταθερότητά των ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὴν Πατρίδα! Οἱ προλαβόντες θριάμβοι τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν μᾶς ὑπόσχονται καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὅτι, ὅταν τὰς ἀρετὰς των ἐνισχύει ἡ ὁμόνοιά μας, δύνανται βεβαίως νὰ καταστρέψουν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ στερεώσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τους· καὶ χάρις ἔτι καὶ εἰς τὰς φιλανθρωποὺς καὶ φιλελευθέρους Δυνάμεις εἰς τοὺς φιλανθρώπους μεγιστᾶνας καὶ λαοὺς τῆς Εὐρώπης, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν

συμπάθειάν των ὑπεστήριζαν καὶ ὑποστηρίζουν τὸν ἀγῶνα μας, καὶ ζωωγονοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν μας τὴν ἐλπίδα τῆς εὐτυχοῦς αὐτοῦ ἐκτάσεως· εἰ δὲ μὴ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τῆς αὐτῆς διχονίας ὁ ἐπάρατος δαίμων, κρατῶν ἀκόμη καὶ μέχρι νῦν εἰς ἀπονάρκωσιν τὰς δυνάμεις μας, ἤθελε μᾶς ἀπολέσει.

Ἡ ἀκριβὴς καθιστόρησις καὶ ἐξέτασις τῶν περιστατικῶν αἰτιῶν τῆς διχονίας καὶ ἡ λεπτομερεστέρα περιγραφὴ τῶν διατρεχόντων, γινομένη περὶ πραγμάτων, κοινῶν καὶ πασιδῆλων καὶ πρὸς εἰδότας ἤθελεν εἶναι διόλου περιττὴ καὶ ἀνωφελής. Ὅθεν ἀποφεύγων τὴν μακρολογίαν λέγω ἐν συντόμῳ, ὅτι τώρα μάλιστα πρέπει νὰ φοβούμεθα ὡς πλησιέστερον καὶ ἄφρευκτον τὸν ὄλεθρον, ἂν δὲν τὸν προλάβωμεν διορθωνόμενοι· ἐπειδὴ καὶ οἱ λαοὶ ἀπέκαμον καὶ ὅλος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν κόσμος καὶ γέιτονές μας κατεμυκτήρισαν καὶ ἀπεστράφησαν ἡμᾶς. Ἰδοὺ ἐκεῖνο, ὅπου ἐγὼ βλέπω μὲ τὸν μικρὰν μου νοῦν, ἀλλ' ἐν εἰλικρινεῖα κρίνων συμβάλλει εἰς διόρθωσιν κατ' ἀνάλογον καὶ ἀρμόδιον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις, καὶ συντελεστικὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς φίλης Πατρίδος καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑπαγορευόμενον. Σ. Συνελευσις, διὰ νὰ κερδίσωμεν τοὺς προλαβόντας ἀγῶνας μας, καὶ νὰ μὴ ματαιώσωμεν τὰς θυσίας μας, εἶναι χρεῖα πολεμικῶς μὲν νὰ εὐτακτήσωμεν τὸν πόλεμόν μας καὶ κατὰ τὴν στερεὰν καὶ τὴν θάλασσαν, πολιτικῶς δὲ νὰ συμμορφώσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν Κυβέρνησίν μας κατὰ τὴν ὁρθὴν καὶ ἀληθῆ πολιτικὴν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ὥστε τοιοῦτοτρόπως νὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς μεγάλας Δυνάμεις αὐτῆς νὰ γίνουν συμπαθητικώτεραι, καὶ ἐνασμενιζόμεναι ἡμᾶς νὰ μᾶς συμπαράλάβουν εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς οἰκογένειαν. Ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι ἀναντίρρητος καὶ δὲν νομίζω νὰ εἶναι κανεὶς, ὅστις νὰ μὴν τὴν ὁμολογεῖ· ὅθεν μένει τώρα νὰ εἴπω τὴν γνώμην μου καὶ περὶ τοῦ τρόπου εὐτακτήσεως.

Νά ! ὁ Θεός, κηδόμενος ἔτι τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐπεμψεν ἄνδρα περιβόητον διὰ τὰς μεγάλας του ἀρετάς, τὸν λόρδον Κόχραν, ζηλωτὴν τῆς δόξης τῆς Πατρίδος μας προθύμως σπεύδοντα νὰ συναγωνισθῇ μεθ' ἡμῶν δυνάμεθα κατ' εὐχὴν νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ νὰ εὐτακτήσωμεν τὸ ναυτικὸν καὶ τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμόν μας καὶ οὕτω νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης, καὶ νὰ καταπαύσωμεν καὶ τὰς πειρατείας αἱ ὅποίαι ἐβλάψαν καὶ ἠλάττωσαν πολὺ τὴν Ἑθνικὴν μας ὑπαρξίν. Διὰ νὰ εὐτακτήσωμεν δὲ κατὰ ξηρὰν τὰ ὅπλα μας καὶ τὸν πόλεμόν μας, διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ συμπράξωμεν εὐκολώτερον εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ εἰρημένου λόρδου σκοπούς, διὰ νὰ καταπαύσωμεν τὰς ἀφο-

ρήτους τοῦ στρατιώτου καταχρήσεις καὶ νὰ προοδύσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθοῦμεν τὸν στρατηγὸν Ρικάρδον Τζούρτζ, τοῦ ὁποῦ αἱ ἀρεταὶ καὶ ὁ πρὸς τὴν Πατρίδα μας ζήλος εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς πλείονας ἡμῶν, καὶ ὁ ὁποῖος, κατὰ καλὴν τύχην, εὐρίσκεται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ σας, κινήθεις ἀπὸ τὸν ἴδιον σκοπὸν τοῦ νὰ συναγωνισθῇ μαζί μας· λείπεται τώρα νὰ κάμωμεν τὴν αὐτὴν ἐναρμογὴν καὶ εἰς τὸ πολιτικόν. Εἶναι ἀναντὴρρητον, ὅτι ἡ πολυμέλεια τοῦ Νομοτελεστικοῦ τῆς Διοικήσεώς μας ἐβλάψε πολὺ καὶ ἐμπόδισε τὰς προόδους τοῦ Ἔθνους μας, καὶ εἶναι γνώμη σοφὴ, κατ' ἀρχαίων, καὶ νεωτέρων, ὅτι «οὐκ ἀγαθὸν πολυκαροινιη». Ἐνας λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ Κυβερνήτης μας ὁ τῶν νόμων ἐκτελεστής, καὶ οὗτος ἀνὴρ, εἰδήμων τῆς πολιτικῆς τοῦ φωτισμένου Κόσμου. Ἄνδρα τοιοῦτον κατ' εὐχὴν. καὶ ἄνδρα μάλιστα ἔμπειρον καὶ κατὰ καλὴν τύχην τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἔχομεν τὸν περίφημον Ἰωάννην Καποδίστριαν, τοῦ ὁποῦ τὰς εἰρημένους ὑπεροχικὰς ἀρετὰς δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς. Δυνάμεθα λοιπὸν ἐπίσης νὰ τὸν μεταχειρισθοῦμεν ἐπὶ τούτῳ. Ἰδοὺ ἡ γνώμη μου. Τὰ πρεσβεῖα πάλιν λέγω καὶ ἡ προσήλωσίς μου εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος μου ἐχάρησαν τὸ θάρρος νὰ συμβουλευσω εἰς τὸ Ἔθνος μου, καὶ τὴν συμβουλὴν μου νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἐπίκρισίν μου.

Ταῦτα Πατριῶται πρέπει νὰ πράξωμεν, ἂν θέλομεν, ὡς εἶπον ν' ἀσφαλισῶμεν τοὺς προλαβόντας ἀγῶνάς μας καὶ νὰ κερδίσωμεν τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ φωτισμένου κόσμου καὶ νὰ στηρίξωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας, ἐπὶ τοιαύταις βάσεσι νὰ διατάξωμεν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος μας, νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἀφορμὰς εἰς τὴν διχόνοιαν καὶ εἰς ὄνειροπολήσεις ἐπειδὴ τὰ κακὰ πλέον ἐκ τούτου ἐκορυφώθησαν, ἡ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου δὲν κινδυνεύει μόνον ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὁμογενῆ καὶ γείτονά του· καὶ τὸ χεῖριστον, ἰδοὺ αἱ Ἀθηναὶ κλονίζονται καὶ ἡ πατρις ὅλη κινδυνεύει. Τοιοῦτον δρόμον λαβόντες καὶ ἐνώνοντες τὰς διχθεσεις μας καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θεῖαν βοήθειαν, ἃς στρέψωμεν πάραυτα ὅλην τὴν ἰσχύν καὶ τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸν πόλεμον. Ἄν ταῦτα γίνουν ἢ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἕτερός τις ἤθελε προβάλλῃ ἀρμοδιώτερα, ἡμπορῶ νὰ ἐλπίσω κάθε καλὸν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ θέλω εἶμαι ὁ πρῶτος εἰς τὸ νὰ συνεργίσω εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὸ ν' ἀγωνισθῶ ἐν ὅσῳ ζῶ τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· μὴ γινόμενων δέ, συγχωρήσατέ μοι νὰ εἴπω, ὅτι ἐξ ἐναντίας βλέπω τὴν πλέον ἀπευκταίαν ἐκβασιν εἰς τὸν ἀγῶνα μας διότι οὔτ' ἡ διχόνοια, οὔτε αἱ καταχρήσεις θέλουν παύσει, οὔτε τὰ πράγματα εἶναι δυνατόν νὰ προοδύ-

σωσι, καὶ τὸ κατ' ἐμέ, ἐξομολογοῦμαι, τοιουτοτρόπως ἀπελπίζων, δὲν θέλω ἐπιθυμῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἵμαι συναγωνιστὴς πλεονεῖς τέτοιον ἀγῶνα τοῦ ὁποίου προβλέπω τὸ τέλος ἄφευκτον, κακόν, ἄτιμον καὶ ἐλεύθερον. Πατριῶται εἴμεθα εἰς καιρὸν καὶ εἰς κατὰστασιν νὰ σώσωμεν τὴν Πατρίδα ἐναγκαλιζόμενοι τὸ ἀληθὲς συμφέρον της, καὶ τὴν ἀληθῆ ὁμόνοιαν μὴ τὸ ἀποφύγωμεν. Μένω μὲ βαθυτάτον σέβας.

Τῇ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη.

Ὁ εὐπειθὴς Πατριώτης. Ἴσον ἀπαράλλκτον τῷ πρωτοτύπῳ Θ. Κολοκοτρώνης. Τῇ 14η Δεκεμβρίου 1827 ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Γραμ. τῆς Βουλῆς
Βάϊος Γεωργίου

Συνεδριάσεις ΖΙ'. (τελευταία)

17 Μαρτίου 1827

Ἐγένετο δεκτὸν τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Ἀριθ. 2

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΙΤΗ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπείσης Συνελεύσεως ψήφισμα ἐκδοθὲν τῇ 4 Ἀπριλίου 1826.

Θεωροῦσα, ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔγινεν ἕνεκα πολιτικῶν φρονημάτων ἀντικειμένων μὲν ἀλλήλους ἀλλ' ἐπίσης πατριωτικῶν καθόσον ἀποβλέπει τὸν ἴδιον ἐκάστου τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι, ψηφίζει,

α'.) Τὸ αὐτὸ ψήφισμα ἀκυροῦται.

β'.) Ὁ κύριος Δ. Ὑψηλάντης ἀποκαθίσταται εἰς τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνος Πολίτου, καὶ ἀπολαύει αὐτῶν ἀνεξαιρέτως.

γ'.) Ἐξεδόθη ἐν Ἑρμιόνη τῇ 16 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Σισίνης

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Σπηλιάδης

Ἐπονται 111 Ὑπογραφαὶ πληρεξουσίων.

Ἐνεκρίθη ἡ κάτωθι προκήρυξις τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως
Διὰ τὴν ῥύττει,

*Ἔνεκα τῶν περιστάσεων καὶ τῶν γενικῶν τῆς Πατρίδος συμ-
φερόντων ἀπεφασίσθη νὰ μεταβῇ εἰς Τροιζήνα, (Δαμαλᾶ) ἡ
Συνέλευσις διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν σειρὰν τῶν ἐργασιῶν της
καὶ νὰ δώσῃ τέλος εἰς αὐτάς.*

*Σήμερον μεταβαίνει ἐκεῖ καὶ εἰδοποιεῖ περὶ τούτων τὸ Πανελ-
λήνιον.*

*Ἀνεγνώσθη ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀναφορὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς δημο-
σίου Οἰκονομίας ἔχουσα ὥς ἑξῆς:*

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Κατ' ἐπιταγὴν τῆς Σεβ. Συνελεύσεως, ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ
τοὺς διαφόρους λογαριασμούς, τοὺς εἰς βάρος τῆς (ὡς εἰς τὰ ἐσώκλειστα
φαίνεται) ἐκθέτει αὐτὰ ὑπ' ὄψει τῆς Συνελεύσεως.

Λογαριασμὸς τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ γρ.	21,020
» τοῦ Ἀστυνομοῦ »	893
» τῶν Δημογερόντων Καστριοῦ (Ἑρμιόνης)	7,450
Λογαριασμὸς 45 στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὁδῇ- γίαν τοῦ Φρουράρχου »	8,571

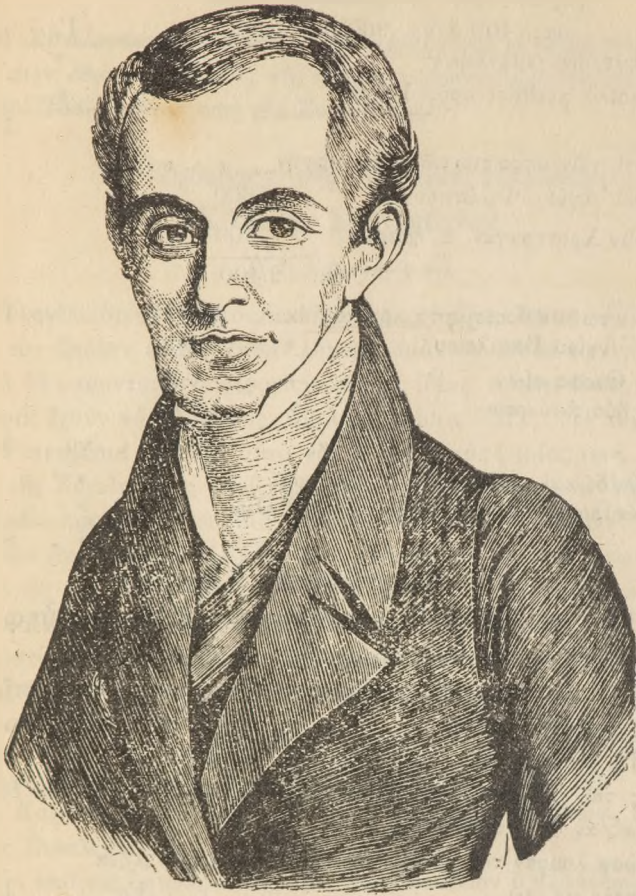
Ὅλα ὁμοῦ γρ. 37,934

Θέλει δὲ ἐκπεσθῶν ἀπὸ τὸν ὀλικὸν λογισμὸν τοῦ Φρουράρχου γρόσια
3.600 ἐπειδὴ ἀπερνῶνται εἰς τὸν κ' Γιάννην Μίτζαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Νοταρᾶς
Βασίλειος Μπαρλᾶς
Ἰωάννης Ν. Καραπαύλου
Ἰω. Δεκάκης

Ἀναγ. Παπαγιαννάκοπουλος
Φῶκος Φραγκούλης
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος
ἐν ἑλλείψει τοῦ Γραμματέως
Αν. Σωφρονίου



ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

*Ὁ ἐν Ἑρμιόνη προταθείς ὑπὸ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη ὡς
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.*

(2) 1826 Νοεμβρίου 2, όπου ἤλθεν ὁ Γενικός Ἀρχηγός

γὸς μὲ τοὺς στρατιώτας. 3 ἡμέ-		
ρας, 400 ἄνθρ. 900 ὄκ. ψωμί	Γρ.	810
3 ἡμερῶν γεμενλήκη	»	600
50 κοιλὰ κριθάρι πρὸς 10 γρ.	»	500
		1.910

Κρασί τῶν στρατιωτῶν τὴν ἑορτὴν

τοῦ Ἀγίου Φιλίππου ὄκ. 800

τῶν Χριστουγεν. 2 ἡμερῶν 1.600

ὄκ. 2.400

Τὰ κάτωθι ἀθροίσματα κρασιοῦ ὄκ. 2.400 γρ. 1.910

Τοῦ Ἀγίου Βασιλείου » 800

Τῶν Θεοφανείων » 800

Τῶν δύο ἀπόκριων » 1.600

ὄκ. 5.600 γρ. 5.040

Εἰς λάδι καὶ κρασί τοῦ Γ. Ἀρχηγοῦ » 750

Εἰς ναύλους καὶ κειῶν πεζῶν εἰς μενζήλια » 500

» 8.200

Οἱ Δημογέροντες Καστρίου

Ἀρ. 4 Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Τῇ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη

Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐπὶ τῆς Δημ. Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς

καὶ ἀντ' αὐτοῦ

Ἀ. Π. Σωφρονίου

(1) Τῇ 2 Νοεμβρίου 1826 σημειῶν τὰ ἐξοδα ἀφ' οὗ ὁ Γ. Ἀρχηγός καὶ τινὲς τῶν πληρεξουσίων ἤλθον, καὶ διὰ προσταγῆς αὐτῶν ἔβαλα διὰ τὴν εὐταξίαν 45 στρατιώτας.

Ἔδωσα λουφὲν τοῦ καθενὸς διὰ δύο καὶ μισὸν μῆνα

πρὸς γρ. 40 Γρ. 4.500

Ἐπλήρωσα ἀλεῦρι τῶν στρατ. ὄκ. 580 » 240

Ἀπὸ 18 Ἰανουαρ. καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ Φρουρά-
χου ὥς τὰς 13 τοῦ τρέχοντος » 3.600

Ἐπλήρωσα τῶν στρατ. ἀλ. ὀκαδ. 340 » 231

» 8.571

Ἰωάννης Μίτζας

Ἀρ. 5 Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Τῇ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἑρμιόνη

Ὁ Γραμ. τῆς Δημ. Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς

καὶ ἀντ' αὐτοῦ

Α. Π. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε ν' ἀποζημιωθοῦν οἱ **Ἑρμιοναῖοι** διὰ τὰ ἐξοδά των ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς τῆς κώμης προσόδους αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐχαρίζοντο. Ἰδοὺ ἡ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως :

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. τῶν Ἑλλήνων

Ἑθνικῆς Συνελεύσεως

Δηλοποιεῖ

«Ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἐγκάτοικοι τῆς κώμης ταύτης ἔχουν νὰ λαμβάνουν κατὰ τὸν ὅποιον ἐπαρέστησαν λογαριασμὸν δι' ἐξοδά των γρόσια 8200 ἐπειδὴ δὲ σαρανταπέντε στρατιωτικοὶ τῆς ἰδίας κώμης ὄντες μέλη τῆς Φρουρᾶς ἔχουν νὰ λαμβάνουν ὁμοίως γρόσια 8571, διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ σιτηρέσιά των, δι' αὐτὰ καὶ δι' ὅλας τὰς ζημίας των, ἐξ ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως χαρίζεται πρὸς ἀποζημιώσιν των ἀτέλεια τῶν Ἑθνικῶν προσόδων των διὰ τρεῖς χρόνους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀφαιρουμένων τῶν ἄνω γροσίων 16771, ὅλα τὰ ἐπίλοιπα ἐκ τῶν ὅσων ἐκκαθαρίζουν εἰς τοὺς τρεῖς χρόνους αἱ Ἑθνικαὶ αὐτῶν πρόσοδοι νὰ διανεμῶνται δικαίως, καὶ ἀναλόγως πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐγκατοίκους τῆς Ἑρμιόνης, ὥστε ν' ἀνταμειφθῶσιν ἀνεξαιρέτως ὅλοι διὰ τὰ βάρη καὶ διὰ τὰς ζημίας ὅπου ὑπέφεραν ἐξ αἰτίας τῆς Συνελεύσεως.

Ἐξεδόθη ἐν Ἑρμιόνη τῇ 16 Μαρτίου 1827

Ἀνεγνώσθη τέλος καὶ ἀπεστάλη ἐγγραφον πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον Καραϊσκάκην ἀγγέλον τὴν εἰς Τροιζήνα μετάβασιν τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Καὶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν πληρεξουσίων ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Σισίνης ἔλυσε τὴν τελευταίαν ἐν Ἑρμιόνη συνεδρίασιν τῆς Γ'. Ἑθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

* * *

Ὁ λαὸς τῆς Ἑρμιόνης πληροφορηθεὶς ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην θὰ ἐλαμβάνετο ἡ τελικὴ ἀπόφασις περὶ μεταβάσεως τῆς Συνελεύσεως εἰς Δαμαλᾶ, εἶχε κατακλύσει τὰς πέριξ ὁδοὺς καὶ ἀνέμενεν ἐναγωνίως νὰ μάθῃ ἂν θὰ ἐλαμβάνετο ἡ ἀπόφασις αὕτη. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως οἱ δημογέροντες Ἑρμιόνης ὑπὸ τὸν Λάζαρον Ταρούσην ἐξήτησαν καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύ-

σεως Γεωργίου Σισίνη. Ὁ Ταρούσης ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ Ἑρμιόνης ἐξέφρασε τὴν λύπην ὄλων διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Συνελεύσεως καὶ ἠύχθησαν εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς καὶ τὴν ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἐζητωκαρύγασαν δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους, τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Σισίνη.

Τὰ ἀρχεῖα τῆς Συνελεύσεως καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τῶν πληρεξουσίων μετεφέρθησαν συνοδείᾳ στρατοῦ διὰ ξηρᾶς εἰς Λαμαλᾶ διὰ ξηρᾶς δὲ μετέβησαν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν πληρεξουσίων. Ὁ Κολοκοτρώνης, Σισίνης, Κουντουριώτης, Κανάρης, Μπότσης καὶ ἄλλοι πληρεξούσιοι ἀνεχώρησαν διὰ θαλάσσης ἡ γενομένη δὲ εἰς αὐτοὺς προπομπὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμιόνης ὑπῆρξεν ἀποθεωτικὴ καὶ εἰς ἄκρον συγκινητικὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Ἐλέχθη ἤδη προλαβόντως ὅτι ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1826 ἀποφασίσθεις ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν πληρεξουσίων τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ συγκλήσεως αὐτῆς εἰς Ἑρμιόνην, ὁ Θ. Κολοκοτρώνης καὶ οἱ κυριώτεροι πληρεξούσιοι μετέβησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν αὐτόθι, ἐν ἀναμονῇ τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν πληρεξουσίων. (Νοέμβριος 1826)

Ὅτε κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίου εἶχον συγκεντρωθῇ περὶ τοὺς 75 πληρεξούσιοι, ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως εἰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις καὶ ἐξελέγη ἡ πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν οἰκία κλη ρονόμων Οἰκονόμου, ὥς καταλληλοτέρα πασῶν διὰ τὴν χρησιμοποίησίν της ὡς αἰθούσης συνεδριάσεων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καθόσον ἡ ὑποστηρικθεῖσα ἀποφίσις περὶ συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν ἐγκατελείφθη λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ναὸς ἦτο σχεδὸν ἐτοιμόρροπος καὶ ἀπητεῖτο χρόνος καὶ τὸ κυριώτερον... καὶ χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ.

Ἡ οἰκία κληρονόμων Οἰκονόμου¹⁾ σώζεται σήμερον ἐν ἀρίστῃ καταστάσει μετὰ τὰς διαφόρους ἐπισκευὰς καὶ μετασκευὰς της. Ἡ αἰθουσα τῶν συνεδριάσεων ἔχει χωρισθῇ ἀπὸ ἑτῶν πολλῶν. Ἡ οἰκία ἔχει τεραστίαν ταράτσαν βλέπουσαν πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ἑρμιόνης εἰς τὴν ὁποίαν ἀνερχομένων οἱ..... ἀκροαταὶ καὶ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὴν παραθύρων τῆς αἰθούσης παρηκολούθουν τὰς συνεδριάσεις, ἐπεδοκίμαζον καὶ ἀπεδοκίμαζον ἀκόμη τὰ λεγόμενα καὶ πολλάκις, ὥς ἀναφέρει ὁ Νικόλαος

(1) Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν Ἑρμιόνη ἐορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος καὶ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Ἡρώου τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1922 Ἑρμιονιτῶν, ἡ Κοινότης Ἑρμιόνης προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Ἀπ. Παπαθασίου, ἐψήφισε τὴν ἐντολίσιν ἀναμνηστικῆς πλακὸς εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονός. Παρομοίᾳ πλάξ ἐνετοιχίσθη καὶ εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ὅπου ὀρκίσθησαν οἱ πληρεξούσιοι.

Δραγούμης μετείχον καὶ αὐτοὶ τῶν συζητήσεων. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας—τὴν καμάραν—παρέμεναν ἡ φρουρὰ τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τὸν Φρούραρχον Στρατηγὸν Σταματελόπουλον καὶ οἱ ὑπὸ τὸν Γιαννόπουλον ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄλλ' ὥς δανεισθῶμεν ἀπὸ τὰς «Ἀναμνήσεις» τοῦ Νικολάου Δραγούμη μίαν εἰκόνα λίαν παραστατικὴν τοῦ τρόπου καθ' ὃν σινεκροτοῦντο καὶ διεξήγοντο αἱ συνεδριάσεις τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Γράφει ὁ Ν. Δραγούμης.

«Ἐν ὅσῳ διετρίβομεν ἐν Ἑρμιόνη, αἱ συνεδριάσεις σινεκροτοῦντο ἐντὸς προμήκους αἰθούσης, ὅπου ἐκαθήμεθα σεσωρευμένοι ἀναμῖξ διεσταυρουμένους ἔχοντες τοὺς πόδας. Οἱ δὲ ῥήτορες ὁσάκις ᾔθελον ν' ἀγορεύσωσι, στηρίζοντες ὁλόκληρον τὴν προτομὴν ἡ πλαγίως ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν χειρῶν, ἢ κατέμπροσθεν καὶ ἐπὶ τῶν δύο, ἡγωνίζοντο πνευστιῶντες, ἂν μάλιστα ᾔσαν γέροντες ἢ πολύσαρκοι, ν' ἀναγερθῶσιν ἐπὶ τῶν ποδῶν των, οἵτινες ναρκούμενοι συνήθως ἐκ τῆς χαμαιζήλου ἐκείνης κατακλίσεως, ἀνέπτυσσον περιέργως καὶ ζωηρότατα καθίστων τὰ ρητορικὰ σχήματα τοῦ προσώπου αὐτῶν.

«Μακάριοι δὲ οἱ καθήμενοι παρὰ τὸν τοῖχον, ἡ ὅσοι προνοητικώτεροι τῶν ἄλλων ἔφερον *μαγγοῦρας*, ὅς τις Βασίλειος Μπαρλᾶς, ὁ οὐ μόνον ἐπὶ προνοίᾳ *μαγγοσυρικῇ* διακρινόμενος ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολυχεύμονι νείλῳ εὐγλωττίᾳ. Ὁ Βασίλειος οὗτος, Ἡρακλῆς τὸ ἀνάστημα καὶ Στέντωρ τὴν φωνήν, ἤρχετο πάντοτε ἐφόδιον ἔχων ράβδον ποιμενικὴν εὐπαγῆ ἀναβαίνουσιν μέχρι πώγωνος, ἐφ' ἧς στηρίζων ἀμφοτέρους τοὺς βραχίνας, διέχεεν ὡς ἀπὸ βήματος ὑψηλοῦ ἄφθονα τὰ νάματα χρυσορρήτου ρητορείας...»

Καὶ συνεχίζει ὁ Ν. Δραγούμης

«Ἐγένοντο ἀτάκτως αἱ συνεδριάσεις, διότι μὴ ὑπάρχοντος βήματος οἱ μὲν ἡγόρευον συγχρόνως, οἱ δὲ ἀπετεινόντο οὐχὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους καὶ κατήρτιζον διάλογον καὶ ἄλλοι, ἀντεπιούμενοι προεδρικῶν καθηκόντων, ἐπέπληττον καὶ ἐπέττατον σιωπὴν καὶ ἀνεκραύγαζον νὰ σημανθῇ ὁ κώδων. Καὶ ὅτε *ἤκμαζεν ἡ συμπλοκή*, ὁ Πρόεδρος ἐξαπτόμενος ἀνήρπαζε διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐκροτάλει ἀκατασχέτως καὶ ὡς καταρράκται ἐξήρχοντο ἐκ τῶν ἰσχνῶν αὐτοῦ χειλέων, προστάγματα δυσδιάκριτα· ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἔδιδε πρὸς τὸν ἐξ ἀριστερῶν γραμματέα τὸ προστυχὸν ἐγγράφον καὶ γρονθοκοπῶν λά-

βρως τὸ στήθος αὐτοῦ διέττασε ν' ἀναγνώσῃ βροντοφώνως, ὅπως διὰ τῆς φωνῆς καταβάλλῃ τὸν θόρυβον. "Ω! τὸ στήθος τοῦ γράφοντος (τοῦ Ν. Δραγούμη) πόσα γρονθοκοπήματα ἐδέχθη τοῦ φιλοπάτριδος γέροντος.

Τότε δὴ τότε ἐξερρηγνύετο δίκην κεραυνοῦ ἡ φωνὴ τοῦ Στέντορος Μπαρλᾶ ἐνῷ πάντα ἦσαν ἔκτακτα καὶ ἀνάστημα καὶ μακρόθριξ μύσταξ καὶ μυῶδεις βραχίονες καὶ μακροσκελεῖς πόδες καὶ ἀδολεσχία καὶ σκαϊότης καὶ ἀμάθεια καὶ ἡ ποιμενικὴ μαγγούρα.....»

*
* *

Εἰς τὰς «*Διατάξεις τῶν συνεδριάσεων*» δηλαδὴ τὸν Κανονισμόν, εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς εἶχε ἀνατεθῇ τὸ χρέος νὰ καλῇ διὰ τυμπανοκρουσιῶν τοὺς πληρεξουσίους εἰς τὴν συνεδρίασιν. Οἱ τυμπανισταὶ περιήρχοντο τὴν Ἑρμιόνην καὶ ἐτυμπάνιζον. Μίαν πρωΐαν συνέβη τὸ ἑξῆς χαριτωμένον ἐπεισόδιον. Οἱ τυμπανισταὶ μετὰ τὴν εἰς ἄνω πόλιν διαδρομὴν τῶν ἐσταμάτησαν πρὸ μιᾶς οἰκίας εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ὁποίας Ἑρμιονῖται τινὲς εἶχον ἐπιδοθῇ, μετ' αὐξούσης ὀρέξεως, εἰς τὴν καταβρόχθησιν θαυμασίου ἀρνιοῦ τῆς σούβλας. Κατ' ἐξοχὴν φιλόξενοι οἱ συμπατριῶταί μου, προσέφεραν εἰς τοὺς τυμπανιστάς μεζὲν καὶ νέκταρ Ἑρμιόνης (1). Ὁ ἓνας μεζὲς διεδέχθη τὸν ἄλλον, τὸ ἓνα ποτῆρι τὸ ἄλλο καὶ μετ' ὀλίγην ὥραν τῶν στρατιωτῶν τυμπανιστῶν μεθυσθέντων τὰ τύμπανα εὐρέθησαν εἰς χεῖρας μικρῶν παιδιῶν τὰ ὅποια ἐν ἀλλαλαγοῖς διὰ τὴν λείαν τῶν ἐτράπησαν πρὸς τὰ περιβόλια τυμπανίζοντα δαιμονιωδῶς. Εἰς μάτην ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀνέμενε τὴν προσέλευσιν τῶν πληρεξουσίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἦτο ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ἀπαρτίαν, ἡ ὥρα παρήρχετο καὶ ἡ νευρικότης τοῦ εὐερεθίστου Προέδρου εἶχε κορυφωθῇ. Καλέσας παρ' αὐτῷ τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἠρώτησεν ἂν οἱ τυμπανισταὶ εἶχον περιέλθει ὅλην τὴν πόλιν. Οὗτος εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν, μὴ δυνάμενος νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο ἐφόσον οἱ τυμπανισταὶ δὲν εἶχον ἐπανέλθει εἰς τὸ Φρουραρχεῖον.

— Νὰ στείλῃς ὀγλήγορα ἓνα ἀξιωματικὸν νὰ τυμπανίσῃ σ' ὅλο τὸ χωριό, διέταξεν ὁ Πρόεδρος.

Ἀντὶ τοῦτου ὁ ταλαίπωρος ἀξιωματικὸς ἐτράπη μέ τινας στρατιώ-
τας πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς πόλεως. Συναντήσας στρατιώτας τινὰς ἠ-
ρώτησεν ἂν εἶχον ἀκουσθῇ τὰ τύμπανα. "Ὀχι! τοῦ ἀπῆντησαν. "Ἐξω

(1) Τὸ κοκινέλι τῆς Ἑρμιόνης (ρεταινάτο) καὶ σήμερον ἀκόμη φημίζεται, ὡς ἐπί-
σης καὶ τὸ τοῦ Κρανιδίου, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ κρασιὰ τῆς Ἑλλάδος.

φρενῶν ἐπροχώρησε πρὸς τὰ Μανδράκια. Καὶ ἐκεῖ οὐδεὶς εἶχεν ἀκούσει τυμπανισμούς. Τέλος μετὰ ἡμισείας ὥρας ἔρευναν, ἀνεκάλυψε τοὺς τυμπανιστὰς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς εὐωχίας διατελοῦντας εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ἐξωργισμένος τοὺς ἐκάλεσεν εἰς προσοχὴν ἀλλ' οὐδεὶς τούτων ἀδύνατο νὰ ἐγερθῇ καὶ νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας του.

— Ἐνα μῆνα φυλακὴ καὶ ἓνα μῆνα κόψιμο τοῦ λουφέ, τοὺς εἶπε.

Ἀνεξήτησε τότε τὰ τύμπανα, ἀλλὰ «**τούμπανα**» πουθενά. Ἐξω φρενῶν γενόμενος καὶ θέλων νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ Προέδρου, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤρπασεν ἓνα ταψὶ καὶ ἐτράπη πρὸς τὸ κάτω τμήμα τῆς πόλεως κτυπῶν αὐτὸ καὶ συνεγείρων τοὺς πληρεξουσίου καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως μὲ τὰ δαιμονιώδη κτυπήματα, ἐνῶ αἱ ἀπλοῖκαὶ Ἑρμιονίτισαι σταυροκοποῦμεναι ἐκραύγαζον πρὸς ἀλλήλας.

— Ντίλνι τὶ chihni νὶ τσ' ου μαρουσούα (1) (ἐβγαῖτε νὰ δῆτε ἓναν ποῦ τρελλάθηκε).

* * *

Ἄλλο ἐπίσης ὥραϊον ἐπεισόδιον συνέβη κατὰ τινὰ ἐξαιρετικῶς θορυβώδη συνεδρίασιν τῇν Συνελεύσεως. Ἄγνωστον πῶς διεδόθη εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς πόλεως, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι συνεπλάκησαν καὶ ὅτι ὑπῆρχον δύο νεκροὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τινες τραυματαῖα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Κολοκοτρώνης. Ἐν ἄκαρῇ πλήθῃ λαοῦ ἤρχισαν συγκεντρούμενα θορυβωδῶς εἰς τὰς πέριξ τῆς οἰκίας Οἰκονόμου ὁδούς, ἐνῶ οἱ στρατιῶται τῆς φρουρᾶς ὅλοι πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὸν Κολοκοτρώνην, ὀπισθενέτες ὡς ἀστακοὶ περιεκύκλωσαν τὸ οἶκημα τῆς Συνελεύσεως, ἀποφασισμένοι νὰ μὴ ἀφήσουν κανένα ἐχθρὸν τοῦ Κολοκοτρώνη ζωντανόν. Οἱ ἐν τῇ Συνελεύσει ἀγνοοῦντες τί ἀκριβῶς συμβαίνει ἀνῆσυχσαν. Ὁ Πρόεδρος διέταξε τὸν στρατηγὸν Σταματελόπουλον νὰ καλέσῃ τὴν φρουρὰν εἰς τὰ ὅπλα, ἡ μεγάλη αὐλόθυρα ἐκλείσθη ἔρμητικῶς, καὶ ὅταν οἱ ἀλλαγαμοὶ τοῦ πλήθους καὶ τῶν στρατιωτῶν ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ταράτσαν ὁ Πρόεδρος Σισίνης καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν ὄχλον διέταξε σιωπὴν.

— Τί χουλιάζετε ἔτσι σὰν σατανάδες ;

Τί θέλετε ;

— Θὰ σᾶς κάψουμε, ἐβόα τὸ πλῆθος.

— Νὰ πᾶτε νὰ κάψτε τὸν Μπραῖμη, ἀπήντησεν ὁ Σισίνης. Ἀἴντε φύγετε ἀπ' ἐδῶ !

(1) Τὰ λεγόμενα Ἀρβανίτικα. Ἡ χρῆσις τῆς δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ἑρμιόνην ἔχει καταπληκτικῶς μειωθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσι ἔτη.



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Πρόεδρος τῆς ἐν Ἑρμιόνη Γ'. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

— Ὅχι ! Ὅχι ! Θέλουμε νὰ δοῦμε τὸν Ἀρχηγό μας !

Ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν ἐνεφανίσθη ἐπιβλητικὸς καὶ βλοσυρὸς ὁ Κολοκοτρῶνης.

— Ἐμένα μωρὲς δὲν μὲ πειράζανε τὰ Τούρκικα βόλῃα καὶ τ' ἀράπικα γιαταγάνια καὶ θὰ μὲ βαρέσουνε τὰ δικά μας ;

— Μ' ἀπ' αὐτὰ νὰ φοβάσαι Ἀρχηγέ !, τοῦ ἀπήντησεν ἓνας μικρόσωμος Ἑρμιονίτης ναυτικός. Καὶ διαψευθείσης τῆς διαδόσεως διελύθη ἡ πολιορκία τῆς Συνελεύσεως . . .

* *

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Γεώργιος Σισίνης ἦτο ὁ πρῶτος τῶν πρῶτων προεστώτων τῆς Ἡλείας. Βαθύτατα τιμώμενος ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Ἡλείους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς Πελοποννησίους εἰς οὓς ἦτο γνωστότατος καὶ ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς του καταγωγῆς καὶ ἐκ τοῦ ἔξοχου ἡθους του, ἀνεδείχθη εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐθνικῶν παραγόντων τῆς Πελοποννήσου. Μετερχόμενος πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ τὸν ἱατρὸν καὶ συγχρωματιζόμενος μὲ τὰς λαϊκὰς τάξεις—ἡ ἀγάπη τῶν Τούρκων κατοίκων τῆς Ἡλείας πρὸς τὸν ἱατρὸν Σισίνην ἦτο παροιμιώδης, —κοτζάμπασης αὐτός, εἶχεν ἐν τούτοις λόγῳ τῆς συναναστροφῆς του μὲ τὸν λαόν, ἀποβάλλει τὸ ὕψος δι' οὗ διεκρίνοντο οἱ δοῦλοι τῶν κοτζαμπασίδων καὶ ἐφέρετο Χριστιανικώτατα καὶ γλυκύτατα πρὸς πάντας, Χριστιανοὺς καὶ Τούρκους. Μεγάλης μορφώσεως ἀνὴρ — πολύγλωσσος καὶ μελετηρὸς — ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας καὶ «ἀφέντης» κυριολεκτικῶς, εἶχεν ἐξασφαλίσαι πλήρη τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, τὴν Ἐθνικὴν ἐκείνην ὀργάνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ Ἀνάστασις τὴν Ἑλλάδος, ἦτο τρόπον τινὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἡλείας—ὁ Σισίνης κατῴκει εἰς Γαστούνην—ὁ τῆς μεγαλειτέρας ἐμπιστοσύνης Φιλικός.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπείρους πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπανάστασιν ὑπηρεσίας τοῦ Γεωργίου Σισίνην ἀναφέρεται εἰς ἓνα πολὺ παραστατικὸν καὶ εὐγλωττον γράμμα τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶνη. Ἰδοὺ αὐτό :

« — Ἡ τροφὴ ὅλου τοῦ στρατεύματος ἤρχετο ἀπὸ τὴν Γαστούνην. Τόσον τακτικὴ ἦτον ἡ ζωοτροφή, 4.000 σφαχτά, 80 κεφάλια γελάδια, ψωμί ἀπὸ Γαστούνην. Ἡ Γαστούνη ἦταν μελίσσι ἄτρυγο, καὶ μᾶς τὰ ἔστειλεν ὁ Σισίνης. Ὅσα ἐτρώγαμε τὴν ἐβδομάδα μᾶς τὰ ἔμβαζαν ὀπίσω καὶ ἦταν πάντοτε 4.000 !... ».

Γέρων ὢν κατὰ τὴν ἔκκρηξιν τοῦ Ἐπαναστάσεως ἐγκατέλειπε τὴν

ιατρικὴν καὶ ἀπέβη εἰς τῶν κυριωτέρων ἐνισχυτῶν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἰγῶνος, εἰς ὃν μετέσχον, διαπρέψαντες, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ υἱοὶ του. Διετέλεσε Πρόεδρος οὐ μόνον τῆς Συνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνη, ἀλλὰ καὶ ἐν Τροιζῆνι αὐτὸς προήδρευσε τῆς ἡνωμένης Ἑθνοσυνελεύσεως, αὐτὸς δὲ ἐξελέγη Πρόεδρος καὶ τῆς Δ'. ἐν Ἀργεὶ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως συγκληθείσης μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα κάθοδον τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδίστρια.

Μικρὸς τὸ ἀνάστημα, μὲ ὀφθαλμοὺς ζωηροὺς καὶ λάμποντας καὶ γλυκὺ τὸ βλέμμα, ἰσχνὸς τὸ πρόσωπον, αἰκίνητος, τὰ πάντα παρακολουθῶν, τὰ πάντα προβλέπων ἄριστος καπετάνιος κατὰ τὰς θυελλώδεις συνεδριάσεις, αὐστηρὸς, ἐπιβλητικὸς, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν δίκαιος, ἤκουε τοὺς ρήτορας τὰ ὀρθὰ λέγοντας μετὰ προσοχῆς, ἐδυσανασχέτει ὅταν ἐλέγοντο παραδοξολογίαι καὶ διευτυποῦντο ἐξωφρενισμοί, ἡγάπα τοὺς λογίους μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἤρχιζε διαλογικὴν συζήτησιν, εὐχαριστοῦμενος ἰδιαιτέρως ὅταν ἤκούετο πρότασις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν κοινῶν, ἐνθουσιαζόμενος ἀπὸ κάθε πατριωτικῆν ἐκδήλωσιν, ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Σισίνης εἶχεν ἀποβῆ ἀληθινὸς πολιτικὸς ἡγέτης ἐν τῇ Γ', Ἑθνικῇ Συνελεύσει, παρὰ πάντων τιμώμενος καὶ παρὰ πάντων ἀγαπώμενος.

Δύο τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων, ἦτοι τὴν ἡν πρωΐνην, ἐξήρχετο τῆς οἰκίας ἐνὸς Κομμά, εἰς ἣν ἐφιλοξενεῖτο, καὶ μετέβαινεν εἰς τὴν παρακειμένην πρὸς τὸ οἶκημα τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως οἰκίαν Μπαρλᾶ (λεγομένην τοῦ Φίσκα) ἐρειπιωθείσαν τελείως καὶ τοῦ οἰκοπέδου μεταβληθέντος εἰς μικρὸν κηπᾶριον ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἑρμιόνης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ ἣτις ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως, συνειργάζετο μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνελεύσεως Νικολ. Σπηλιάδου καὶ τῶν ἄλλων γραμματέων του.

Μόλις ὡς τῷ ἀνηγγέλλετο ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Γιαννοπούλου ὅτι εἶχε συγκεντρωθῇ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς πληρεξουσίων, ἔσπευδε πρὸς τὴν τὴν Βουλὴν, ἀνήρχετο σχεδὸν δρομέως τὴν κλίμακα, ἐχαιρέτα προσηνῶς πάντας, πληρεξουσίους καὶ μὴ, καὶ καθήμενος εἰς τὴν πρόχειρον ἑδραν του ἐσήμαινε τὸν κώδωνα καὶ ἐκήρυσσε τὴν ἑναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

Προήδρευεν ὅλων τῶν ἐν Ἑρμιόνη συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως προκαταρκτικῶν καὶ τακτικῶν, πλὴν τῆς πρώτης προκαταρκτικῆς καὶ διηύθυνε τὰς ἐργασίας τοῦ Σώματος μετ' ἀμεροληψίας ἀπαραδει-

γματίστου, ἀξίας τοῦ ἀνωτερου του ἡθους καὶ τῆς ὑψηλῆς περὶ τῶν καθηκόντων του ἀντιλήψεως.

* *

Ἀπὸ τοὺς «Παραλλήλους Βίους» τοῦ πανελληνίως γνωστοῦ συγγραφέως Ἀναστ. Γούδα, παραλαμβάνομεν τὰ κάτωθι χαρακτηριστικὰ τοῦ ἡθους καὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Γεωργίου Σισίνη ἐπεισόδια συμβάντα ἐν Ἑρμιόνη.

Μίαν ἡμέραν οἱ γραφεῖς τῶν γραφείων τῆς Ἐθνουσυνελεύσεως ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Σισίνην ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσι διότι ἐστεροῦντο καθολοκληρίαν πάσης γραφικῆς ὕλης.

— «Τὸ Ταμεῖον τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει οὔτε γρόσι» ἐπρόσθεσαν.

— Μ' αὐτὸ δὲν εἶνε λόγος νὰ μὴ συνεδριάσωμεν, εἶπε...

Ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου του ἀρκετὰ γρόσια τὰ ἔδωσε πρὸς τὸν γραμματέα Δραγούμην καὶ τοῦ εἶπε :

— Τράβα ν' ἀγοράσης ὅπου βρῆς ὅ,τι χρειάζομενο, γιὰ νὰ γείνη ἡ δουλειά !...»

Ἄλλοτε πάλιν διερχόμενος μίαν ὁδὸν τῆς Ἑρμιόνης παρέστη πρὸ συμπλοκῆς στρατιωτῶν. Ἦσαν οὗτοι ἔτοιμοι ν' ἀλληλοσφαγοῦν, διὰ τὴν κατοχὴν ἑνὸς γιαταγανιοῦ μὲ ἀργυρᾶν λαβὴν, καὶ τὴν θήκην ἀκόμη ἀργυρᾶν. Ὁ Σισίνης ἐπενέβη καὶ ἐπανέφερεν ἡσυχίαν.

— Αὐτὸ τὸ γιαταγάνι ἀνήκει στὸ Ἕθνος, εἶπε.

Ἐλαβε μετ' αὐτοῦ τὸ γιαταγάνι, τὸ ἐπώλησεν εἰς δημοπρασίαν καὶ μετὰ τινος ἡμέρας καλέσας παρ' αὐτῷ τοὺς συμπλακέντας στρατιώτας τοὺς ἔδωσε γιαταγάνια μὲ σιδηρᾶν λαβὴν καὶ θήκην.

— Τὸ σίδηρο σκοτώνει περισσότερους Τούρκους, τοὺς εἶπεν.

Ὁ Γεώργιος Σισίνης ἀπεβίωσε τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1829 δέκα τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια, ἀπὸ φλογιστικῶν νόσημα.

* *

Πρῶτος γραμματεὺς τῆς Συνελεύσεως προσυπογράφων μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, τὰ ψηφίσματα, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ «γράμματα», ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης, ὑπῆρξεν εἰς ἓκ τῶν ἐσχωτέρων «λ ο γ ά δ ω ν» τῆς Ἐπαναστατικῆς καὶ Μετεπαναστατικῆς Ἑλλάδος. Θαυμαστῆς διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μορφώσεως, πολύγλωστος, εὐρυτάτης πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀντιλήψεως, ἀπηλλαγμένος

κομματικῶν παθῶν καὶ ἓν μόνον ἰδανικὸν ἔχων τὴν παροχὴν τῶν πρὸς τὴν Πατριδα ὑπηρεσιῶν του, κατέστη πολῦτιμος ἐργάτης τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, καταλαβὼν ὑψηλὰ καθήκοντα καὶ περαιώσας, μετὰ σωφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως ἐνεργήσας, ἐπιτυχῶς πλείστας ὅσας σοβαρὰς ἐμπιστευτικὰς ἀποστολάς.

Ἐπιβλητικὴ φυσιογνωμία ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν καὶ διὰ τὴν ἀκλόνητον πρὸς τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος πίστιν, ὑπῆρξεν ἀκόμη ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης εἰς τῶν κορυφαίων ὁδηγῶν τοῦ ἔργου τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

Πρέπει ν' ἀναγνώσῃ τις τὰ ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα ἔγγραφα καὶ τὰ «γράμματα» τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, τόσον τῆς ἐν Ἐρμιόνη, ὅσον καὶ τῆς ἐν Τροιζῆνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τῆς Τετάρτης Συνελεύσεως τῆς ἐν Ἀργεῖ, ἥς ἐπίσης ἐξελέγη γραμματεὺς, διὰ νὰ θαυμάσῃ ὅχι μόνον τὴν περίνοιαν καὶ τὴν διπλωματικότητα καὶ τὸν πλοῦτον τῶν γνώσεων τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὴν γλαφυρότητα τοῦ συγγραφικοῦ του ταλάντου. «Τ' ἀπομνημονεύματα» τοῦ Σπηλιάδου, πεντάτομον ἔργον, ἀναφερόμενα εἰς τὸν ὅλον ἀπὸ τοῦ 1820 Ἐθνικὸν ἀγῶνα, δὲν εἶνε μόνον ἡ πολυτιμωτέρα συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀληθινὸν μνημεῖον καὶ θαυμάσιον ὑπόδειγμα συγγραφῆς.

*
* *

Ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης ἀφικθεὶς εἰς Ἐρμιόνην κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1826, ἐγκατεστάθῃ εἰς τὴν ἑναντι τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν οἰκίαν Μπαρλᾶ (1) λεγομένην Φίσκα) ἐρειπιωθείσαν καὶ μεταβληθεῖσαν εἰς

(1) Μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων ὑπῆρχε καὶ ὁ Βασίλειος Μπαρλᾶς, περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ὁποίου ἐν τῇ Συνελεύσει γράφει ὅσα χαριτωμένα παρατίθενται εἰς ἄλλο σημείον ἐκ τῶν «Ἀναμνήσεων» τοῦ Νικ. Δραγούμη. Ὑπῆρξαν οἱ ὑποστηρίξαντες καὶ ἐπιμελύνοντες ὅτι ὁ Μπαρλᾶς μετὰ τοῦ Ἰωάννου Οἰκονόμου ἦσαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἐρμιόνης ἐν τῇ Γ' Συνελεύσει. Ἡ ἐκδοχὴ αὕτη δὲν εἶνε ἀκριβὴς ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μπαρλᾶν, καθόσον ὁ Βασίλειος Μπαρλᾶς ἐκ τοῦ Ἀρχαίου Μάμουκα παρουσιάζεται πληρεξούσιος τῆς Χέρσου Ἑλλάδος, δηλαδὴ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου. Πληρεξούσιοι ἐξ Ἐρμιονίδος οὗταμοῦ ἀναφέρονται ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐξ ὧν ἦντλησα τὰς ἱστορικὰς πληροφορίες περὶ τοῦ ἔργου τῆς Γ' Συνελεύσεως. Καὶ ναὶ μὲν εἶνε ἐξηκριθὼν ἐν τῇ Οἰκονόμου, ἐξ Ἐρμιόνης ἀγνωστον ἂν ἐλέγετο Ἰωάννης ἢ Ἀναγνώστης, ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τοῦ «Κάτω Ναχαγέ» (Ἐρμιονίδος) εἰς δὲ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου συλλήβδην περιλαμβανόμενους εἰς ἓνα κατάλογον πληρεξουσίων ἀπαντῶνται πλείονες τοῦ ἐνός Οἰκονόμου, ἐν τούτοις οὗταμοῦ διασαφηνίζεται τίς ἐξ αὐτῶν

μικρὸν πάρχον ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἑρμιόνης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος (Νοέμβριος 1930). Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ἐγκατεστήθησαν, οὕτως εἰπεῖν, τὰ γραφεῖα τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐν αὐτῇ συνεκροτήθησαν πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πλείσται ὅσαι συσκέψεις τῶν κορυφαίων μελῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρῶνη.

Φίλεργος, ἀεικίνητος καὶ μελετηρὸς ὁ Νικολ. Σπηλιάδης, ἡγείρετο ἔνωρὶς τὴν πρωτὰν καὶ εἰργάζετο κοθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ γραφείῳ του βοηθούμενος ὑπὸ τῶν δύο ἐτέρων γραμματέων πληρεξουσίων ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει Μιχαὴλ ἢ Παπαμίκε καὶ Χρυσυΐδου (ἀπαντᾷται καὶ Χρηστίδης) καὶ τοῦ μὴ πληρεξουσίου βοηθοῦ του γραμματέως Νικολάου Δραγούμη, υἱοῦ τοῦ πληρεξουσίου τῶν Μακεδόνων Μάρκου Δραγούμη, καὶ συγγραφῆς τῶν «Ἀναμνήσεων» τοῦ ἐξόχου τούτου ἱστορικοῦ συγγραμματος εἰς ὃ ἀντικατροπίζεται ὅλη ἡ πολιτικὴ κίνησις τῆς ἐπαναστατικῆς καὶ μετεπαναστατικῆς Ἑλλάδος, μέχρι τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος.

Ἡ σύνταξις τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως ἦτο ἀποκλειστικὸν ἔργον τοῦ Νικολ. Σπηλιάδου. Ταῦτα συνετάσσοντο ἐκ μνήμης. Παραστατικὴ ἀληθῶς εἶνε ἡ εἰκὼν τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ὅλης γραφικῆς ἐργασίας, ἣν μᾶς παρέχει ὁ Νικολ. Δραγούμης εἰς τὰς «Ἀναμνήσεις» Ἰδοῦ αὕτη.

«....Τὰ δὲ πρακτικὰ συντασσόμενα ὑπὸ μνήμης ὑπὸ τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς Συνελεύσεως Νικολ. Σπηλιάδου ἐν τῷ γραφείῳ του χρησιμεύοντι καὶ ὡς κοιτῶν αὐτοῦ ἐγράφοντο συνοπτικῶς. Ὁ Γραμματεὺς οὗτος πένης ὦν ὡς καὶ οἱ λοιποί, κλίνην ἅμα δὲ καὶ σκίποδα ἔχων τάπητα πολύθυρον καὶ πενιχρόν, ἐξεγειρόμενος τὸ πρωτὶ ἐκάλυπτε τοὺς ὤμους διὰ τοῦ αἰγότριχος ἐπενδύτου, ὅστις ἕως πρὸ μικροῦ ἐχρησίμευεν

ἦτο τῆς Ἑρμιόνης πληρεξούσιος. Λαμβανόμενος δ' ὑπὸ ὅψεϊ ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τῶν προστώτων Κρανιδίου, Ζέρβης καὶ Λάμπρου ἔν μετέσχον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνη, μὴ μεταβάλλοντες οὔτε εἰς Αἴγινα, γεγονός προκαλίσαν ἔντονα «γράμματα» τῆς Συνελεύσεως πρὸς τοὺς δημογέροντας καὶ προσώπους τοῦ Κρανιδίου, (ὅρα Ἀρχεῖον Μάμουκα Τῆς Τόμορ), μὴ ὄντας δὲ ἀπολύτως θετικουμένου ὅτι ὁ πληρεξούσιος Γιάννου ἦτο πληρεξούσιος Δ. Ὑμῶν Ἑρμιονίδος, καὶ διατάζον νὰ παραδεχθῶ ὡς βάσιμον τὴν ἐκδοχὴν ὅτι ἡ Ἑρμιονίς ἀντεπροσωπεύετο ἐν τῇ Συνελεύσει, μόνον διὰ τῶν δύο τούτων πληρεξουσίων, παραδέχομαι ὅτι κατέπειν τῆς στάσεως τῶν Κρανιδιωτῶν πληρεξουσίων μὴ ἐπιτευχθείσης νέας ἐκλογῆς, πληρεξούσιοι ἐξ Ἑρμιονίδος δὲν παρεκάθησαν εἰς τὴν Γ. Συνέλευσιν.

αὐτῷ ἀντὶ νυκτερινοῦ σκεπάσματος καὶ ἀνάπτων σπιθαμιαῖαν καπνο-
σύριγγα ροφῶν δὲ ἀντὶ καφὲ κυαθίσκον ρακίου, μετεσκευάζε τὸ ἐν τῶν
γονάτων του εἰς τράπεζαν, ἐφ' ἧς στηρίζων τὸν χάρτην συνέτασσε τὰ
πρακτικά....»

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμπερασματικῶς δὲν τολμῶ νὰ ὑποστηρίξω ἀπολύτως ὅτι ἡ ἐν
Ἑρμιόνη Γ'. Ἑθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἐσημείωσε πράξεις με-
γάλης καὶ καθολικῆς σημασίας διὰ τὸ Ἔθνος. Ἄν ἐξαιρεθῶσιν :

Α'.) Ἡ παροχὴ στρατιωτικῆς καὶ ὕλικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὸν ἀγωνι-
ζόμενον τότε Καραϊσκάκην.

Β'.) Ἡ τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ της, ἐπίτευξις τῆς καθόδου τοῦ Λόρ-
δου Κόχραν, ἣτις ἔσχεν ὡς ἄριστον ἀποτέλεσμα τὴν ἐνότητα ἐν τῇ δι-
οικήσει τοῦ Στρατοῦ καὶ Στόλου διὰ τῆς ἐκλογῆς τούτου μὲν ὡς ἀρχι-
ναυάρχου, τοῦ δὲ στρατηγοῦ Τζῶρτζ ὡς ἀρχιστρατήγου.

Γ'.) Ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐντολῆς τοῦ Ἑθνους πρὸς τὸν ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας Κάνιγγα περὶ συνεχι-
σεως τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς σύναψιν Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρ-
κίας αἵτινες εἶχον διακοπῇ λόγῳ τῶν διαφωνιῶν τῶν πρεσβευτῶν τῶν
ἄλλων Δυνάμεων Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ
λόγῳ τῶν δισταγμῶν τοῦ Κάνιγγος περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς πληρεξουσιό-
τητος του, ἐφόσον οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἑπαναστατικοὶ παράγοντες ἦσαν διη-
ρημένοι.

Δ'.) Ἡ ἀναγνώρισις τρόπον τινὰ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.

Ε'.) Ἡ ἀκύρωσις τοῦ ἀλογίστου καὶ ἀντεθνικοῦ ψηφίσματος τῆς ἐν
Ἐπιδαύρῳ Συνελεύσεως περὶ ἀφαιρέσεως ἀπὸ τοῦ Δημητρίου Ὑψη-
λάντου, τοῦ Μεγάλου ἐκείνου Πατριώτου τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλ-
ληνος πολίτου καὶ

ΣΤ΄.) Ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀπολύτου Ἑθνικῆς ἀνάγκης ὅπως ἐξελέγετο Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁποίου ὑπέβαλε, τὸ ἐν ἄλλῃ σελίδι παρατιθέμενον ὑπόμνημα ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, τὸ λοιπὸν ἔργον τῆς Συνελεύσεως δὲν ὑπῆρξε ἄξιον ἰδιαίτερας ἐξάρσεως.

Τοῦτο ὑποστηρίζων ἐκ τῆς μελέτης τῶν πρακτικῶν, δὲν θέλω νὰ μειώσω τὴν ἐπαινετὴν πατριωτικὴν προσπάθειαν τῶν ἀοιδίμων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἀπετέλεσαν ἐν Ἑρμιόνῃ τὴν Γ'. Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ἡ ὑπέροχος αὐτῶν πατριωτικὴ στάσις ἐναντι τῆς μειοψηφίας τῆς Αἰγίνης, ἡ συγκατάβασις αὐτῶν καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ ἐκλογῆς τρίτου τόπου διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως, ἣτις ἐξησφάλισε τὴν Ἑθνικὴν ἐνότητα, εἶνε μόνῃ αὐτῇ ἱκανὴ νὰ κατατάξῃ τοὺς πληρεξουσίους ἐκείνους τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνελεύσεως μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐχόντων δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀοιδίου Ἑθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ὑποστηρίζων ὅτι τὸ ὑπόλοιπον ἔργον τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως ἐν Ἑρμιόνῃ δὲν ὑπῆρξε νόμιμον, ὑπολογίζω τὸ νομοθετικόν, τὸ βουλευτικὸν δηλαδὴ μέρος τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ κατέτασσε τὴν Συνέλευσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ἐκείνων Σωμάτων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς νομοθετικῆς τῶν ἐργασίας καὶ τῆς δημιουργικῆς καὶ προοδευτικῆς τῶν ἐκδηλώσεως κατέστησαν περιώνυμα καὶ θαυμαστά.

Ἴσως τὸ γεγονὸς τῆς διαιρέσεως νὰ εἶχε σπουδαίως ἐπηρεάσῃ τὴν διάθεσιν καὶ τὸν ζῆλον τῶν ἐν Ἑρμιόνῃ πληρεξουσίων εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς δημιουργικῆς τῶν ροπῆς. Ὅταν ἡ ἐν Αἰγίνῃ συγκεντρωθεῖσα μειοψηφία διεκήρυσσεν ὅτι πᾶσα πρᾶξις τῆς ἐν Ἑρμιόνῃ Συνελεύσεως ἦτο ἄκυρος ἢ ὅτι θὰ ἡκυροῦτο βραδύτερον, φυσικὸν ἦτο ἡ Συνέλευσις τῆς Ἑρμιόνης νὰ περιορίζετο, ὡς περιορίσθη σχεδόν, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐν Ἀττικῇ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξ ὧν δὲν ἐξηρτάτο ἡ τύχη τῶν Ἀθηνῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκβασις ἀκόμη τοῦ ὅλου Ἑθνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ν' ἀσχοληθῇ ἀκόμη μ' ἐκείνα τὰ ζητήματα τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐπεβάλλετο διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, ἀποφεύγουσα τὴν ἐξέτασιν ἄλλων προβλημάτων πολιτικῆς, πολιτειακῆς καὶ νομοθετικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα αἱ μετέπειτα Ἑθνικαὶ Συνελεύσεις ἐξήτασαν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάνθησαν.

* *

Ἡ Γ'. Ἑθνικὴ Συνέλευσις ἀρξαμένη τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1827, τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν

τὴν 11ην Φεβρουαρίου, ἐτερμάτισε τὰς ἐργασίας της ἐν Ἑρμιόνη τὴν νύκτα τῆς 17ης Μαρτίου, συνεχίσασα τὴν Ἑθνικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν εἰς Τροιζῆνα, εἰς ἣν ἐξελέγη Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος ὁ Καποδίστριας. Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν Συνέλευσιν ταύτην φιλοπάτριδες ἄνδρες, ὑπῆρξαν ὅλοι ἄξιοι τῆς Πατρίδος. Ἡ Μνήμη αὐτῶν εἶναι ἱερὰ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐφ' ὅσον παρέρχονται οἱ χρόνοι ἐπὶ τοσοῦτον θά αἰσθανώμεθα οἱ Ἕλληνες ὅλοι, ὅλων τῶν γενεῶν, ἡμᾶς ὑπερηφάνους, διότι τοιούτων ἀνδρῶν ὑπῆρξαμεν ἀπόγονοι.

Διῆλθεν ἡ Ἑλλὰς ἔκτοτε πολλὰς περιπετείας καὶ αἱ δοκιμασίαι τοῦ ἔθνους καὶ ὀλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ὑπῆρξαν ἀναρίθμητοι. Ἀλλὰ τὸν Ἕλληνα παρ' ὅλα τὰ δεινὰ, παρ' ὅλας τὰς ἐναντιότητας, παρ' ὅλας τὰς ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν ἀκόμη ἐπιβουλὰς, δὲν ἀπέλιπεν ἡ πίστις ἐπὶ τὸ μέλλον καὶ τὴν ὑψηλὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴν. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστιν, μνημονεύοντες εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμόνως τὰς πατριωτικὰς προσπαθείας τῶν προγόνων μας, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, οἵτινες ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς ἐλευθέραν τὴν Πατρίδα, ἃς χωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω σταθεροὶ πάντοτε καὶ ἀκλόνητοι, ἰσχυροὶ τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα φωτιζόμενοι διὰ τοῦ φωτὸς τῆς ἐπιστήμης, πειθαρχικοὶ εἰς τὰ καθήκοντα ἡμῶν ὡς αἰτόμων καὶ πολιτῶν καὶ πρὸ παντὸς πιστοὶ εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα τὸ ἀπὸ τοῦ 1827 θεσπισθέν. Καὶ ἐργασθῶμεν ὅλοι μὲ ἓνα πνεῦμα καὶ μίαν ψυχὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ Γ' ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ

Τὴν 9ην Μαρτίου 1930 τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἑρμιόνης ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Ἀποστόλου Παπαβασιλείου, τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Ἀντωνίου Τσαούση καὶ τῶν μελῶν κ. κ. Γ. Φραγκούλη, Δημ. Παναγιώτου, Σπ. Γκάτσου, Δημ. Μερτύρη, Ἑμμ. Σκούρτη καὶ Ἰ. Μερτύρη ἀπεδέξατο παμψηφεῖ, προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, τὸ κάτωθι ψήφισμα.

«Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἑρμιόνης:

Ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου εἰπόντος:

« — Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ Ἕθνος ὁλόκληρον ἐορτάζει τὴν Ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Κράτος ἐλεύθερον, καὶ θεωρῶ ὅτι ἡ Ἑρμιόνη, ἡ καθ' αὐτὸ ἱστορική, ἔχει ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ μετέσχη τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου ἐορτασμοῦ. Πρὸς τοῦτο προτείνω ὅπως δαπάναις τῆς Κοινότητος κατασκευασθῇ καὶ ἐντοιχισθῇ ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς οἰκίας κληρονόμων Κοσμᾶ Δ, Οἰκονόμου ἐν ᾗ συνῆλθε καὶ συνεδρίασεν ἡ Τρίτη Ἑθνικὴ ἐν Ἑρμιόνῃ Συνέλευσις, μαρμα-

ρίνη πλάξ μ' ἐπίγραμμα ἀναμνηστικὸν τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος, ἑτέρα δὲ πλάξ μὲ κατάλληλον ἐπιγραφὴν ἐντοιχισθῇ εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ἐν ᾧ ὠρκίσθησαν καὶ ἐδεήθησαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ψηφίζει παμψηφεί

Τὴν δαπάναις τῆς Κοινότητος κατασκευὴν καὶ ἐντοιχισμὸν ἀναμνηστικῶν πλακῶν ἐκ λευκοῦ Πεντελῆσιου μαρμάρου εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς οἰκίας κληρονόμων Κοσμᾶ Δ. Οἰκονόμου ὅπου συνῆλθεν ἡ Γ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις τοῦ 1827 καὶ εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ὅπου ὠρκίσθησαν οἱ πληρεξούσιοι αὐτῆς καὶ ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ὃν ἐξουσιοδοτεῖ νὰ διοργανώσῃ τὴν ὅλην ἐορτὴν μετὰ λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἀνταξίας τῆς ἐορταζομένης ὑπὸ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου Ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς κράτος ἐλεύθερον.»

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ μέλη

(ὕπογραφή)

(ὕπογραφαί)

Ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ Ἑρμιόνης ἔχουσα ὑπ' ὄψει, ὅτι κατὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος, καθ' ὃν ἀπεδίδετο ἡ ὀφειλομένη εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἔθνους πρὸς τὸ ἔργον τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἔδει ν' ἀπετίετο καὶ ἡ ὀφειλὴ τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς στοργῆς τῶν Ἑρμιονιτῶν καὶ ὄλων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ὠραίαν πατριωτικὴν θυσίαν τῶν ἡρωϊκῶν Ἑρμιονιτῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς ἐνδόξους Ἐθνικοὺς πολέμους 1912—1922, ἀπέθαναν γενναίως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισεν ὅπως ὑψώσῃ εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως, εἰς τὴν τοῦ λιμένος, ἐκ λευκοῦ Πεντελῆσιου μαρμάρου, Ἡρώων τῶν Πεσόντων, εἰς ὃ νὰ ἐχαράσσοντο χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν τετιμημένων Ἑρμιονιτῶν Νεκρῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν. Τοῦτου ἀποφασισθέντος καὶ τοῦ χρόνου πρὸς κατασκευὴν τοῦ Ἡρώου μὴ ἐπαρκοῦντος, αἱ ἐορ-

ταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ὠρίσθησαν διὰ τὴν 8ην Νοεμβρίου 1930 ἑορτὴν τῶν Ταξισρχῶν, καθ' ἣν ἑορτάζει καὶ ὁ φερώνυμος ἱστορικὸς Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Ἑρμιόνης.

*
* *

Αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος καὶ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώων τῶν πεσόντων διεξήχθησαν ἐν Ἑρμιόνῃ τὴν 8ην Νοεμβρίου 1930 μετὰ περισσῆς μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος, ἡ δὲ Κρατικὴ καὶ λαϊκὴ συμμετοχὴ ὑπῆρξεν ἐπιβλητικὴ καὶ παμπληθὴς.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας ἀντεπροσωπεύθησαν ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἑκατονταετηρίδος διὰ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ἰωάν. Πετρίδου, ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τοῦ Οἰκονομικῶν κ. Β. Δεληγιάννη Ἑρμιονίτου τὴν καταγωγὴν, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς κ. Ἀργυροπούλου καὶ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ἀλ. Κανάρη, πρώην Ὑπουργοῦ, Παν. Ἀραβαντινοῦ πρώην Ὑπουργοῦ, Ἀλεξ. Βερδέλη, βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος, Γκίκα Κουλούρα βουλευτοῦ Ὑδρας Π. Χατζῆ βουλευτοῦ Αἰγίνης, ἡ Γερουσία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν γερουσιαστῶν κ. κ. Τσαγρῆ, πρώην Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Γεωργ. Στρίγκου ἐξ Ἑρμιονίδος καταγομένου, αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν κ. κ. Μάρκου Μίνδλερ διευθυντοῦ τοῦ Στενογραφικοῦ Γραφείου τῆς Βουλῆς καὶ Θ. Τζαβέλα τμηματάρχου τῆς Βουλῆς, ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς διὰ τοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Δ'. Μεραρχίας συνταγματάρχου κ. Ματσούκα, τμήματος στρατοῦ καὶ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς Ναυπλίου, τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν διὰ τοῦ πλωτάρχου κ. Κουτρουπᾶ. Τὸ ἀντιτορπιλικὸν «Ἀσπίς» ἄγλημα ναυτῶν καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Προγυμναστηρίου Πόρου ἀπέδωσαν τὰς τιμὰς.

Ἐπίσης ἀντεπροσωπεύθησαν τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας, τὸ Λαϊκὸν κόμμα διὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ παρόντος τεύχους, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ Σου Μητροπολίτου Ὑδρας Σπετσῶν Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας κ. Προκοπίου Καραμάνου, οἱ Δῆμοι Αθηνῶν, διὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Γεωργ. Παρασκευοπούλου, Ναυπλίου, διὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Ἀθαν. Τερζάκη, Ἀργους, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος Ἑρμιόνης κ. Κωνσταντίνου Γκολεμᾶ πρώην Δημάρχου, ἡ Κοινότης Ὑδρας, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Ἰωάν. Λιγνοῦ, ἡ Κοινότης Σπετσῶν διὰ τοῦ Συμβούλου κ. Δημ. Καρδάση ἡ Κοινότης Κρανιδίου διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Ἐμμ. Σκλαβούνου, ἡ Κοινότης Κοιλιάδος διὰ τοῦ Προέδρου αὐ-

τῆς κ. Γ. Φασιλῆ, ἡ Κοινότης Ἑλιοκάστρου διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Δημ. Δεστέ, αἱ λοιπαὶ Κοινότητες τῆς Ἑρμιονίδος, τὰ ἀθλητικὰ Σωματεῖα, οἱ Γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ ὀργανώσεις τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος. Μετέσχον ἐπίσης τῶν ἑορτῶν, εἰδικῶς προσκληθέντες, ὁ ὑποστράτηγος κ. Σταμ. Μήτσας ἑγγονος τοῦ Καπετὰν Σταμάτη Μήτσα ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821 συνταγματάρχης κ. Γ. Κατσαρὸς δισέγγονος καὶ οἱ δισέγγονοι τοῦ Καπετὰν Γιάννη Μήτσα κ. κ. Β. Ν. Νικολάου καὶ Δ. Γ. Νικολάου.

Ἡ διοίκησις τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Κ. Προγυμναστηρίου προφρόνως διέθεσαν μέγαν ἀριθμὸν σημαίων ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Ἄθμος Ἀθηναίων, διὰ τὴν λαμπροτέραν διακόσμησιν τῆς Ἑρμιόνης. Τὸ φέρελπι Προσκοπικὸν σῶμα τῆς πόλεως Ναυπλίου ἄριστα συγκεκροτημένον καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι Ἑρμιόνης ἀντεπροσώπευσαν τὴν νεολαίαν τοῦ Ἑθνους, πρὸς ἣν τόσας χρηστὰς ἐλπίδας στηρίζει ἡ Πατρίς.

* *

Αἱ ἑορταὶ ἤρξαντο τὴν 2αν μ. μ. Ὁ συναγερμὸς τοῦ πλήθους ἦτο μεγαλειώδης καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτοῦ εἰς ἄκρον συγκινητικὸς. Προηγούμενων τῶν μουσικῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, τῶν μαθητῶν μαθητριῶν καὶ τῶν προσκόπων, καὶ ἐπομένου τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀγήματος, ἠκολούθουν αἱ ἀντιπροσωπεῖαι, ἃς ἀναφέραμεν καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑρμιονίδος.

Ἡ πομπὴ ἐφθασε πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν Μετὰ τὴν εἰσοδὸν ἐν αὐτῇ τῶν ἐπισήμων ἤρξατο κατανυκτικώτατα ψαλλομένη ἢ πρὸς τὸν Ὑψιστον δοξολογία χοροστατήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Ἑρμιονίδος κ. Προκοπίου. Ὁ χορὸς ἔψαλλε καλλιφώνως τὰ δοξαστικά τροπάρια μέσφ τῆς συγκινήσεως τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμήν,

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας, ἐξεληθόντων ὅλων εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἑρμιόνης ἱατρὸς κ. Ἀπόστ. Παπαβασιλείου εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ Ναῷ, ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, ὠρκήσθησαν τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1827 οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τῆς συνελθούσης ἐν Ἑρμιόνη. Ἡ Κοινότης Ἑρμιόνης εὐλαβουμένη τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονός ἐνετοίχισεν ἀναμνηστικὴν πλάκα εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ναοῦ καὶ παρακαλεῖ δι' ἐμοῦ τὸν ἀξιότι-

μον ἀντιπρόσωπον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος ὅπως ἀποκαλύψῃ αὐτήν !»

Ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἐπισήμων, τῆς μουσικῆς ἀνακρουούσης τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον, ὁ ὑποστράτηγος κ. Ἰ. Πετρίδης ἔσυρε τὸν ἱμάντα τῆς Κυανολεύκου καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ ἀναμνηστικὴ ἐκ λευκοῦ Πεντελησίου μαρμάρου πλᾶξ φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν :

ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ ΤΟΥΤῶ ΝΑῶ
ΩΡΚΙΣΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΛΕΗΘΗΣΑΝ
ΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΕΝ Τῇ Γ'. ΕΘΝΙΚῇ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙ
Τῇ ΣΥΝΕΛΘΟΥΣῃ ΕΝ ΕΡΜΙΟΝῇ
ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ ΤΟΥ 1827.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ
ΕΝΕΤΟΙΧΙΣΕ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ ΤΑΥΤΗΝ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1930.

*
* *

Μετὰ ταῦτα οἱ ἐπίσημοι καὶ αἱ διάφοροι ἀντιπροσωπεῖαι ἐξελθοῦσαι τοῦ προαυλίου τοῦ Ναοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Κοινότητος μεταβληθεῖσαν εἰς κηπάριον μικρὰν πλατεῖαν, καὶ ἔστησαν κατέναντι τοῦ οἰκήματος Οἰκονόμου ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη ὡς Βουλευτήριον τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ γράφων τὸ παρόν, ἀνελθὼν τότε εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ οἰκήματος, ἐξεφώνησε γεγωνυῖα τῇ φωνῇ τιμητικῶς τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἀειμνήστων πληρεξουσίων τῆς Γ'. Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, τοῦ πλήθους ἀκροωμένου τῶν ὀνομάτων μετὰ θρησκευτικῆς σιγῆς.

Ἀμέσως λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἑρμιόνης, εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Εἰς τὴν πενιχρὰν ταύτην οἰκίαν—εἰς τὴν προμήκη αἴθουσαν αὐτῆς—συνῆλθεν ἡ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Ἑθνικὴ Συνέλευσις. Παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀναμνηστικὴν τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος πλάκαν, ἣν ἐνετοίχισεν ἡ Κοινότης Ἑρμιόνης εὐγνωμονοῦσα καὶ ὑπερήφανος διότι προειμύθη ἡ Ἑρμιόνη τότε διὰ τὴν ἐν αὐτῇ σύγκλησιν τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως.

Εἰς ἄκρον συγκεκινημένος ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἀργυρό-

πουλος καὶ ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους, καὶ τοὺς ἤχους τοῦ Ἑθνικοῦ Ὑμνου, ἔσυρε τὸ σχοινίον δι' οὗ ἦτο προσδεδεμένη ἡ κυανόλευκος καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ ἀναμνηστικὴ πλάξ φέρουσα τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν :

ΕΝ Τῇ ΟΙΚΙΑ ΤΑΥΤῃ
ΣΥΝΗΛΘΕ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΝ
Ἡ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827

Ἡ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ
ΕΝΕΤΟΙΧΙΣΕ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ ΤΑΥΤΗΝ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1930

*
* *

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος ὑποστράτηγος κ. Ι. Πετρίδης καταθέτων ἐπὶ τραπεζῆς, κάτωθι τῆς πλακὸς στηθείσης, δάφνινον στέφανον εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Ἑρμιόνη καὶ ἐν τῷ μετριοφρονι τούτῳ οἰκίσκῳ συνελθούσης Γ'ης Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων, ἣν ἀπέτελεσαν οἱ ἡμίθεοι ἐκεῖνοι ἀγωνισταὶ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, καθ' ἣν ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἐξασφαλίσαντες τὴν ἰσονομίαν τοῦ πολίτου, ἐπὶ τῶν θεμελίων δὲ τούτων καὶ τῶν ἠθικῶν δογμάτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκείνης ἠδυνήθη τὸ Κράτος καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος νὰ πραγματοποιήσῃ σχεδὸν ὅλον τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος, εὐλαβῶς ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑθνους ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος καταθέτω τὸν στέφανον τοῦτον».

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βασίλειος Δεληγιάννης καταθέτων τὸν στέφανον τῆς Κυβερνήσεως εἶπε τὰ κάτωθι.

— «Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως καταθέτων τὸν στέφανον τοῦτον, εἰς ἔνδειξιν εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ Ἑθνικὸν ἔργον τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας, αἵτινες ἐν τῇ Γ'. Ἑθνικῇ Συνελεύσει

ἀπέβλεψαν καὶ εἰργάσθησαν μετὰ πίστεως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἑθνικῶν συμφερόντων, εὐχομαι ὅπως τὸ παράδειγμα ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐμπνεύσῃ ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους των καὶ τὰς μελλούσας γενεὰς εἰς τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα μας καθηκόντων ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος αὐτῆς.»

Μετὰ τὸν κ. Δεληγιάννην, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Ἀργυρόπουλος καταθέτων τὸν πολυτελὴ στέφανον τῆς Βουλῆς ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς :

— Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων καταθέτει δι' ἐμοῦ τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἐκδήλωσιν βαθείας εὐλαβείας καὶ τιμῆς πρὸς τὸ Ἑθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ ἐνταῦθα συνελθοῦσα τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1827 Γ'. τῶν Ἑλλήνων Ἑθνικὴ Συνέλευσις.

«Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐμπνευσθὲν πρωταρχικῶς ἔκτοτε ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ δὲν συνίστατο εἰς τὴν λήψιν μόνον ἀποφάσεων καὶ μέτρων συντελεστικῶν διὰ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πολεμικοῦ πρὸς τοὺς Τούρκους ἀγῶνος κατὰ τὴν δυσχερῆ ἐκείνην περίοδον τοῦ Ἑθνους. Ἀλλὰ κυριώτατα καὶ σκοπιμώτατα ἔδιδε τέρμα καὶ εἰς ἓνα πολιτικὸν ἀγῶνα μεταξὺ Ἑρμιόνης καὶ Αἰγίνης, περὶ τοῦ ὁποίου αἱ μὲν φιλελληνικαὶ μορφαὶ τοῦ Κάνιγγ, Ἀμιλτον καὶ Τζούρτζ διευτύπωσαν τότε τὴν περίτρομον στενοχωρίαν των, τὸ δὲ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Κόχραν ἡσθάνθη τὸν νυγμὸν νὰ ὑπενθυμίσῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμβουλευτικούς τοῦ Δημοσθένους λόγους, σωφροσύνης καὶ ἀγάπης.

«Καὶ ἡ σωφροσύνη καὶ ἀγάπη αὕτη ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς ὀλίγας σωτηρίους γραμμάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶχεν ἑξατμισθῇ καθε ἕρις καὶ ἐγωϊσμός εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 14 Μαρτίου 1827. «Ἐνεκα τῶν περιστάσεων—διεκλήρυσσε λακωνικὰ τὸ πρακτικόν—καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, ἐνεκρίθη πρότασις τῆς Συνελεύσεως εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἀπεφασίσθη διὰ τοῦτο ἡ Τροιζήν.»

«Τὸ αἰώνιον πνεῦμα τῆς Ἀθηνᾶς, πλανώμενον πάντοτε ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀμήρου ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν βουλευομένων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος κατὰ τὰς κρίσιμους αὐτῆς στιγμὰς, ἐπετέλεσε καὶ πάλιν τὸν ἀκοίμητον προορισμὸν του. Καὶ τὸ οἶκμα αὐτὸ ἐδῶ εἶναι βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς. Ἄς τῷ ἀποθίσωμεν μετὰ σεβασμοῦ τὴν δάφνην μας !»

Τὸν κ. Ἀργυρόπουλον, διεδέχθη ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερουσίας τῶν Ἑλλήνων Γερουσιαστὴς Ἀργολιδοκορινθίας κ. Σπ. Τσαγρῆς, ὅστις καταθέτων τὸν στέφανον τῆς Γερουσίας εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Καταθέτω εὐλαβῶς ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας τῶν Ἑλλήνων τὸν

στέφανον τοῦτον, ὡς αἰδίων εὐγνωμοσύνην τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πολλαχῶς ἀγωνισθέντων πρὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος. Ἐὰν πᾶς Ἕλλην, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ τιμᾷ καὶ γεραίρῃ τοὺς ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένους, ἡ Γερουσία τῶν Ἑλλήνων ὡς πολιτικὸν σῶμα, ἔχει ἰδιαιτέραν ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς μνήμην τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γ' ἐν Ἑρμιόνη Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἐδῶ, εἰς μίαν μάνδραν συνήλθον πρὸ 100 ἐτῶν 140 πληρεξούσιοι καὶ ἐξέδωκαν τὰς ὑψηλοφρονεστέρας καὶ εὐγενεστέρας ἀποφάσεις, αἵτινες φέρουσι τὸ κῦρος ὄχι μόνον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνελθόντων 140, ἀλλὰ τὸ κῦρος τοῦ ποιοῦ αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων ἐξέχουσιν θέσιν κατέχουσιν ὁ Γέρω Κολοκοτρώνης, ὁ Κανάρης, ὁ Κουντουριώτης καὶ ἄλλοι πολλοί. Μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀναφέρω τινὰς μόνον. ὡς π. χ. 1) τὴν ἀπόφασιν νὰ παράσχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀγωνιζόμενον Καραϊσκάκην διὰ τῆς ἀποστολῆς ἰδίως 5000 ἀνδρῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. 2) Ὅτι βᾶσις τοῦ πολιτεύματος θὰ εἶναι ὁ Κοινοβουλευτισμός. 3) Τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ι. Καποδίστριαν ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας. 4) Αἱρόμενοι δὲ ὑπεράνω παντὸς πάθους προσωπικοῦ, ἀκυροῦσι προηγούμενον ἀπαίσιον ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου ἀπὸ τὸν ὑπέροχον πατριώτην Δημητρ. Ὑψηλάντην. Καὶ ἐν ᾧ τὰ ψήφισματα τῆς Γ' ἐν Ἑρμιόνη Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τοιαύτας περιέχουσι ὑψηλόφρονας ἐννοίας, τὸ ὕψος αὐτῶν εἶναι ὑπόδειγμα ἀφθάστου γλωσσικοῦ κάλλους. Τὰ ψήφισματα ταῦτα ἀναγινώσκοντες οἱ νεώτεροι, καὶ πρὸ παντὸς Σεῖς οἱ Ἑρμιονεῖς καὶ φρονηματιζόμενοι, εἴθε νὰ δύνασθε νὰ εἰπητε, καλλοὶ μὲν ἦσαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἅμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες.»

Μετὰ ταῦτα ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν γράφοντα τὰς παρούσας γραμμὰς πολιτευτὴν καὶ ἀντιπρόσωπον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος (ἀντιπολιτεύσεως) τῆς Ἑρμιονίδος ὅστις καταθέτων τὸν στέφανον εἶπε τὰ κάτωθι :

«—Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπισημοτέρα παράστασις κατὰ τὴν σημερινὴν σεμνὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν δὲν κατέστη, ἀτυχῶς, ἐφικτὴ λόγῳ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπουσίας τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ κ. Π. Ἰσαλδάρη, καταθέτων δι' ἐμοῦ τὸν στέφανον τοῦτον, κάτωθι τῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῆς ἐντοιχισθείσης εἰς τὸ Βουλευτήριον τῆς Γ'. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ἐκδηλοῖ τὴν ἀπειρον αὐτοῦ εὐλάβειαν καὶ τὸν θαυμασμόν πρὸς τὸ Ἐθνικὸν ἔργον τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, κατ' ἐξοχὴν πιστὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κοινοβου-

λευτισμοῦ τὰς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἡ Τρίτη τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀνεγνώρισεν ὡς Ἐθνοσωτηρίους ψηφίσασα ὅτι βάσις τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος ἔσεται ἡ Κοινοβουλευτικὴ, θεωρεῖ τὴν ἑορτὴν ταύτην ὡς μίαν ἱερὰν ὀφειλὴν πρὸς τὰς ἐθνικὰς προσπάθειάς τῶν προγόνων μας διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἐθνους καὶ τὴν καταχύρῳσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ ἡ ὀφειλὴ αὕτη κατατιθεμένη μετὰ τῆς οἷας κατατίθεται ἐπιβλητικότητος καὶ λαμπρότητος, πιστοποιεῖ τὴν ἀκλόνητον πίστιν τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος πρὸν τὸν Κοινοβουλευτισμὸν ὑπὸ τὸν ὅποτον προήχθη καὶ εὐημέρησεν ἡ ἡμετέρα Πατρίς».

*
* *

Εἶτα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδος κ. Προκόπιος καταθέσας τὸν στέφανον τοῦ ἀρχιεποῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, εἶπεν ἐν συγκινήσει τὰ κάτωθι :

— Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταθέτουσα εὐλαβῶς τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς πρὸς τὸ Ἐθνικὸν ἔργον τῆς Γ'. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ἐν ᾗ μετεῖχε καὶ ὁ φιλόχριστος κληρὸς τῆς Ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος, εὐλογεῖ τὰς ψυχὰς τῶν εἰς Κύριον ἀποδημησάντων ἀειμνήστων πληρεξουσίων τοῦ Ἐθνους καὶ εὐχεταὶ ἵνα ὁ ὕψιστος διαφυλλάτῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ καθοδηγῇ τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ἔργα μεγάλα καὶ ὑψηλὰ καὶ φιλοπάτριδα.»

Χαρακτηριστικαὶ ἀλλὰ καὶ συγκινητικαὶ ὑπῆρξαν αἱ προσφωνήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἡρωϊκῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων εἰς τὰς ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐκατονταετηρίδι ἑορτάς. Εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ παρόντος τεύχους ἀνεγράφη ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν πληρεξουσίων τῶν νήσων Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Ψαρρῶν εἰς τὴν Γ'. Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἐρμιόνης ἐπηρεάσας σημαντικώτατα τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς ἔναντι τῆς ὑπὲρ τῆς Αἰγίνης κίνησιν. Καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς τῆς Ἐρμιόνης ἡ συμμετοχὴ τῶν ἡρωϊκῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπογόνου τοῦ ψαρριανοῦ πυρπολητοῦ κ. Ἀλεξ. Κανάρη, πρῶτον Ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ Ψαρρῶν, ἦλθε νὰ διαδηλώσῃ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐρμιόνης στοργὴν τῶν τριῶν νήσων, εἰς ἃς τόσα ὀφείλει ἡ Ἑλλάς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὑδρας, κ. Ἰωάννης Λιγνός, ὁ

διευθυντής, ἡ ψυχὴ δηλαδή, τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Ὑδρας, ὁ μελετηρὸς ὅσον καὶ σοφὸς αὐτὸς ἱστοριοδίφης, καταθέτων τὸν στέφανον τῆς Ὑδρας, εἶπε μόνον ὀλίγας, λιτάς, λέξεις :

« — Ἡ Ὑδρα καταθέττει δι' ἐμοῦ τὸν στέφανον τοῦτον, ἐκδηλοῦσα τὴν ἀναλλοίωτον αὐτῆς στοργὴν πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς συνεργάτας τῆς Ἑρμιονίτας, οἱ ὅποιοι, πάντοτε καὶ ἐν παντί, ὑπῆρξαν οἱ καλλοὶ καὶ γενναῖοι παραστάται καὶ ἐνισχυταὶ τῶν ἀγώνων τῆς. »

Ὁ στέφνος τῆς Ὑδρας δὲν κατετέθη κάτωθι τῆς ἀναμνηστικῆς πλακὸς τῆς ἐντοιχισθεῖσης εἰς τὸ Βουλευτήριον τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ εἰς τὸ Ἡρώων τῶν πεσόντων. Ἡ τοιαύτη τοῦ κ. Λιγνοῦ πρωτοβουλία ὑπῆρξε διὰ τοῦτο ἐξόχως ἐπιτυχής. Παρέστησεν ὅτι ἡ δρᾶσις τῶν Ἑρμιονιτῶν κατὰ τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 συμπολεμησάντων μὲ τοὺς Ὑδραίους, καὶ ἡ θυσία τῶν Ἑρμιονιτῶν κατὰ τοὺς πολέμους 1912 — 1922, εἶνε συνέχεια τοῦ ὅλου τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνους ἀγώνων. Καὶ καταθέσας τὸν στέφανον τῆς Ὑδρας εἰς τὸ Ἡρώων τῶν πεσόντων, ἀπέδωσε τιμὰς καὶ εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 καὶ εἰς τοὺς ἥρωας νεκροὺς τοῦ 1912 — 1922.

Μετὰ τὴν Ὑδραν αἱ Σπέτσαι. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀνέθεσεν εἰς τὸν δημοτικὸν Σύμβουλον κ. Δημ. Καρδάση τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς νήσου. Πεντηκοντὰς Σπετσιωτῶν μὲ ἐγγῶρια ὄργανα μετέβησαν εἰς Ἑρμιόνην καὶ συνεόρτασαν μετὰ τοῦ πλήθους τῆς Ἑρμιονίδος. Καὶ καταθέτων ὁ κ. Καρδάσης τὸν στέφανον τῆς ἡρωϊκῆς νήσου, εὗρεν φράσεις ὠραίας διὰ τὴν συνοδεύσῃ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς Σπετσιώτικης ὀφειλῆς πρὸς τὴν ἐν Ἑρμιόνη Γ'. Ἐθνοσυνέλευσιν.

« — Ἡ πρωτοστατήσασα εἰς τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα νῆσος τῶν Σπετσῶν, μὲ στέλλει νὰ καταθέσω ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ τούτου Μνημείου τὸν στέφανον τοῦτον, πλεγμένον ἀπὸ τὰς ἀμαράντους δάφνας τὰς ποτισμένας μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς ὥς ἐνδειξὴν σεβασμοῦ πρὸς τοὺς συγκαταστάτας τῆς. ὦ! ἐνδοξὰ τέκνα τῆς Ἑρμιόνης ! »

Ὑπὸ ἀνάλογον πνεῦμα ὠμίλησαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀντιπροσωπεῖαι καταθέσασαι τοὺς στεφάνους καὶ ἡ σεμνὴ πατριωτικὴ ἐορτὴ ἡ πρὸς τιμὴν τῆς Τρίτης Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, διεξαχθεῖσα ἐν Ἑρμιόνη τὴν 8ην Νοεμβρίου, ἔληξεν ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ συγκεκινημένου καὶ ἐνθουσιῶντος πλήθους.

Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ἐν πάσῃ ἐπισημότητι τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ Ἡρώου τῶν πεσόντων ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ Συνταγματάρχου κ. Ματσούκα, Ἐπιτελάρχου τῆς Δ'. Μεραρχίας. Κατετέθησαν ὠραῖοι ἐκ δάφνης στέφανοι καὶ ἐξεφωνήθησαν συγκινητικοὶ καὶ μεστοὶ ὠραίων ἐννοιῶν λόγοι.

Ὅταν δὲ ὁ ἥλιος, ὁ αἰώνιος Μονάρχης τῶν οὐρανῶν ἔριπτε τὰς τελευταίας χρυσὰς ἀκτίνας ὅλον τὸ ἑορτάζον πλήθος ὤδευσε πρὸς τὴν μαγευτικὴν παραλίαν «Μανδράκια» (πρὸς νότον τῆς Ἑρμιόνης) καὶ ἔστη εὐλαβῶς πρὸ τῆς ἱστορικῆς οἰκίας τῶν ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 Μητσαίων. Ἡ Κοινότης Ἑρμιόνης δὲν παρέλειψε τὴν πρὸς τὴν ἱεράντων Μνήμην ὀφειλὴν της, ἐντοιχίσασα ἀναμνηστικὴν πλάκα ἐπὶ τῆς προσόψεως αὐτῆς. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος ἐκάλεσε τότε τὸν ἐπιζῶντα ἀπόγονον αὐτῶν ὑποστράτηγον κ. Σταμάτην Μήτσαν ν' ἀποκαλύψῃ τὴν πλάκα. Καὶ ὁ θαλερός, παρ' ὅλον τὸ γῆράς του, στρατηγός, ὁ ἥρως τοῦ Βελεστίνου (1897) ὁ πιστὸς συνεχιστὴς τῶν ἐνδόξων παραδόσεων τῶν Μητσαίων, κλαίων ἔσυρε τὸ σχοινίον καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ ἀναμνηστικὴ πλάξ μὲ τὴν κάτωθι ἐπιγραφήν:

ΕΝ Τῇ ΟΙΚΙΑ ΤΑΥΤῇ
ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ
ΟΙ ΗΡΩΪΚΟΙ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙ
ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΜΗΤΣΑΣ



Ἡ Ἑρμιόνη κατέθεσε μετὰ τῆς δεούσης σεμνότητος καὶ μετὰ συγκινήσεως τὴν ἱερὰν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τρίτην τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν ὀφειλὴν τῆς εὐλαβείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης της. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος αὐτῆς κ. Ἀπόστ. Παπαβασιλείου ἱατρός, ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ἀντ. Τσαούσης, οἱ σύμβουλοι κ. κ. Σπ. Γκάτσος. Γ. Φραγκούλης, Δημ. Μερτύρης, Δημ. Παναγιώτου, Εμμ. Σκούρης, καὶ Ι. Μερτύρης, οἱ ψηφίσαντες τὰς ἑορτάς, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Κοινοτήτος ἐκλεγείσα εἰκοσιπενταμελὴς Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκατονταετηρίδος ἐκ τῶν

κ. κ. Κωνστ. Γκολεμᾶ, προέδρου Ἀποστ. Κατσογεώργη, ταμίου καὶ τῶν
μελῶν κ. κ. Βασιλ. Ν. Νικολάου ἀπογόνου τοῦ Καπετᾶν Γιάννη Μή-
τσα, Μιχ. Γκάτσου, Εμμ. Νόνη, Εμμ. Μπουκουβάλα, Μιχ. Καλατζῆ,
Δημ. Μπαρδάκου, Ἀθαν. Κοταρᾶ, Βασ. Σέρφα, Μιχ. Δεληγιάννη,
Δημ. Ι. Γκάτσου, Εὐάγγ. Παπαμιχαήλ, Εὐάγγ. Καραγιάννη, Ἀλεξ.
Τράκη, Μενελ. Βόντα, Ἀντων. Οἰκονόμου, Διον. Οἰκονόμου, Ἰωάν.
Οἰκονόμου, Ν. Λαζαρίδου, Γεώργ. Σπετσιώτου, Γεώργ. Μαρμαρινοῦ
καὶ Ἰωάν. Κολυμπάδη ἀποτελεσθεῖσα, δικαιουῦνται ἔγκαρδίῳ συγχα-
ρητηρίῳ διὰ τὰς καταβληθείσας φιλοτίμους προσπάθειας των, αἵτινες
ἐξησφάλισαν τὴν θαυμαστὴν τὴν ὥραίαν, τὴν ὄνειρώδη ἀληθῶς, ἐπι-
τυχίαν τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς ἣτις θ' ἀπομείνῃ ἀλησμόνητος, εἰς ὅλους
τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ παρακολουθήσουν αὐτήν.

Τ Ε Λ Ο Σ



